

Teuvo Rantala

Tutkimusmatkani sairauksien syntysijoille ja uusia parannuskeinoja

Johdanto

Olen kirjoittanut tätä tutkimusmatkaa useiden vuosien ajan sitä mukaan kuin olen päässyt asioissa ja matkassani eteenpäin. Aloitin kirjoitusurakkani jo 1990-luvun lopulla useilla eri artikkeleilla "Luontaisterveys"-lehteen. Tätä aineistoa ryhdyin kirjoittamaan vuonna 2002 ja suurimman urakan tein kesällä 2005. Nyt loppukesällä 2007 matka on tässä vaiheessa. Kirjaan liittyvät syvemmät tutkimukset "Hiivasyndroomasta" sekä burn-outista eivät ole mukana tässä esityksessä.

Ensimmäinen vaihe

Sairastuminen, ruokavaliohoitoa, hivenaineita, vitamiineja, aminohappoja

Sairastumiseni atooppiseen ihottumaan ja rasitusastmaan

Kahdeksankymmentä luvun loppupuolella sairastuin asteittain yhä pahempaan atooppiseen ihottumaan. Kuten tavallisista, kävin ensin terveyskeskuslääkärissä. Sain häneltä antibioottikuurin ja perusrasvaa päivittäiseen ihon rasvaukseen. Se auttoi jonkin aikaa, mutta iho tulehtui jälleen.

Nyt päätin mennä yksityiselle ihotautien erikoislääkärille. Sama juttu: hän määräsi antibioottikuurin ja perusrasvaa, mutta lisäyksenä oli kortisonivoidetta. Ostin näitä ison kasillisen ja ajattelin, että jospa nyt ihottuma pysyisi poissa. Onni oli lyhytaikaista; kun antibioottikuuri oli loppunut, niin muutaman viikon kuluttua iho jälleen paheni.

Hakeuduin toiselle ihotautilääkärille. Hänen sanoi nyt tällä kertaa, että ihottumani lienee perinnöllistä ja se asteittain pahenee astmaksi. Tämän kuuleminen ei kovin paljon mieltä ylentänyt. Synkkänä pohdin, että eipä näytä hyvältä tulevaisuus tämän ongelman kanssa.

Tällä kertaa ko. erikoislääkäri antoi samojen lääkkeiden lisäksi, mitä olin jo syönyt aikaisemminkin, lähetteen ns. valohoitoon. Toiveikkaana söin lääkkeitä, rasvasin ihoa sekä kortisonivoiteella että perusrasvalla ja aloitin 15 kerran valohoidon.

Iho alkoi kuntoutua ja se pysyi nyt tämän hoito-ohjelman jälkeen useimpia kuukausia hyvänä. Jälleen pettymykseni totesin, että iho alkoi uudestaan kuivua ja tulehtua kuten aikaisemminkin. Nyt aloin todella kyllästyä ja "tympääntyä" koko ihottumaan ja päätin hakeutua sairaalahoitoon. Ajattelin, että jospa heillä siellä olisi vielä joku konsti, jolla pääsisin eroon ihottumastani.

Kun sitten menin sisään paikalliseen keskussairaalaan ihotautiosastolle, totesin, että vastaavana lääkärinä oli sama ihotautilääkäri, jonka luona olin jo käynyt ensimmäisenä erikoislääkäreistä. Suurella mielenkiinnolla jäin odottamaan, minkälaisen taikatempun hän nyt taikoisi ongelman ratkaisuksi. Mitä se olikaan: antibioottikuuri, kortisonivoidetta ja pe-

rusrasvaa. Ilmeisesti lääkkeet olivat sen verran kovempia, että suhteellisen pian iho alkoi kuntoutua.

Totesin sitten lääkärille, että osaan minä syödä itsekin nämä samat lääkkeet kotonani, joten miksi minä täällä sairaalassa makailen. Lähdin kotiin parin päivän jälkeen kädessäni muovipussillinen hiukan erilaisia rasvoja ja lääkkeitä.

Tämän sairaalareissun ja näiden useiden lääkäreissä käyntien jälkeen minun oli yksinkertaisesti todettava: lääketieteellä ei ole olemassa minun ihottumaani mitään varsinaista parannuskeinoa, ainoastaan oireiden väliaikaista lievitystä. Päätin myös, että nyt saa riittää erikoislääkäreiden palkkioiden maksu. Osaan itsekin ostaa apteekista perusrasvaa ja kortisonirasvaa. Niin jatkuivat ongelmat ihoni kanssa.

Henkinen romahdus ja rasitusastma

Työni yksityisyrittäjänä talouselämän parissa jatkui edelleen kiireisenä ja stressaavana. Sen vastapainoksi harrastimme vaimoni kanssa hyvin innokkaasti kaikenlaista urheilua neljästä kuuteen kertaan viikossa. Lajeina olivat sekä lihasvoimaa kasvattavat että kestävyyttä vaativat lajit. Olin fyysisesti erittäin hyvässä kunnossa. Tosin miehistä itsetuntoani hiukan kaiveli se tosiasia, että vaimoni oli vielä kovemmassa kunnossa ja oli monia lajeja, jossa en pärjännyt hänelle kovista ponnisteluistani huolimatta. Ihottuman suhteen tällä hyvällä fyysisellä kunnolla ei ollut mitään merkitystä.

Ajauduin yrittäjän työssäni ”hektiseen” ja täysin järjettömään stressiin ja kiireeseen. Se johtui siitä, että olin innokkaana yrittäjänä perustanut kaksi eri bisnestä. Niiden yhtäaikainen pyörittäminen, näin jälkepäin tarkasteltuna, olivat ehdottomasti liian kuluttavia.

Halusin keventää työtaakkaani ja päätin myydä toisen yritykseni pois. Se ajoittui -90 luvun alkuun, jolloin Suomessa vallitsi ennen näkemätön pörssihuuma. Melkeinpä jokainen mökin mummokin sijoitti rahojaan pörssiosakkeisiin, sillä ne nousivat raketin lailla. Niin tein minäkin.

Parin kuukauden päästä päätin pitää pienen loman. Tämän loman aikana tapahtui ulko- maankauppatilastoissa pieni notkahdus, jonka seurauksena pörssikurssit reagoivat rajusti alaspäin. Kun sitten palasin lomaltani Suomeen, totesin omassa osakesalkussani tapahtuneen täydellisen katastrofin: olin menettänyt kaikki yritysmyyntistäni saamani rahat.

Tilanne oli hyvin mielenkiintoinen: rahat olivat menetetty ja minulla oli 7 vuoden kieltosopimus perustaa uusi vastaava yritys, jonka olin myynyt muutama kuukausi aikaisemmin. Lisäksi pörssikurssien nousu alkoi myös yleisesti hiipua, joka tarkoitti alenevaa liikevaihtoa myös pörssikaupassa. Tämä tarkoitti sitä, että pörssikurssien avulla oli enää turha edes kuvitella saavansa menetetyt rahat takaisin.

Suomen historian pahimman laman ennustaminen

Olin opiskellut pörssikaupan analysointiin ns. teknisen analyysin ja tein sitten syksyllä 1989 sen avulla ennusteen tulevasta pörssikehityksestä vuosiksi eteenpäin. Sen mukaan näytti siltä, että kurssit tulisivat romahtamaan vuoteen 1992 mennessä alle puoleen siihen astisesta indeksiluvusta. Syksyllä -89 yleisindeksi oli pisteluvultaan 890 ja ennustin, että se putoaa lähimmän kahden vuoden aikana alle 430 pisteluvun. Aloin puhua asiasta Helsin-

gissä olleen Interpankin nuorille pörssimeklareille, mutta he pitivät ”maalaispojan” ennustuksia hölynpölynä. Meille syntyi aiheesta ankara riita ja suorastaan kieltäytyivät toteuttamasta myyntimääräyksiäni ja taivuttelivat pitkien keskustelujen jälkeen pitämään positiot entisellään niin osake- kuin optio- ja futuurisalkuissani. Ajattelin, että kyllä kai ne porukalla enemmän tietää kuin minä yksin maaseutukaupungissa ja niinpä salkut jäivät entiselleen.

Kun ennustin pörssikurssien romahtamisen, ennustin myös, että Suomeen tulee ennen näkemätön lama. Siitä tulee pahempi kuin mitä oli kolmekymmentä luvulla. Kerroin tästä kaikille, joita tapasin ja yleinen vastaus oli sisäänpäin kääntynyt hymy: ”jooopa joo, vai vielä lama!” Kerroin asiasta myös sen aikaisen SYP pankin pörssisalkuista vastaavalle johtajalle. Hän ei uskonut minua alkuunkaan. Sanoin, että lyödään asiasta vetoa. Hän suostui vedon lyöntiin viinerikahvista erään pankkivirkailijan todistaessa keskustelumme.

Historian kirjat todistavat kuinka asiassa kävikään. Ennustukseni osui 100 % oikeaan. Pörssikurssit laskivat juuri alle 430 pisteen ennen kuin ne alkoivat jälleen nousta -90 luvun puolen välin tietämällä ja Suomeen tuli historiamme pahin lama. Jos silloin -89 olisin uskonut itseäni enkä Helsingin nuoria pörssileijonia, niin olisin ollut miljonääri mies lyhyessä ajassa. Mutta elämällä oli muita suunnitelmia. Niin, sittemmin vuonna 1994 SYP:n pankinjohtaja tarjosi vetoomme liittyvät viinerikahvit.

Putoaminen yhdessä yössä taloudellisesti täysin nollatilaan sekä myös ilman työpaikkaa, oli henkisesti täydellinen shokki. Ihottuma suorastaan roihusi, kutisi ja oli kuiva kuin korpupu. En pystynyt edes käymään saunassa ihon kovan kutinan takia. Söin antihistamiinia kuin näkkileipää, rasvasin ihoani epätoivon vimmallalla ja mietin täysin masentuneena, että mitäs nyt ryhdyn tekemään saadakseni leipää kaupasta. Iho-ongelmien takia lääkäriin oli turha mennä, sillä sieltä ei tulisi apua löytymään; se oli jo nähty vuosia sitten.

Saadakseni jostain rahaa leivän hankintaan päätin ryhtyä auttamaan kahta puolittuani heidän vaatteiden maahantuontibisneksessään. Minä vastasin ulkomailla vaatteiden valmistuksesta ja he myivät tuotteet Suomessa kauppiaille. Lopulta siinä kävi niin, että toinen kavereista varasti yhteisen vaatevarastomme ja myi sen omien henkilökohtaisten velkojensa maksuksi. Siinä meni puolen vuoden työpalkat sekä yhteisesti pankista ottamamme velka maahantuontiamme varten kaatui minun niskaani. Kaveri sai petoksesta vain puoli vuotta ehdonalaista ja minulle jäivät velat.

Kun asiat lähtevät vierimään alaspäin, niin usein siinä käy niin ettei jää kiveä kiven päälle. Ihottuman lisäksi minulle puhkesi myös rasisustama näissä vastoinkäymisten myllerryksissä. Kaikista epäonnistumisista huolimatta jatkoimme kiihkeästi urheilua. Kun huomasin, etten pysty juoksemaan edes kahta pylvään väliä, sillä muutoin olisin tukehtunut liman tuottoon ja hengen ahdistukseen, olin todella pettynyt ja masentunut. Ainoa laji, mitä pystyin enää harrastamaan, oli punttisalilla käynti. Olin niin pettynyt lääkäreiden ”apuun” ihottuman suhteen, että en halunnut lähteä hakemaan edes astmapiippua, vaan päätin olla ilman lääkkeitä.

Lisää ”lunta tupaan”

Vaimoni alkoi odottaa toista lastamme tämän petosepisodin jälkeen. Alkuraskaus meni hyvin, mutta jossain vaiheessa kävi ilmi, että hän odottaakin kaksosia. Sitten kolme kuukautta ennen laskettua aikaa hän sai jonkun tulehduksen ja sen seurauksena kaksoset alkoivat pyrkiä maailmaan. Lopulta he syntyivätkin kolme kuukautta etuajassa. Toinen kaksosista

eli vain neljä päivää ja kuoli. Toinen, Samu, jäi eloon 1 kilon painoisena ja hän oli kolme kuukautta happikaapissa ja melkein vuoden sairaalassa. Aluksi jaksoimme ajaa Jyväskylästä Kuopioon katsomaan elämästään kamppailevaa poikaamme useamman kerran viikossa, mutta lopulta päätimme muuttaa Kuopioon sairaalan läheisyyteen. Nyt kun olimme pudonneet täysin nolla tilaan, niin oli aivan sama, missä asui, kulutti aikaansa ja täysin masentuneena ”mittasi katuja”.

Mahalasku oli täydellinen: menestyvästä yrittäjästä sekä arvostetusta toimitusjohtajasta työttömäksi, kaikki rahansa menettäneenä, lapsi kuolleena ja haudattuna, toinen ”kuoleman kielissä” yliopistollisen sairaalan teho-osastolla, hirvittävä ihottuma, rasitusastma, täysin masentuneena ja totaalissa burn-outissa, luottohäiriöisenä ja velkakierteessä toisen ”kaverin” petoksen ansiosta. Ainoana valopilkkuna oli vanhin, pari vuotias poikamme, optimaalisen terve ja itse aurinko sekä vielä elämän uskonsa ja terveytensä säilyttäneet vaimoni.

Vitamiineja ja rasvahappoja ihottumaan ja rasitusastmaan

Synkkyydessä alkoi esiintyä myös jotain positiivista. Jos elämä ottaa, niin näyttää se myös antavan. Hiukan ennen kaksosten syntymää vaimoni oli jostain kumman syystä tuonut kotimme eräältä tuttavaltaan amerikkalaisia vitamiineja ja rasvahappoja.

Olin jo ennen ihottumani puhkeamista käynyt prof. Antti Arstilan vastaanotolla valittamassa silloista väsymystäni. Hän määräsi minulle pussillisen vitamiineja ja myös steroidihormoneja. Väsymys lähti kuin taikasauvalla ja siitä sain kimmokkeen syödä jatkuvasti joitain lisävitamiineja. Luin tästä innostuneena myös ravitsemukseen ja vitamiineihin liittyviä kirjoja ja totesin, että tämä on hyvin mielenkiintoinen ala. Aivan jotain muuta kuin raaka bisnes.

Tietoni oli silloin hyvin vajavaista, joten jatkuvasta vitamiinien syönnistä ei ollut apua ihottumaan eikä rasitusastmaan. Käytin silloin tavanomaisia apteekin tuotteita ja joitakin valmisteita luontaistuotekaupasta. Jatkoin kuitenkin niiden syöntiä, sillä tunsin että niistä oli jotain apua, vaikka ne eivät sinänsä auttaneet suuriin ongelmiin.

Sitten eräänä päivänä päätin kokeilla näitä uusia tuotteita. Kun olin syönyt niitä vain muutamia päiviä, niin huomasin suureksi hämmästykseni, että kutina alkoi vähentyä. Kun sitä oli jatkunut vuosikausia, tuntui aivan oudolta, ettei tarvinnutkaan raapia itseään päiväkausia.

Iho alkoi kokonaisuudessaan parantua ja kaksosten syntymän jälkeen myös rasitusastma koko ajan väheni ja väheni. Lopulta ihoni oli kunnossa ja rasitusastmasta ei ollut tietoaakaan. Tämä tuntui aivan käsittämättömältä! Miten rasvahappojen syönti ja muutamien muiden tuotteiden syönti saattoi parantaa pahan ihottumani sekä rasitusastman? Verrattuna siihen, että olin vuosikausia käynyt monilla eri lääkäreillä ihottumaongelmani kanssa, tuloksetta. Näiden lisäravinteiden syönti näytti jossain määrin vähentävän myös masenusta sekä uupumusta ja pystyin jälleen aloittamaan kaikki aikaisemmin harrastamani urheilulajit. Nyt tajusin, että ”kohtalon sormet” eivät olleet turhaan tuoneet jääkaappiimme näitä tuotteita.

Olin Arstilan vastaanotolla käynnin jälkeen ollut hyvin kiinnostunut ruokavalioasioista että lisäravinteista ja nämä uudet tuotteet tuntuivat olevan aivan jotain omaa luokkaansa. Otin yhteyttä USA:ssa asuvaan suomalaissyntyiseen luontaisterapeuttiin, jolta ko. tuotteet olivat

alun pitäen tulleet Suomeen ja lopulta meidän jääkaappiin. Kysyin, voisinko tulla opiskelemaan sinne lisää näistä tuotteista sekä koko luontaisterapiasta. Hän toivotti minut tervetulleeksi. Kun muutenkin olin hakemassa uutta työuraa, tuntui tämä kutsu kuin lahjana tai vaasta synkkään ja mustaan elämän tilanteeseemme.

Opiskelua USA:ssa

Lähdin 1991 ensimmäiselle opintomatkallesi USA:n. Kuuntelin hämmästyneenä maailman suurimman lisäravinneyhtiön palveluksessa olevan avioparin opetusta vitamiiniterapiasta, esimerkkejä hoitojen tuloksista, ihmettelin todella suurta määrää alan kirjallisuutta, video-opetusnauhoja, puheopetuskasetteja.

Ahmin tietoa kuin hekumassa; samalla huomasin ruostuneen englannin kieleni elpyvän kuin itsestään. Aviopariterapeutit opettivat minulle aamusta iltaan tuotteista, niiden käytöstä ja käytännön esimerkkejä. Ne tuntuivat aivan uskomattomilta. Kaiken käytännön että teoreettisen tiedon takana oli kyseisen yhtiön erittäin tehokas sisäinen koulutusjärjestelmä. Se oli toteutettu suuri sillä tehokkuudella, mihin amerikkalaiset parhaimmillaan pystyvät. Sitä ei voinut kuin ihaila. Yhtiö oli ja on edelleen maailman suurin luonnonmukaisia vitamiineja valmistava yhtiö.

Tästä alkoi luontaisterapia-alan systemaattinen opiskelu. Kävin useita kertoja USA:ssa ja ko. pariskunta kävi myös useita kertoja vuosittain Suomessa. Ostin myös sieltä joka kerta alan parasta kirjallisuutta ja näin sain hankittua itselleni erittäin hyvän oppimateriaalikirjaston.

Taistelu Samun parantamiseksi alkaa

Samu syntyi keirasinleikkauksella maaliskuun 30. päivä 1991 ja ensimmäisen kerran yritimme hänen kotiutustaan syyskuun toisella viikolla. Hän oli kotona vain muutaman päivän ja sitten hänet oli vietävä takaisin teho-osastolle. Toisen kerran saimme hänet kotiin jouluksi. Vain jouluviikon hän oli kotona ja jälleen teho-osastolle.

Meistä tuli teho-osastolle ”vakituista väkeä” ja osaston vastaava lääkäri oli todella miellyttävä ja ymmärtäväinen ihminen. Hän myös kerran lausui, että hänen kokemuksensa mukaan, kun perheeseen syntyy keskoslapsi, sillä on aina jokin tarkoitus. Hän myös sanoi, että toisaalta myös keskoslasten vanhemmat tilastollisesti eroavat useammin kuin muut avioparit. Ihmettelin näitä sanoja ja niitä en silloin ymmärtänyt. Nyt 13 vuoden jälkeen ymmärrän hänen olleen silloin täysin oikeassa.

Myös Samun henkilökohtainen sairaanhoitaja, jonka nimeä en enää muista, sekä Joensuuista erikoistumaan tullut mieslääkäri olivat erittäin miellyttäviä ihmisiä. Itse asiassa meille kehittyi niin lämmin suhde, että kerran rohkenimme esittää heille pyynnön, että he kaikki kolme perheeseen tulisivat meille kotiin syömään. Suureksi hämmästyksemme he kaikki halusivat tulla. Ilta oli todella miellyttävä ja vaimoni hurmasi vieraat thailaisella ruoalla.

Saimme Samun kolmannen kerran kotiin helmikuussa 1992. Hänellä oli astmaa varten ns. spiira, sydän ja epilepsia lääkitys. Muutenkin hän vaikutti lähes elottomalta. Nyt aloitin hänelle vitamiinihoidot. Olin tuonut mukani USA:sta hänelle sopivia erikoistuotteita ja aloitin välittömästi niiden käytön. Samu alkoi vahvistua silmissä ja hänen kehoonsa näytti tulevan ”elämä”. Ryhdyin systemaattisesti ja varovaisesti purkamaan hänen lääkitystään ja

kahden kuukauden kuluttua hänellä ei ollut mitään oireita eikä ainuttakaan lääkettä. Lääkkeiden purkamisen tein omin päin kysymättä keneltäkään lääkäriltä mitään.

Menimme kontrollikäynnille osaston lääkärin luokse huhtikuussa ja hän ihmetteli, että onpa Samu poika vahvistunut ja vaikuttaa hyvin terveeltä. Nyökyttelimme tyytyväisenä ja hän sanoi sitten, että nythän voitaisiin alkaa purkaa lääkitystä. Katselin kengän kärkiäni ja sanoin hänelle, että itse asiassa Samulla ei ole enää mitään lääkitystä ja että olin hoitanut häntä vitamiineilla. Hän katseli minua hölmistyneenä hetken aikaa ja tokaisi sitten hetken kuluttua: no, sitten olette tehneet aivan oikein, ei niitä lääkkeitä kannata turhaan syödä. Asia oli sillä käsitelty ja sovimme uuden kontrollikäynnin.

Tässä välissä tapahtui koko Kuopiossa olomme ikävin ja karmein tapahtuma. Kun Samu tuli kotiin helmikuussa, niin lyhyessä ajassa hänelle tuli jälleen ongelmia keuhkojen kanssa. Vitamiinihoitoni olivat olleet käytössä vain pari viikkoa. Tällä kertaa jouduimme viemään hänet ns. Alavan paikallissairaalaan infektio-osastolle. Jo ensi tapaaminen vastaavan lääkärin kanssa oli karmeaa kokemus. Oli aivan kuin olisimme tulleet keskitysleirille. Sitteen alkoi Samun suoranaisten kidutus. Osastolla oli harjoittelemassa joku naislääkäri ja hän opetteli pistämään tippaneulaa Samun päähän. Se oli järkyttävää katseltavaa. Lapsi huuti kuin tapettava ja kaksi sairaanhoitajaa piti kiinni hänestä minkä jaksoivat ja lääkäri tunaroi neulansa kanssa. Tilannetta pahensi vielä se, että meillä oli vielä tuoreessa muistissa illanvietto toisten lääkäreiden kanssa ja teho-osastolla tehdyt upeat, tehokkaat ja ennen kaikkea hellävaraiset hoidot.

Kun kidushetki oli vihdoinkin ohi, minulta paloivat ”päreet”. Vaadin vastaavaa lääkärinä tulemaan huoneeseemme ja olin hänellä todella vihainen. Vaadin, että tällaista pienen lapsen kidutusta ei saa enää tapahtua. Edes hevosia ei kohdella niin huonosti, mitä Samulle oli tehty.

Lääkäri oli kuin rautanauloja niellyt ja sai sen verran sanottua, että isä taitaa olla stressaantunut. Ja saman tien hän ehdotti, että menisin seuraavana aamuna pitkäaikaissairaiden lasten keskusteluryhmään ja marssi huoneesta ulos.

Kun menin seuraava aamuna jälleen Samun luokse, huoneessa ei ollut muita lapsia. Hoitajat kävivät huoneessa vain pari kertaa päivässä ja huone oli tyhjä kuin vankilaselli. Siinä samassa huoneeseen pyyhälsi naispsykiatri. Hän aloitti keskustelun toteamalla, että näille lapsille ei jää mitään muistikuvia näistä kokemuksista ja tokaisi sitten vielä, että alle 8 kk ikäisille lapsille on aivan sama kuka niitä hoitaa; siinä ei kuulemma tarvita äitiä. Kysäisin sitten varovaisesti, että olen joskus ”hurjassa” nuoruudessani opiskellut lastentarhanopettajaksi, ollut myös alalla joitakin vuosia, ja silloin ainakin meille opetettiin, että myös pienille vauvoille on hyvin tärkeä lämmin äitisuhde. Hän vastasi, että ei suinkaan; uusimmat tiedot ovat eri mieltä. Silloin minulla alkoi kellot soida päässäni; nyt joku valehtelee tai jompikumpi meistä on ”hullu”. Sanoin itselleni mielessäni, että pidä nyt suusi kiinni tai kohta lähdet T4-lähetteenä pakkohoitoon. Rupesin sitten kovasti myötäilemään hänen puheitaan: ”Vai niin, onpa mielenkiintoisia nämä uudet tutkimukset, eipä olisi maallikko ja ”vanha” lastentarhanopettaja arvannut, että nykyään löytyy tämmöistä uutta tietoa. Kaikkeapa ne tutkijat löytävät. Onpa kumma asia, että meille aikoinaan on opetettu näin väärin näistä elämän ensiviikoista!” Olin hänelle kaikin puolin mielin kielen ja tunnin höpinän jälkeen hän pyyhälsi ulos huoneesta.

Kun sitten parin viikon kuluttua saimme Samun kotiin, päätin mielessäni, että tuohon sairaalaan en tule ikinä viemään enää poikaani. Hän saa vaikka enemmän kuolla; pääseepä hän veljensä viereen samalle hautausmaalle. Myöskään vastaavaa lääkäriä en nähnyt Samun huoneessa käydyn ”keskustelun” jälkeen.

Tässä kohden tuli esille jyrkästi se seikka, että lääkäreiden koulutuksessa ei olisi ollenkaan pahitteeksi opettaa heille myös sosiaalisia ja ihmissuhdetaitoja luonnontieteiden rinnalla. Onhan nimittäin niin, että on kohtuuton vaatimus säilyttää inhimillisen käyttäytymisen vaatimus vain potilaille.

Samun kuntoutui tämän kidutusreissun jälkeen kaikin puolin hyvin. Astma loppui Anneli Martikaisen vastaanoton aikoihin ja sen jälkeen sitä ei ole enää ollut. Sydämessä ei ollut mitään epänormaalia eikä myöskään minkäänlaisia epilepsia kohtauksia. Kaikki näytti nyt olevan hyvin ja jatkoin edelleen vitamiini- ja erikoislisäravinneohjelmaa. Tiesin USA:n koulutukseni pohjalta, että sitä oli syytä jatkaa, jos aioimme pysyä erossa lääkkeistä.

Ravintovalmennusta

USA:n koulutuksessani tuli esille myös erinomainen huippu-urheilijoille suunniteltu ravintovalmennusohjelma. Siinä oli optimoitu ravintotekijöiden oikea suhde ja määrä sekä täydennetty ravintotekijöitä vielä varta vasten yhtiön tekemillä erikoislisäravinteilla.

Kun tulin takaisin Suomeen, tiedustelin Kuortaneen urheiluopistossa työskentelevältä Tapio Korjukselta, onko Suomessa olemassa huippu-urheilijoille mitään vastaavaa. Hän oli aiheesta todella kiinnostunut. Hänen innoittamana aloitin Suomessa yhteistyössä yleisurheilijoiden päävalmentajien ja sekä Jyväskylän yliopiston liikuntabiologian laitoksen apulaisprofessorin kanssa systemaattisen huippu-urheilijoiden ravintovalmennuksen.

Se oli täysin uutta Suomessa ja ko. ohjelman taustalla oli myös uusinta tieteellistä tietoa, jota kyseinen lisäravinyhtiö yhtiö oli teettänyt USA:n eri yliopistoissa. Urheilijat olivat todella innoissaan; nyt hekin vihdoinkin saivat jotain uutta. Ohjelma vaikutus näkyi erityisen hyvin Suomen pikajuoksijoiden tulostason nousussa ja uudessa Suomen ennätyksessä sadalla metrillä. He ottivat innokkaimmin osaa koulutukseen sekä toteuttivat systemaattisimmin myös lisäravinneohjelmat. Asiaan vaikutti ratkaisevasti myös Antti Mero omalla työpanoksellaan yhdessä valmentajien kanssa.

Ravintovalmennuksesta terapiatyöhön

Samun ollessa noin 2,5 vuotta hänessä alkoi tapahtua omituista käytösmuutosta. Levottomuus lisääntyi aivan mahdolliseksi, yöunet vähenivät olemattomiin, hän alkoi särkeä tavaroita, naureskeli omituisille asioille, heijasi itseään, karkaili ulos ja olisi mennyt vaikka ”hornan tuttiin” ja hänen puheensa kehitys pysähtyi.

Monien vaiheiden jälkeen keskussairaalamme lastenpsykiatri antoi hänelle autismediagnoosin vuonna 1994. Psykiatriassa opetetaan, että se on parantumaton tauti. Samun käytös oli niin vaikeaa ja levotonta, että yhtenä päivänä vaimoni mitta oli täysi. Hän sanoi, että poika on vietävä johonkin laitokseen tai hän tulee ”hulluksi”. Silloin tajusin, että nyt on tosi kyseessä, näin ei voi jatkua.

Sain järjestymään meille pientä lepotaukoa, saimme lastenpsykiatrin vihjeestä hankituksi kaksi juuri valmistunutta psykologia vetämään autisteille rakennettua käyttäytymis- ja kuntoutusterapiaa. Toinen heistä, Tiina, veti kotonamme terapiaistunnot ja toinen, Sari, konsultoi päiväkotia. Näin alkoi tapahtua pientä myönteistä kehitystä, mutta kahteen suureen perusongelmaan, levottomuuteen ja unettomuuteen, niistä ei juurikaan ollut apua.

Autismin ravitsemushoito

Olin jostain ihmeen kautta saanut käsiini norjalaisen professori K. Reicheltin tutkimusraportin. Siinä hän osoitti, että autistien käytös muuttuu paremmaksi, kun heidän ruokavalioistaan karsitaan pois gluteeni ja maitotaloustuotteet. Tartuin tähän raporttiin kuin hukkuva oljen korteen. Lähdin toteuttamaan tätä perusohjetta systemaattisesti sekä kotona että päiväkodissa. Suuri kiitos kuuluu heille, että suhtautuivat asiaan erittäin myötämielisesti.

Erikoisdieetin suunnittelussa oli nyt suureksi avuksi tietämykseni ravitsemuksesta, jota olin opettanut huippu-urheilijoille. Lisäksi olin hyvin perillä lisäravinteiden käytöstä sekä kun itse toin vielä maahan luonnonvitamiineja, oli tämän hoito-ohjelman rakentaminen suhteellisen helppoa. Lisäravinneohjelma oli massiivinen ja erittäin monipuolinen. Tosin matkan varrella tapahtui monia lipsahduksia ja inhimillisiä erehdyksiä ruoka-aineiden kanssa, mutta eivät kaataneet koko hoito-ohjelmaa.

Kun ruokavalio alkoi olla kunnossa, niin ensimmäisen puolen vuoden aikana tapahtui merkittävä rauhoittuminen ja parin vuoden sisällä elämä Samun kanssa alkoi olla kohtuullista. Puheentuotto ei juuri edistynyt, johtuen osiltaan hänen keskivaikeasta kuulovammastaan. Lisäksi hänellä oli vaikeuksia asioiden oppimisessa ja monissa muissa taidoissa. Tärkein asia oli kuitenkin käytöksen rauhoittuminen ja keskittymiskyvyn normalisoituminen, jotka tarkoittivat käytännössä sitä, että elämä hänen kanssaan ei ollut täyttä "helvettä".

Kun olin lukenut Reicheltin raportin läpi, keräsin lähdeluettelosta joitakin mielenkiintoisia tutkimusraportteja ja ryhdyin etsimään niitä käsiini. Nämä raportit oli julkaistu sellaisissa tieteellisissä lehdissä, että niitä ei ollut missään Suomen yliopistoissa. Joten jouduin tilaamaan ne kaikki kaukolainana Lontoosta. Siitä alkoi kuumeinen raporttien lisätilaaminen ja aiheen opiskelu. Raportteja hankin lopulta seuraavan kolmen vuoden aikana kuutisenkymmentä kappaletta ja kaikki ulkomailta.

Raportit olivat luonnollisesti kaikki englanniksi ja huomasin joutuneeni tekemisiin sellaisten biokemiallisten ja fysiologisten asioiden kanssa, joista en ymmärtänyt kovinkaan paljoa. Minulla oli rautainen tahto oppia ymmärtämään nämä asiat, jolloin ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin ostaa biokemian ja fysiologian suuret peruskirjat. Pian huomasin, että yhdessä kirjassa sama asia esitetään hiukan eritavalla kuin toisessa kirjassa. Joten lopulta minulla oli neljä biokemian ja fysiologian kirjaa. Ne ovat samoja, joita mm. tulevat lääkärit lukevat ensimmäisinä opiskeluvuosinaan; kuulemma biokemian unohtavat autuaasti päästyään tentistä läpi. Tosin lääkäriopiskelijat tenttivät vain yhden kirjan kummastakin aihepiiristä. Kun raporteissa huomasin jonkun ilmiön tai käsitteen, jota en ymmärtänyt, selvitin ne itseleni joko fysiologian tai biokemian kirjasta tai molemmista. Tässä sivussa huomasin oppivani lukemaan sujuvasti myös lääketieteellistä englantia. Loppujen lopuksi, kun tutkin aluksi autismia, myöhemmin uupumusilmiötä sekä lopulta kaikkien sairauksien syntymekanismeja, niin tulin lukeneeksi koko biokemian ja fysiologian moneen kertaan kaikista neljästä eri kirjasta.

Huomasin raporteista mm. sen seikan, että autisteilla oli hyvin suuria vaikeuksia aminohappometaboliassa eli niiden aineenvaihdunnassa. Ryhdyin selvittämään löytyisikö Suomesta yhtään lääkäriä tai laboratoriota, joka tutkisi aminohappoja joko virtsasta tai verestä. Sain selville, että Helsingin HYKS:issä oli eräs naislääkäri, joka kuulemma tietäisi asiasta. Soitin hänelle ja kysyin, että voitaisiinko heillä tehdä Samulle aminohappoanalyysi virtsasta. Hän totesi, että ei se käy, kun ei ole lähetettä. Sitten kysyin, että voisiko hän kertoa joidenkin kirjojen nimiä, että voisin lukea lisää aminohappojen aineenvaihdunnasta, siis laajemmin mitä oli kerrottu perusbiokemian kirjoissa. Hän vastasi, että ei niiden nimiä voi antaa, pitää olla ensin lääkäri että niitä saa lukea! Olin aivan sanaton hämmästyksestä ja keskustelu loppui siihen. Mitä pimeintä keskiaikaista salaliittoajattelua! Hän kun oli vielä aivan tosissaan tämän vastauksensa kanssa. Ikään kuin lääkärit muodostaisivat keskenään jonkun kummallisen veljeskunnan ja vain tälle veljeskunnalle olisi sallittua lukea julkisesti myynnissä olevia kirjoja. Aivan käsittämätöntä ajattelua 1990- luvulla!

Tapani ei ole antaa periksi ja lopulta sain kontaktin Tampereen yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan fysiologian ja biokemian professori, lääketieteen ja kirurgian tohtori ja valtiotieteiden maisteri Simo Ojaan. Kävi ilmi, että hän teki aminohappoanalyysijä kenelle vain ilman lähetteitä. Lisäksi hän neuvoi minulle auliisti kaipaamani kirjojen nimet aminohappojen maailmaan sekä lisäksi hyvän perusteoksen neurologisten ongelmien opiskeluun: Siegel ja kumppanit "Basic Neurochemistry", 1994. Tästä tulikin autismin ongelmien tutkimisessä minun "perusraamattu".

Positiiviset muutoksen Samun käytöksessä tulivat julki eräessä viikkolehdessä. Se aiheutti valtavan kontaktitulvan muilta autistiperheiltä ja huomasin siirtyneeni ravintovalmennuksesta autistilasten terapeutiksi. Ehdotin Simo Ojalle, että aloitamme autistilasten systemaattisen aminohappoanalyysien teon. Keräsin kaikilta tapaamiltani lapsilta ja joiltakin aikuisikäiseltäkin näytteet Simo Ojalle. Analyysien mukaan heillä oli kaikilla systemaattisesti eräät aminohappoarvot epänormaali. Lisäksi suunnittelimme, että hän rakentaisi ensimmäisenä koko maailmassa autistilasten virtsanäytteestä tehtävän ns. peptidianalyysin. Siitä olisi voitu tehdä tieteellisesti kiistaton merkkiaine ruokavalion vaikutuksesta näiden lasten aineenvaihduntaan.

Idea oli hyvä, mutta yliopistolla ei ollut rahaa ostaa tarvittavaa analyysilaitetta. Näytteitä olin ehtinyt kerätä jo lähes sata kappaletta syväjäähän odottamaan ko. konetta. Rahaa odoteltiin useita vuosia, sitten konetta ja sitten lopulta koko asia kuivui kokoon. Myöhemmin kuulin, että K. Reichelt oli tekemässä juuri samanlaista analyysilaitetta itselleen Osloon. Se lienee toiminnassa Norjassa.

Minua harmitti suunnattomasti asian kokoon kuivuminen. Olin tehnyt valtavan esityön asian eteenpäin viemiseksi, aiheesta olisi saanut loistavan väitöskirjan ja Suomesta olisi voinut tulla johtava maa autismin ruokavalioon ja lisäravinteisiin perustuvan hoito-ohjelman eteenpäin viemisessä. Valitettavasti asia ei kiinnostanut ketään muuta kuin minua, asiassa ei ollut lääketehtaan rahallista intressiä, Simo Oja oli aivan ylityöllistetty, joten näytteiden päälle laskeutui vain pöly ja syvä hiljaisuus. Todellinen sääli kaikkien autismiin sairastuneiden lasten ja heidän vanhempiansa puolesta.

Suomen autismiliittokin oli sitten jossain vaiheessa sen verran aiheesta kiinnostunut, että pyysi minua esittelemään asian heidän hallitukselleen. Nyökyttely ja myötäily olivat kohteliasta ja ystävällistä, mutta sen jälkeen vain syvä hiljaisuus.

Kaikki tapaamani ja konsultoimani lapset hyötyivät ruokavaliohoidosta. Joillekin muutos parempaan oli todella dramaattinen. Mikä on ollut sitten ruokavaliohoidon pitkäaikaisvaikutus näille lapsille, on minulle epäselvää muiden kuin oman poikani osalta. Vanhemmat eivät nähneet tarpeelliseksi raportoida asiasta minulle ja kun asiaan ei liittynyt muutenkaan mitään tutkimus- tai seurantajärjestelmää, niin näitä tietoja en ole saanut.

Reicheltin tieteelliset tutkimusraportit ruokavaliohoidosta esiteltiin virallisesti Barcelonassa maailmanlaajuisessa autismikongressissa 1995. Meitä oli Suomesta seitsemän hengen edustus: autismiliiton kaksi johtohahmoa, pari erityiskoulujen rehtoria, erään autistilapsen vanhemmat sekä minä. Kongressin seurauksena erikoisdietin periaatteet levisivät maailmalaajuisesti, mutta Suomessa jatkui syvä hiljaisuus koko aiheesta ja on jatkunut edelleen aina tähän päivään asti. Ihmeellistä?

Lähetin kaikista tilaamistani raporteista kopiot professori Simo Ojalle. Kävin häntä tapaamassa useita kertoja ja joka kerta tivasin häneltä, mikä voisi olla syy tai syytekijät näihin sekä tutkimusraporteissa havaittuihin epänormaaleihin fysiologisiin ja biokemiallisiin ilmiöihin että hänen itsensä tekemien aminohappoanalyysien häiriöihin. Olin selvästi nähnyt kymmenissä autistitapauksissa ruokavalion että lisäravinteiden edut, niin ne eivät mielestäni kuitenkaan ratkaisseet varsinaista syytekijää tai ongelman varsinaista ydintä. Totesin hänelle, että täytyyhän sinulla nyt joku ajatus olla tästä, koska onhan sinulla korkein tietämys sekä biokemiasta, fysiologiasta että lääketieteestä. Hän ei missään vaiheessa esittänyt mitään omia pohdintojaan, jota mitä suunnattomasti ihmettelin.

Tutkimusraporteissa sekä myös omissa havainnoissani tuli esille myös se seikka, että näillä muksuilla on todettu yleisesti suolistohiivan ylikasvua. Tässä vaiheessa en osannut juurikaan tehdä asialle mitään. Huomasin vain käytännössä, että ruokavaliomuutokset ja lisäravinteet näyttivät helpottavan tätäkin ongelmaa.

Sairauksien syntymekanismien ensimmäinen taso

Olimme saaneet Suomen parhaille huippu-urheilijoille todella myönteisiä tulosparannuksia sekä ruokavalion korjauksilla että lisäravinneohjelmilla. Urheilijoiden ruokavalion tärkein korjausasia oli proteiinien eli valkuaismäärien lisääminen suhteessa urheilulajiin ja ko. henkilön painoon nähden. Tässä yhteydessä kävi myös ilmi, että sama asia eli krooninen hyvän proteiinien pula koskee myös kaikkia ihmisiä eikä vain huippu-urheilijoita. Poikkeuksen tekevät henkilöt, jotka juovat runsaasti maitoa päivittäin.

Autistien ruokavaliohoidossa piti taas tehdä päinvastoin. Poistaa ruokavaliosta absoluuttisen täydellisesti kaksi proteiinilähdettä: kaikki maitoproteiinista tehtyt tuotteet sekä kotimaisissa viljoissa olevat eräs proteiinikomponentti eli gluteeni. Näistä kahdesta proteiinilähteestä autistien lasten kehossa muodostuu ”myrkkyä”, kansankielellä sanottuna, heidän aivoihinsa. Tästä taas seuraa täydellinen katastrofi koko keskushermoston toiminnassa.

Näistä ikään kuin kahden ilmiön ääripäästä käy jo hyvin ilmi ruokavalion merkitys sekä kehon fyysisessä että keskushermoston toiminnassa. Toisaalta olin saanut itseltäni lisäravinteilla ihottamani paranemaan, rasisusastmasta ei ollut tietoaakaan, masennus ei hallinnut enää koko elämää. Olin autismi- ja ravintovalmennusprojektien ohessa opastanut myös monia muita henkilöitä käyttämään lisäravinteita, joista oli todellista hyötyä moniin erilaisiin

terveysongelmiin. Näistä tapauksista, sekä tietysti muut esimerkit USA:sta, osoittivat lisäravinteilla olevan selvästi terapeuttista hyötyä.

Mihin perustuu sitten sekä ruokavalion että lisäravinteiden terapeuttinen vaikutus? Tiivistysti sanoen lisäravinteiden hivenaineet ja vitamiinit aktivoivat solujen entsyymien toimintaa. Lisäproteiini joko ruoasta tai erillisenä proteiinijauheena lisää aminohappojen kokonaismäärää kaikissa soluissa. Ne ovat kaikkien solujen tärkeimmät ”rakennuspalikat” solujen kaikkiin biokemiallisiin toimintoihin ja niistä rakentuu muun muassa kaikki entsyymit.

Sanalla sanoen, kun kaikki kehon asiat rakentuvat ravintotekijöistä eli proteiinista (amino-hapoista), rasvahapoista, hivenaineista, vitamiineista ja eräistä muista mikroravinteista, niin niiden niukkuus tai pula solutasolla ei voi johtaa muuhun kuin häiriöihin terveyden tilassa.

Taistelu uupumukseni kanssa jatkuu

Kun kävin pitämässä yhden päivän luennon jossain urheiluopistossa, niin siitä toipuminen edes jonkinlaiseen työkuuntoon vaati vähintään 2-3 päivää. Sen jälkeen jaksoin työskennellä juuri ja juuri neljästä kuuteen tuntia päivässä. Toisaalta asia toisinpäin; jos en olisi käyttänyt mitään lisäravinteita, en olisi kyennyt edes näihin työsuorituksiin. USA:ssa olin tutustunut myös erillisiin aminohappovalmisteisiin ja niiden terapeuttiseen käyttöön sekä huippu-urheilussa että muiden ongelmien hoidossa. Masennukseni hoidossa ne olivat ratkaisevan tärkeitä yhdessä lisäravinteiden kanssa.

Ankaran väsymyksen ja masennuksen lisänä suolistoni toiminta oli mennyt todella huonoon kuntoon. Minulla oli kaikki pahan ”hiivasyndrooman” oireet. Tässä yhteydessä yritimme hoitaa sitä ”hiivasyndrooman” klassisella hoitokonstilla amerikkalaisten opettajieni opastuksella. Ruokavaliosta karsittiin pois sokerituotteet, maitotaloustuotteet sekä kotimaiset viljat sekä lisättiin hyviä maitohappobakteereja.

Tähän ruokavalioon siirtyminen oli helppoa, sillä meillä oli jo kotona käytössä sama dieetti pojallemme. Suolistoni toiminnan kannalta näillä toimenpiteillä ei juuri ollut merkitystä. Siitä alkoi voimakas epäilyni koko klassista ”hiivasyndrooman” hoitometodia kohtaan. Vainuni sanoi, että pahassa suolistohiivan ylikasvussa tämä klassinen metodi on yhtä turhaa puuhaa kuin ampuisi ritsalla panssarivaunua. Käytännössä tämän hoitometodin heikkous näkyi jo omalla kohdallani ja monilla muillakin ihmisillä, jotka kävivät vastaanotollani tämän ongelman takia.

Tästä alkoi kolmas suuri tutkimusmatkani autismin ja uupumuksen tutkimuksen rinnalle. Mistä loppujen lopuksi on kysymys koko ”hiivasyndroomassa”?

Toisaalta huomasin välittömästi, aloitettuani tämän dieetin, että se lievensi merkittävästi masennustani. Oli mielenkiintoista tehdä aina silloin tällöin itsensä kanssa kokeita; kun olin ollut pidemmän aikaa täysin gluteenittomalla dieetillä, niin sitten kokeilin syödä pienen palan gluteenia sisältävää tuotetta, leipää tai jotain kuivakakkua jossain kylässä. Ja kuinka ollakaan, noin puolen tunnin kuluttua alkoi masennus hiipiä päälle ikään kuin joku laskisi hitaasti rullaverhon ikkunan eteen! Sitten masennus häipyi pikkuhiljaa parin päivän aikana. Ja tähän tilaan ei näyttänyt auttavan aminohapot ja vitamiinit kuin hippusen verran.

Tästä minulle tuli sisäinen oivallus siihen, miltä mahtaakaan tuntua autistilapsesta, kun hän saa gluteenia ruoastaan. Sen täytyy olla täyttä "helvettä".

Kaiken kaikkiaan; sekä lisäravinteiden farmakologisella että ruokavalion käytöllä oli selvä hyöty, mutta esimerkiksi suolistohiivan hoidossa niillä ei ollut juuri merkitystä. Samoin huomasi esimerkiksi joissakin vaikeissa astma, reuma ja ihottuma tapauksissa, että massiivinenkaan lisäravinteiden syönti ei parantanut näitä ongelmia. Ainoastaan lievitti oireita.

Kaipasin lisää tietoa sairauksien syistä ja uusia tutkimusvälineitä. Tutkimusmatkan täytyy jatkua.

Toinen vaihe

Myrkkijä, parasiittejä, yrtejä, puhdistushoitoja

Hulda Clarkin teemat ja yrteihoidot vuonna 1997

Kun Simo Ojalta en saanut mitään vastausta tai pohdinta-ajatusta autismiongelmiin syihin, jatkoin edelleen yksin ongelman selvittelyä. Samaan aikaan rimpuilin oman uupumukseni kanssa, jossa oli välillä parempia hetkiä, mutta missään vaiheessa en tuntenut itseäni terveeksi.

Eräänä päivänä soitti Italiassa vakituisesti asuva suomalainen naishenkilö, joka oli käymässä Helsingissä. Hän oli internetsivujeni kautta saanut puhelinnumeroni ja kyseli autisista. Keskustelun aikana hän tuli maininneeksi uudesta mielenkiintoisesta kirjasta, jonka oli kirjoittanut amerikkalainen Ph.D. Hulda Clark. Kirjan nimi on "The Cure for All Diseases". Se on myöhemmin suomennettu nimellä "Hoito kaikkiin sairauksiin". Kirja vaikutti niin mielenkiintoiselta, että lähdin heti seuraavana päivänä tapaamaan kyseistä naista Helsinkiin, jotta saisin heti kirjan luettavakseni.

Kirja aiheutti minulle täydellisen shokin. Hulda Clarkin pääteemana oli, että kaikkien sairauksien taustalla ovat parasiitit eli loiset ja alkueläimet, sekä myrkylliset, toksiset aineet. Toksisten aineiden suuresta haittavaikutuksesta ihmisen biokemiaan olin täysin samaa mieltä, sillä olin USA:n matkoillani saanut käsiini jo vuosia aikaisemmin Ph.D. John Pangbornin kirjasen: "Mechanismis of Detoxication and Procedures for Detoxification". Tässä kirjassessa hän tiedemiehen perusteellisuudella osoittaa toksisten aineiden tuho vaikutukset solujen biokemiaan eli käytännössä monien tärkeiden entsyymien toimintaan. Hän myös kertoo seikkaperäisesti kuinka tietyillä lisäravinteilla ja eräillä ns. kelaatioaineilla voidaan puhdistaa kehoa erilaisista myrkyllisistä aineista.

Mutta se, että ihmisillä olisi niin paljon parasiittejä, mitä Hulda Clark kirjassaan väittää, tuntui aivan liian "paksulta". Jos kerta asia olisi todella näin, niin kyllä kai ne tulisivat esille josain testissä. Toisaalta hänen ajatuksen juoksunsa tuntui sekä niin loogiselta että järkeenkäyvältä, että päätin ottaa selvälle, mitä lääketiede sanoisi aiheesta. Ryhdyin etsimään alan kirjallisuutta ja kuinka ollakaan, en löytänyt mistään Suomen kirjastosta parasitologiaa käsittelevää kirjaa. Niinpä jälleen minun täytyi tilata Lontoosta eräs vanhahko alan perusteos.

Hämmästykseksi oli suuri, sillä kirjassa puhuttiin aivan samoja asioita, josta Clark puhui omassa kirjassaan. Siinä esiteltiin myös yksityiskohtaisesti ne tosiasiat, miksi parasiittien perinteiden laboratoriomittaaminen on lähes mahdotonta. Myöhemmin Jyväskylän yliopis-

ton biologian laitos hankki yhden ja ainokaisen parasitologian perusteoksen koko Suomessa omaan kirjastoonsa. Tässä teoksessa esiteltiin parasiittien uskomattoman ovelat tavat naamioida itsensä näkymättömäksi koko kehon valkosoluarmeijalta!

Nämä teokset osoittivat, että Clarkin väitteet saattoivat todella pitää paikkansa. Nyt minua jäi vaivaamaan se asia, että millä konstilla itse pystyisin todentamaan samat asiat kuin Hulda Clark. Tässä vaiheessa siihen minulla ei ollut mitään välineitä. Tein sitten seuraavan johtopäätöksen: jos otetaan työhypoteesiksi se, että niitä todella on olemassa niin paljon kuin hän esittää ja jos tehdään hänen osoittamansa hoitotoimenpiteet niiden häätämiseksi, niin käytännön tulosten täytyisi olla samat, mitä hän esittää. Tein ensin itselleni nämä yrteihoidot ja sitten koko meidän perheelle Samu mukaan lukien.

Vaikutukset olivat ällistyttävät! Omaan väsymykseenikin tuntui nyt löytyvän todellista helpotusta. Jos kuvaan mitta-asteikolla tilannetta, niin lisäravinteilla olin optimaalisesta, täysin normaalista olotilan 100 prosentin tasosta päässyt jonkekin 40 % tietämille, kun puhdistushoidot nostivat olotilani noin 60 % tietämille.

Ei löytänyt Hulda Clarkin yrteihin pohjautuvista puhdistushoidoista mitään varaa tai riskitekijää ja niinpä sitten otin käyttöön samat menetelmät myös muiden asiakkaiden hoidoissa. Hoitotulokset alkoivat olla aivan uskomattomia. Erityisesti uupuneiden kohdalla yhdistelmä: ruokavaliokorjaus, lisäravinteet sekä yrteillä tehnyt puhdistushoidot tuottivat murskaavan hyviä tuloksia.

Funktionaalisen lääketieteen testit

Olin USA:ssa käyntieni yhteydessä perehtynyt hiusanalyysitekniikkaan ja sen tulkintaan. Teetin systemaattisesti kaikille autistilapsille ja myöhemmin myös muille terapiaasiakkaileni tätä testiä. Lisäksi käytössäni oli monipuolinen oireisiin perustuva kyselykaava. Niin, olihan tietysti asiakkaiden itsensä teettämät perinteiset laboratoriotestit käytävissäni. Aminohappoanalyysijä ei ollut järkevää tehdä kuin autistilapsille.

Tunsin, että tutkimusvälineistö on puutteellista. Siitä huolimatta hiusanalyysillä pääsin perille keskeisistä hivenainepuutoksista sekä raskasmetallirasituksesta. Asiakkaileni suorittamallani ”ristikuulustelulla” pyrin jäljittämään heidän elinympäristöstään Clarkin ja Pangbornin mainitsemia toksisia aineita tai niiden lähteitä. Clarkin oletamat parasiitit otin itseltään selvänä työhypoteesina, joista en edes maininnut asiakkaileni.

Tässä vaiheessa tutustuin ns. funktionaalisen lääketieteen testeihin, joita edustaa Suomessa Mineral & Diet Data Oy (MDD). Tutkimusrepertuaarissa on monia erilaisia testejä, jotka on esitelty heidän kotisivuillaan. Nämä testit tehdään tavanomaisilla laboratoriotekniikoilla ja tässä suhteessa ne muistuttavat kovan lääketieteen perinteisiä testejä. Ero tulee siinä, että testeillä pyritään mittaamaan kehon toiminnallisia, funktionaalisia tapahtumia. Suolisto-ongelmien tutkimiseen on käytössä ns. suppea sekä laaja suolistotesti. Ensin mainitussa ulostenäytteestä tutkitaan kolmen hyvän bakteerin määrät, onko joitakin huonoja tai patogeenisiä bakteereja sekä hiiva tai hiivoja ja sitten niiden määrät eli onko niitä niukasti, kohtalaisesti vai runsaasti.

Laajemmassa suolistotestissä on edellisten tietojen lisänä joitakin ruoan sulatukseen ja imeytymiseen liittyviä mittareita. Testivaihtoehtoista löytyy myös maksan toksisten aineiden puhdistusta ja eliminointia mittaava testi. Erona tämän ja perinteisen maksatestin välil-

lä on se, että funktionaaliossa testissä mitataan maksan sisäistä toiminallista "kuntoa" kun taas perinteiossa mitataan eräiden entsyymien esiintymisen avulla maksasolujen sisäistä hajoamista. Tässä kohtaa voisi vanhaa perinteistä sanontaa hyväksikäyttäen kuvata tilannetta: toinen testi mittaa peltoa, toinen pellon aittaa. Kuitenkin on kysymys yhdestä ja samasta kokonaisuudesta: maksasta.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että perinteinen maksatesti saattaa olla täysin normaaliin arvojen sisällä, kun funktionaalinen maksatesti saattaa osoittaa vakavia ongelmia josakin maksan ns. Phase I ja/tai Phase II:n toimintaosiossa. Nämä ns. Phase:t ovat lääketieteen "slangia", joilla kuvataan yhtä maksan tärkeintä toimintaketjua. Tästä aiheesta on tarkempi selvitys hiivan hoidosta kertovassa kappaleessa.

Testit ovat hyviä ja antavat uutta tietoa kehon mahdollisista häiriöistä. Mutta entä sitten? Nyt tämä tieto pitäisi soveltaa käytännön hoitotyöhön. Testiraporttien yhteydessä sekä laboratorion tekemässä käsikirjassa on joitakin vihjeitä, millä ko. ongelma tai ongelmat voisi hoitaa kuntoon. Hoitovihjeissä on joitakin lääkeherkkyysmäärityksiä, esim. suolistotesteissä patogeenisille bakteereille ja hiivoille, mutta myös herkkyysmääritykset joillekin luonnon yrteille. Joissakin testeissä on lisäksi vihjeitä joidenkin lisäravinteiden käytöstä. Näistä vihjeistä on vielä pitkä matka käytännön hoidon toteutukseen.

Tämä tarkoittaa sitä, että jos henkilöllä on jo aikaisemmin valmiina osaaminen lisäravinnehoidoista ja yrttihoidoista sekä mahdollisesti vielä oikeudet kirjoittaa lääkereseptejä, niin silloin nämä testit ovat hyvät työvälineet. Valitettavasti Suomessa on vain muutamalla harvalla lääkäriellä mielenkiintoa lisäravinteiden käyttöön ja toisaalta heillä ei ole mahdollisuus käyttää yrttihoitoja.

Näyttäisi myös siltä, että monelta terapeutilta puuttuu tietämystä sekä biokemiasta että fysiologiasta sekä lisäravinnehoidoista, mahdollisesti vielä englannin kielentaito, jolloin hyvistä testeistä on käytännön hyötyä aika harvoille terapeuteille. Tämän ongelman ratkaisemiseksi pitäisi ehdottomasti rakentaa jokin hyvä koulutusjärjestelmä.

Funktionaaliset testit käytäntöön

Kun itse ryhdyin tekemään hyvin laajamittaisesti näitä testejä, niin minulla oli onni väistää nämä edellä kertamani karikot. Kun olin vuosikausia taistellut autistiongelman kanssa, olin "pakon" sanelemana joutunut perehtymään biokemiaan ja fysiologiaan, lisäravinteiden käyttö oli jo entisestään tuttua. Kun lisäksi perehdyin Hulda Clarkin innoittamana yrttihoitoin, pystyin heti soveltamaan testien antamaa informaatiota käytännön hoitotyöhöni. Tässä kohden tulee jälleen esille elämän kummallinen kaksijakoisuus: mitä synkimmässäkin tilanteessa on siemen johonkin hyvään ja positiiviseen.

Käytin nyt hiusanalyysiä, funktionaalisia testejä sekä hyvin tiukkaa "ristikuulustelua" saadakseni selville asiakkaan ympäristössä mahdolliset olevat haitalliset tekijät. Funktionaaliset testihän eivät kertoneet mitään mahdollisesta homemyrkkyyongelmasta, ei asunnossa mahdollisesti olevasta formaldehydistä eikä muista mahdollisista ympäristöperäisistä myrkyistä. Nämä haittatekijät oli otettava vakavasti huomioon, jos aioin saada asiakkaitani kuntoon. Ei tarvitse kauan pohtia asiaa, kun oivaltaa sen, että jos joku henkilö jatkuvasti saa kehoonsa erittäin voimakkaita homemyrkkijä kosteista seinärakenteista tai juo jatkuvasti esim. hyvin uraanipitoista vettä tai asuu -70 luvun lastulevytalossa, jossa jälleen on

suuria formaldehydipitoisuuksia, niin hän ei voi kuin sairastua. Jos näille tekijöille ei tehdä mitään, niin vaikka hän söisi reppukaupalla lääkkeitä, lisäravinteita, yrttejä tai jopa ”man-naa taivaasta”, niin kuntoutumista ja parantumista ei tule tapahtumaan. Tämän tosiasian osoitti käytännön hoitotyö.

Tämä ”kolmen koplan” testipatteri: kuulustelu, hiusanalyysi ja joku funktionaalien testi näyttivät tuovan riittävästi taustatietoa ja vastaavasti ”neljän koplan” hoitopatteri: ruokavalion korjaus, yrteillä tehtävät puhdistushoidot, lisäravinteet sekä ympäristön saneeraus näyttivät tuottavan hyviä tuloksia monien erilaisten kroonisten sairauksien hoidossa.

Erinomaisia hoitotuloksia alkoi syntyä esimerkiksi fibromyalgian, ihottumien, astman, suolistongelmien, reuman ja väsymysongelmien hoidoissa. Toisaalta joukkoon jäi silloin tällöin tapauksia, joissa edellä kerrottu tutkimus- ja hoitometodi ei tuonut toivottua tulosta.

Niinpä jäin näissä tilanteissa pohtimaan, että olisipa olemassa vielä jotain muuta tekniikkaa, jolla voisin itse tutkia Hulda Clarkin mainitsemia parasiittejä ja mahdollisesti muita pilaavissa olevia mikrobeja sekä toksisia aineita. Olisi myös hyvin mielenkiintoisinta, jos näitä haittatekijöitä voisi sitten vielä paikallistaa kehon eri kudoksiin. Sen avulla saattaisi löytyä järkevät selitykset, miksi esim. haima lopettaa insuliinin tuotannon, miksi kilpirauhanen laiskistuu tai toimii ylikerroksilla, mitkä tekijät olisivat neurologisten ongelmien taustalla, miksi monella on niin monen kirjavia suolistongelmia ja niin edelleen. Näytti hyvin ilmeiseltä, että perinteisillä laboratoriotesteillä, oli ne sitten perinteisiä kovan lääketieteen tai funktionaalisia testejä, ei näitä edellä kerrottuja haittatekijöitä ehken koskaan löydetäisi rutiininomaisesti. Joten jäljelle jäi päättelyketju, funktionaaliset testit ja ”neljän koplan” hoitopatterin käyttö.

Tässä yhteydessä haluan korostaa, että jokainen asiakkaani oli käynyt läpi kaikki tavanomaiset lääketieteelliset hoidot, niin jos sitä nyt ylipäättään oli edes tarjolla. He olivat myös kokeilleet erilaisia muita vaihtoehtoisia hoitoja, jotkut jopa ns. vihreiden lääkäreiden hoitotoimenpiteitä. Tässä mielessä asiakaskuntani näytti olevan ongelmiansa suhteen vaikeimmasta päästä.

Hulda Clarkin hoitometodien sekä ravitsemushoitojen periaatteet

Kuten jo edellä mainitsin, niin fyysisen kehon kaikkien solujen (joita on miljardeja) toimintojen kova ydin on niiden entsyymien toiminnassa. Ne säätelevät kaikki solujen biokemialliset tapahtumat. Kun niiden toiminta ei ole kunnossa, johtaa se solujen toimintahäiriöihin ja lopulta näkyviin ja mitattaviin fysiologisiin toimintahäiriöihin eli erilaisiin sairauksiin.

Entsyymien toimintahäiriöitä aiheuttavat erilaiset toksiset, myrkylliset aineet. Niitä ovat patogeenisten, haitallisten, mikrobien tuottamat kemialliset aineet, raskasmetallit, erilaiset elinympäristöstä kehoon päässeet muut myrkylliset kemikaalit sekä erittäin voimakkaat homemyrkyt. Myös entsyymien raaka-aineiden eli aminohappojen puute sekä entsyymien aktiivisuutta säätelevien hivenaineiden että vitamiinien puute aiheuttavat entsyymien aktiivisuudessa toimintahäiriöitä.

”Neljän koplan” hoito-ohjelma tähtää entsyymitoiminnan elvyttämiseen saneeraamalla ympäristöstä myrkylliset aineet mahdollisuuksien mukaan, puhdistetaan kehoa kokonaisvaltaisesti yrttihoidoilla, lisätään ravitsemukseen kaikki sekä entsyymien toimintaan tarvittavat

että soluvaurioiden korjaamiseen tarvittavat rakennusaineet. Yrttihoidoilla pyritään häätämään suolistosta parasiittejä sekä muita patogeenisiä mikrobeja, aktivoidaan munuaisten ja lymfajärjestelmän toimintaa sekä vahvistetaan maksan myrkkujen poistokoneiston toimintaa yhdessä lisäravinteiden ja lisäproteiinin tai aminohappojen kanssa.

Samun autismediagnoosin purku

Näytti vahvasti siltä, että nyt oli löytynyt toimiva hoitokonsepti kaikkien kroonisten sairauksien hoitoon. Aivan niin kuin Hulda Clark kirjassaan julistaa. Samun kohdalla olimme päässeet myös sellaiseen tilanteeseen, että vuonna 1999 sama lastenpsykiatri, joka alun pitäen laati autismediagnoosin, kirjoitti nyt uuden lääkärintodistuksen. Vastaanottotilanne oli hyvin mielenkiintoinen. Se oli lämminhenkinen ja mukava, mutta ko. lääkärille hyvin hämmentävä. Nyt hänkin ensi kertaa elämässään joutui toteamaan, että autismipa ei olekaan parantumaton sairaus. Kun tilanne selkisi hänelle, alkoi hän tutkia lääkäreiden ”diagnoosiraamattua”, ICD10:ntä ja totesi, että siellä ei ole olemassa edes nimikettä autismista parantumiselle. Hän sanoi miettivänsä asiaa ja lupasi lähettää todistuksen perässä. Siinä hän sitten kirjoitti: ”Varhaislapsuuden autismin jälkitila” sekä ”Samu ei enää täytä autismin diagnoosin kriteereitä”. Tämä oli minulle todellinen työvoitto ja palkinto viisi vuotta kestäneestä ankarasta puurtamisesta. Käytännössä olimme jo paljon aikaisemmin havainneet asian, mutta lastenpsykiatrin lääkärintodistus on aina lääkärin todistus.

Hyvä tulos ei ollut pelkästään ravitsemus-, lisäravinne- ja yrttihoitojen ansiota. Psykologien Tiinan ja Sarin työllä oli iso merkitys, samoin myös Jyväskylän kaupungin Nisulan erityispäiväkodin koko henkilökunnan työpanoksella oli mittaamattoman suuri merkitys ja apu. Ilman tätä työpanosta emme olisi yksinkertaisesti jaksaneet mennä eteenpäin ja olemme heille asiasta ikuisesti kiitollisia. Toisaalta autismineuvolan lääkäriltä emme saaneet yhtään mitään, ei edes lämmintä kättä. Päinvastoin hän katsoi asiakseen paikallisessa sanomalehdessä kirjoittamassaan artikkelissa lyödä lyttyyn koko autismin ravitsemushoito sekä varoitti ankarasti muita autistiperheitä sortumasta moiseen ”hapatukseen”. Kirjoituksen pohjalta jäin sellaiseen käsitykseen, ettei hän ilmeisesti ollut vaivautunut lukemaan ainuttakaan autistien ravitsemushoidosta kirjoitettua tieteellistä artikkelia eikä hän myös ollut mukana Barcelonan kansainvälisessä autismitkongressissa. Tämä jälkeen jäin taas ihmettelemään, että mikähän oli tämän lehtiartikkelin kirjoittamisen perimmäinen syy? Sillä tuntui todella omituiselta, että tämä todella merkittävä uusi hoitometodi oli esitelty alan arvostetuimmassa kongressissa professori K. Reicheltin itsensä luennoimana ja jonkun ajan kuluuttua paikallinen lääkäri toteaa, ettei koko asialle ole mitään tieteellistä näyttöä. Kummallisia ovat joidenkin lääkäreiden aivoitukset?

Tarve päästä syvemmälle alkaa jälleen kasvaa

Hyviä hoitotuloksia tuli yhä enemmän, vaikkakin väliin jäi silloin tällöin tapauksia, joille apua ei tuntunut löytyvän. Pohdin, että näiden kohdalla täytyy olla vielä jotain, joka ei ole paljastunut, mutta mitä tai mikä? Samun puheentuottoon en näyttänyt löytävän ratkaisua, oma väsymys tuntui jatkuvan aika ajoin pahanakin, vaikka toisaalta lukuisat asiakkaat olivat päässeet siitä täysin eroon. Mikä tai mitkä tuntemattomat tekijät pitivät minua edelleen väsymyksen kourissa? Mikä ihme esti Samun puheen normalisoitumisen? Toisin sanoen kaikesta positiivisesta huolimatta, mieleeni alkoi nousta yhä enemmän kysymyksiä ja sisäinen vainuni alkoi epäillä, että selittäköhän kovasti ihailemani biokemia sittenkään kaikkia asioita, oliko arvostamani Hulda Clark sittenkään löytänyt kaikki sairauksia aiheuttavat tekijät?

Myös Hulda Clarkin teoksissa ja hänen hoitoajattelussaan (hänellä on edellä kerrotun kirjan lisäksi vielä AIDS:in hoitoa koskeva teos sekä kaksi syövän hoitoa käsittelevää teosta) minua alkoivat vaivata yhä enemmän mm. seikat, että hän ei kuvaa lainkaan sitä, millä mekanismeilla parasiitit aiheuttavat sairauksia, ruokavalion merkitys on hänen ajattelussaan aika olematon, stressin ja muiden psyykkisten tekijöiden osuutta hän mainitsee sanallaan. Vaikka hänen tutkimuslöytönsä ja luomansa uusi hoitokäytäntö osoittautuivat todella hyväksi, niin kaikesta huolimatta tunsin sisälläni, että tästä paletista puuttuu vielä joitain keskeisiä asioita. Mutta mitä?

Pitkäaikaisen stressin osuuden olin jo huomannut olevan hyvin ratkaiseva ja haitallinen monien asiakkaitteni ja myös itseni kohdalla. Tutkiessani burn-out:in syntymekanismia jouduin myös selvittämään perin juurin myös stressin aiheuttamat haittavaikutukset ihmiskehon fysiologiaan, biokemiallisiin tapahtumiin ja koko hermojärjestelmän toimintaan. Pitkäaikaisen stressin haittavaikutukset ovat suorastaan murskaavat. Tästä on tarkempi selvitys burn-out:ia käsittelevässä kappaleessa.

”Hiivasyndrooman” viheliäinen pysyvyys

Vastaanotolleni alkoi tulla yhä enemmän suolisto-ongelmista kärsiviä ja erityisesti suolisto-hiivan ylikasvun eli ns. ”hiivasyndrooman” kanssa kamppailevia henkilöitä. Käytin perustutkimuksena funktionaalista suolistotestiä ja ne osoittautuivat hyväksi välineeksi. Kehittelin uusia hoitostrategioita ja lukuisat ns. ”hiivasyndroomasta” kärsivät saivat apua.

Kävi kuitenkin ilmi, että ns. ”hiivasyndrooma” ei ole vain hiivan tai hiivojen ylikasvuongelma, vaan se on seurannaisilmiö muista, jo aikaisemmin tapahtuneista häiriöistä. Lisäksi kävi ilmi, että ns. ”hiivasyndrooman” liitetyt oireet eivät välttämättä aina liittyneetkään hiivojen ylikasvuun, vaan suolistossa olevien patogeenisten bakteerien ylikasvuun. Lisäksi näytti myös vahvasti siltä, että koko ”keitoksen” pohjalla olisi myös runsaasti parasiitteja.

Tein tässä yhteydessä vain yksinkertaisen johtopäätöksen: jos kerta testi osoittaa, että asiakkaalta löytyy sekä patogeenisiä bakteereja, puutoksia hyvissä bakteereissa sekä lisäksi vielä hiivoja, niin tuntuisi todella oudolta, että keho olisi sitten tässä tilanteessa pystynyt häätämään pois parasiitit. Asia ei voinut olla näin, vaan parasiittien ”sielun elämän” mukaan ne ovat pystyneet naamioitumaan niin hyvin, että nämä testit eivät niitä paljasta. Tätä samaa asiaa harmiteltiin myös parasitologian oppikirjoissa. Tosin hyvin harvoissa tapauksissa onnistuimme löytämään myös testin avulla näitä ”veijareita”. Toisaalta asiaa puolsi myös Hulda Clarkin löydöt.

Minulle syntyi yhä polttavampi tarve päästä näiden ilmiöiden tutkimisessa syvemmälle ja löytää siihen jotain uutta tutkimustekniikkaa. Niin, ja jospa sen myötä tulisi vielä joitain uusia hoitovälineitä, sillä vastaanotollani kävi yhä vaikeampia tapauksia, erityisesti hiivaongelmaisia, jotka eivät juuri saaneet apua näistä tutkimusvälineistä eikä tähän asti käyttämistäni hoitomenetelmistä.

Myös kaikki nämä ns. hiivaongelmaiset henkilöt olivat ensin käyneet lääkärin vastaanotolla. Kaikki sanoivat, että lääkäreiden mielestä koko ns. ”hiivasyndroomaa” ei ole olemassaakaan. Diagnoosimielessä asia on näin, mutta tuntuu hyvin omituiselta, että kyllähän näiden ihmisten vaivat ovat todellisia. He eivät ole psykoottisia henkilöitä, vaan tervejärkisiä, työssä käyviä veronmaksajia. Maksavat veroillaan tämän ammattikunnan palkat, jotka kuitenkin

kin tyrmäävät heidän ongelmansa luulotautisiksi. Poikkeuksen tekevät vain harvat ns. vihreät lääkärit. He onneksi suhtautuvat vakavasti myös tähän ongelma-alueeseen.

Koska näistä epämääräisistä suolisto- ja muista vaivoista kärsiviä henkilöitä on todella paljon Suomessa ja muissa maissa, niin tuntuisi loogiselta, että joku virallisen lääketieteen taho ottaisi tämän ongelmaryhmän tosissaan ja ryhtyisi selvittämään, mikä nämä ongelmat aiheuttaa. Eihän näiden henkilöiden ongelmat häviä minnekään, vaikka lääkäri ”potkaisee” asiakkaansa ulos luulotautisena ja usein kehottaa ko. henkilön hakeutumaan psykiatrin puheille.

Kuten jo aikaisemmin mainitsin ”hiivasyndrooman” tutkiminen ja tämän ongelma entistä tehokkaamman hoitometodin kehittäminen on ollut minulle jostain syystä kolmas iso tutkimushaara. Ehkä se johtui siitä, että halusin itse saada suolistoni toiminnan kuntoon ja toisaalta myös siitä, että asiakkaistani suurin osa ollut suolisto-ongelmista kärsiviä. Kun he istuvat vastaanotollani silmästä silmään ja surkeana kertovat turhautumisensa aikaisempiin hoitoihin, niin jotainhan siinä on pyrittävä tekemään. Jos olen ollut heille ”viimeinen pyssäkki ennen mitään hoitoja” kuten eräsikin asiakas kerran totesi, onhan tähän ”huutoon” vastattava.

Tästä tutkimustyöstä ja hoitometodien kehittymisestä on oma kappaleensa. Siinä käsittelem ”hiivasyndrooman” avulla tarkemmin myös kaikki edellä kerrotut yrtti- ja ravitsemushoittojen päälinjat. Käytän itse lainausmerkkejä hiivasyndrooman sanan ympärillä siksi, että kyseinen nimi ei ole virallinen lääketieteellinen diagnoosinimi, kuten jo aiemmin totesin, vaan se on kansanomaisen kutsumanimi tietäntyyppisille, epämääräisille suolisto- ja muille oireille.

Kaiken kaikkiaan; olin nyt tutkimusmatkallani kohdassa, jossa en päässyt enää eteenpäin turvautumalla vain tutkittuun tieteelliseen tietoon, biokemiaan, fysiologiaan, kovan ja funktionaalisen lääketieteen testeihin, länsimaiseen yrttihoitoperinteeseen, lisäravinteisiin ja ravitsemukseen.

Jos nyt pysähtyisin tähän vaiheeseen, niin todellisen niskalenkin saaminen ”hiivasyndroomasta” jäisi saamatta, moniin todella vaikeisiin terveysongelmiin ei löytyisi apua, rimpuilu oman uupumukseni kanssa jatkuisi aaltoilevana, autismin varsinaista ydintä en löytäisi. Toisin sanoen käytännön seikat puolsivat sitä, että nyt olisi jälleen etsittävä ja löydettävä jotain uutta, mutta mistä suunnasta? Sen täytyisi olla jotain ”eksoottista”, sillä nämä yleisesti hyväksytyt välineet ja käsitykset ihmisestä ja sairauksista oli ”kaluttu loppuun”.

Sitten alkoi askarruttaa myös se seikka, että jos lähdän mukaan johonkin ”eksoottiseen”, niin saanko siitä ”huru-ukon” maineen? Kumpiko asia sitten lopulta on tärkeämpi: löytää toimivia ratkaisuja ihmisten terveysongelmiin vai pitää kiinni tiukasti tieteeseen nojautuvasta terapeutin maineesta? Sitten jäin pohtimaan, että itse asiassahan tieteellinen tietohan muuttuu koko ajan; suurin muutos on tapahtunut koko luonnontieteellisen ajattelun ja tutkimuksen kovimmassa ytimessä eli fysiikassa. Joten lopulta totesin mielessäni, että mitäs minäkään jään tässä kursailemaan; eteenpäin kohti uusia asioita ja maine tulee perässä, mikä sitten lienee?

Kolmas vaihe

Sähköä, viruksia, ameboja, uusi maailmankuva, homeopatiaa

”Etsivä löytää ja pyytävälle annetaan”. Eräät asiakkaani kertoivat, että he olivat käyneet jossain uudessa, erikoisessa, tietokonepohjaisessa tutkimuskojeessa. Tulokset olivat olleet heidän mielestään hyvin mielenkiintoisia. Kyselyni näistä tuloksista, vaikutti siltä, että ne eivät olleet ristiriidassa aikaisempien pohdintojeni ja testien kanssa, vaan samansuuntaisia ja ennen kaikkea syvällisempiä. Mielenkiintoni alkoi roihuta ja sain kuulla, että keväällä 2002 järjestettäisiin kaksipäiväinen energialääketiedettä käsittelevä kongressi.

Kongressissa kuulin nyt ensi kertaa todella järkeen käyvän selitysmallin mm. homeopatian toiminnasta ja laajan katsauksen energialääketieteestä. Olin vuosien saatossa kuullut monilta asiakkailtani positiivisia kokemuksia homeopatiasta, mutta olin kiertänyt aihepiiriä kuin kissa kuumaa puuroa. Eri ihmisten myönteiset hoitokokemukset olivat todellisuutta, mutta tuntui täysin mahdottomalta ymmärtää millään perinteisen fysiikan, biokemian tai fysiologian käsitteillä näitä tapahtumia. Ihmisten kertomukset olivat varmaan todellisuutta, mutta miten ne voidaan selittää? Siksi en osannut ottaa mitään kantaa koko homeopatiaan.

Kongressissa esiteltiin myös amerikkalainen BEST- tutkimus ja hoitolaite. Siinä on tietokone ja siihen on kytketty jonkinlainen ”laatikko”, joka on varsinainen mittaus- ja hoitolaite. Testaus tehtiin siten, että tutkija painoi tutkittavan henkilön sormien ja varpaiden akupunttiopisteisiin ja sähköä johtavalla, kynän tapaisella laiteella ja tukittava piti sitten toisessa kädessään sähköä johtavaa ”kapulaa”. Nämä johdot ovat kytketty edellä kerrottuun ”laatikkoon”. Näin syntyi kojeen ja henkilön välille sähköinen virtapiiri. Kojeella näytti pystyvän tutkimaan hyvin laajasti melkein mitä vaan ja hoitona voitiin valita kojeen tekemä sähköinen tasapainotus tai kojeella tehtävät homeopaattiset tippapullot.

Homeopaatti Barbro oli ollut ko. koje käytössään ensimmäisenä Suomessa jo pari vuotta ja pyysin häntä suorittamaan muutaman testin parille asiakkaalleni, jotka halusivat tällaisia uusia tietoja. Tutkimustiedot olivat hämmästyttäviä!

Mielenkiintoisista tutkimustuloksista huolimatta olin äärimmäisen epäileväinen kojeen ns. homeopaattisiin valmistuksiin. Ajattelin, että asiasta on otettava selvää. Niinpä pyysin Barbroa tekemään minulle kojeella tekstin. Sen jälkeen pyysin Barbroa tekemään yhden kojeen suosittelman tippapullon itselleni. Ajattelin, jos tästä mitättömästä tippapullosta tulee selviä kehollisia muutoksia, niin silloin siinä on jotain muutakin kuin vain vettä ja hiukka alkoholia.

Otin ”miehekkäästi” kerralla koko pullollisen, vaikka Barbro varoitti voimakkaasti, ettei näin saa tehdä. Ja voi ”herran jestas”, millaiset reaktiot se aiheutti! Olotilani oli kuin maailmanlopun edellä. Olin aivan ”äimän käkenä”, miten tällainen pullo voi tehdä näin rajut reaktiot?

Barbro antoi tasapainottavaa toista homeopaattista ainetta ja reaktiot korjaantuivat nopeasti. Ajattelin, että tämä saattoi olla vain sattumaa ja niin tehtiin taas uusi pullo. Jälleen ankarat reaktiot. Kun olin tehnyt tämän useita kertoja, olin minun pakko uskoa, että se, mitä pulloon oli laitettu ko. kojeen avulla, vaikutti ”pommin” lailla kehoni aineenvaihduntaan. Testasin pullon vaikutuksia myös mielialaani ja jälleen voimakas, mutta nyt tällä kertaa erittäin positiivinen vaikutus.

Vaikka olin ollut vannoutunut biokemian kannattajana ja vahvasti tieteellisiin tutkimustuloksiin luottavainen, oli minun nyt pakko uskoa, että tippapulloissa oli jotain maagista voimaa, mutta ei harmainta käsitystä tämän voiman toimintamekanismeista. Miten ihmeessä tippa-

pulloon tietokoneen avulla syötetty energeettinen informaatio, kuten Barbro kuvasi pullon sisältöä, saattoi aiheuttaa totaalisen, joko positiivisen tai negatiivisen, myllerryksen kehoni aineenvaihdunnassa? Aivan käsittämätöntä!

Teimme tämän jälkeen yhdessä Barbron kanssa useita kymmeniä testejä erilaisista terveysongelmista kärsiville henkilöille. Kojeella näytti paljastuvan juuri niitä tekijöitä, joita olin epäillyt asiakkaillani olevan piilossa ja funktionaalisten testien ulottumattomissa. Testeissä näytti siten tulevan esiin juuri niitä samoja asioita, josta Hulda Clark oli puhunut kirjoissaan. Nyt oli aivan selvää, että tällä kojeella ja myös muilla vastaan tyyppisillä kojeilla liikutaan tai ollaan tekemisissä sellaisten ilmiöiden ja energioiden kanssa, josta perinteiset oppikirjat eivät puhu puolta sanaa. Ollaan tekemisissä energialääketieteen kanssa.

Koko energialääketieteestä, sen teoreettisesta tausta sekä erilaisten sähköisten tutkimuskojeiden toimintaperiaatteista on olemassa hyvin kattava, lääkäri, M.D., R. Gerber:in kirjoittama kirja: "Vibrational Medicine", kolmas painos vuodelta 2001. Kirjassaan hän ensin, länsimaisen tieteellisen koulutuksen saaneena henkilönä ja tiedemiesmäisesti, esittelee fysiikassa Einsteinin aiheuttaman maailmankuvan vallankumouksen, sitten energialääketieteen alkuvaiheet, ihmisen anatomian energeettiset, monikerroksiset osa-alueet, kiinalaisen lääketieteen akupunktio ja meridiaanit sekä kuinka länsimaiset tutkijaryhmät ovat ne todentaneet. Lisäksi nykyiset sähköiset tutkimus- ja hoitokojeet, homeopatian osa-alueet sekä puhtaasti energeettis-homeopaattisen ns. radiosteesia kojeen.

BEST laitteen havainnot

Käyttäessämme BEST laitetta tuli Samun ja muutaman muun autistilapsen tutkimuksen yhteydessä esiin täysin yllättävä havainto: rokotukset. Kojeen antaman tiedon mukaan ne näyttivät olevan erittäin suuri häiriötekijä. Toisaalta rokotusongelmat nousivat esiin isona häiriötekijänä myös monien aikuisten tutkimuksissa. Sittemmin kävi ilmi, että monet tahot USA:ssa, Englannissa ja Australiassa olivat kertoneet rokotuksien aiheuttavan autismia. Lisäksi tapasin muutamia vanhempia, jotka sanoivat heidän lapsistaan tulleen autisteja hyvin pian rokotusohjelman loputtua.

Tämän asian valettua, oivalsin, että tätä ongelmaa ei tulisi saamaan kuntoon minkään valtakunnan yritys- tai lisäravinneohjelmalla. Ilmeisesti ainoa tapa olisi käyttää homeopatian periaatteita. Kyselin sitten useammalta homeopaatilta tähän hoitoperiaatteita, mutta valitettavasti yksi puhui yhtä, toinen toista ja kolmas kolmatta. Ei minkäänlaista yhtenäistä linjaa. Päätin jättää asian hautumaan siihen asti, että itse ymmärtäisin aihepiiriä teoreettisesti enemmän ja sitten sen pohjalta voisin edetä hoitostrategian suunnitteluun ja käytännön toteutukseen.

Koje alkoi näyttää myös parasiitteja ja monia aikaisemmin löytymättömiä toksisia aineita. Ja mikä mielenkiintoisinta, niitä pystyi jopa määrittelemään tiettyihin kehon elimiin. Mutta kysymys kuului siitä huolimatta: mitä itse asiassa mitattiin? Olivatko löydökset todellisia ja fyysisiä vai olivatko ne jotain "energeettisiä jälkiä", ei konkreettisia asioita? Olivatko löydökset juuri nyt olemassa, vai olivatko ne ikään kuin muistoja vai olivatko ne vasta tulossa fyysisiksi ja konkreettisiksi? Asiaa hämmensi vielä se, että kun löydöksiin teki homeopaattisen tippapullon, niin asiakkaat kertoivat ongelmien lievittyneen tai kokonaan kadonneen!

BEST kojeen yhteydessä en nähin kysymyksiin saanut oikein vastauksia. Kaiken kaikkiaan näytti siltä, että hyvissä ja osaavissa käsissä ko. koje on erittäin hyvä työväline. Ko-

jeen suurin heikkous näytti minusta olevan siinä, että jos kojeen käyttäjä ei ollut harjoitellut todella paljon sen käyttöä, niin tulokset näyttivät vaihtelevan todella paljon.

William Nelsonin QXCI- laite

Sitten jälleen kuulin huhuna, että Suomessa olisi olemassa vielä yksi uusi laite, amerikkalaisen William Nelsonin kehittämä laite. Sillä perusmittaus tehtäisiin ranteiden ja nilkkojen ympärille laitettavien sähköä johtavien pantojen avulla. Viidentenä mittauspisteenä oli pään ympärille laitettava panta. Tämä vaikutti hyvältä, sillä nyt ainakaan mittaja ei voisi millään tavalla vaikuttaa lopputulokseen. Perusmittaus toteutetaan sitten sähkön ja magnetismin eri ominaisuuksia hyväksi käyttäen. Kojessa on myös monia heikon sähkövirran avulla toteutettavia hoitovaihtoehtoja. Kojessa on myös ns. radiesthesian ja homeopatian periaatteita hyödyntävä osio. Gerberin kirjan lisäksi internetistä löytyy sivustoja, joissa esitellään tarkemmin radiesthesian periaatteita ja näihin periaatteiden pohjalta rakennettuja ns. radionics kojeita.

Ryhdyin käyttämään tätä kojetta päätoimisesti, ja tutkimustulokset olivat aivan hämmästyttäviä. Minusta suurin hämmästelyn aihe (vaikka olin jo tottunut moniin kummallisiin asioihin), oli se, että kun tein perustestausta virtsanäytteestä, olivat tulokset yhtä tarkkoja kuin jos asiakas olisi istunut kojeen vieressä kiinnitettynä sähköpantoihin!

Koje antaa erilaisia tulosteita lukuarvoilla valituista aihepiireistä. Kojessa on yli 8000 nimikettä käsittäen kaikki keskeisimmät ravintotekijät, allergeenit, periaatteessa kaikki mikrobit eli parasiitit, amebat, bakteerit, hiivat ja virukset. Lisäksi aineenvaihduntaan liittyviä aineita, raskasmetallit, erilaisia myrkyjä, kehon eri elinten toimintaan liittyvää tietoa, rokotukset ja jopa erilaiset tunnetilat. Sanalla sanoen informaation määrä on todella runsasta. Jos verrataan tätä informaatiopakettia funktionaalisen lääketieteen testeihin, niin tieto asiakkaan kokonaistilasta on merkittävästi laaja-alaisempaa ja syvempää.

Tulosten todenperäisyyttä todensin siten, että ennen testausta tiesin virtsanäytteen lähettäneestä henkilöstä vain nimen, syntymäajan, ylimalkaiset tiedot perusongelmista. Sitten lähetin raportin asiakkaalle, jota siis en ollut edes tavannut, ja ryhdyin kysymään puhelimesta, että onko hänellä tällaisia ja tällaisia ongelmia ja niin edelleen. Kojeen esittämät ongelmat saattoivat olla myös menneisyyteen liittyviä, henkilösuhteisiin tai tunteisiin liittyviä, siis ei vain pelkkiä fyysisiä oireita. Systemaattisesti, lähes tulkoon 100 prosenttisesti, kojeen kertomat ongelma-aiheet näyttivät pitävän paikkansa! Tämä oli aivan ällistytävää! Miten ihmeessä pieni määrä virtsaa saattoi kertoa tämän kaiken? Nyt kaipasin kiipeästi jotain teoreettista selitysmallia näille ilmiöille!

Samalla tuli esiin jatkuvana kysymyksenä kojeen esiin nostamien ongelmien aikajänne. Eli olivatko testauksessa tulleet asiat tapahtuneet joskus menneisydessä, olivatko ne nyt voimassa vai olivatko ne vasta tulossa näkyviksi oireiksi? Niin kuin pieni nuha saattaa ennakoida voimakasta flunssaa. Tämän selvittämiseksi oli tehtävä vain tarkkaa kyselyhaastattelua palautteen yhteydessä.

Samoja havaintoja kuin Hulda Clarkilla

Kaiken kaikkiaan testeissä tuli esiin parasiittien laajuus ja levinneisyys juuri siinä mitassa, josta Hulda Clark oli puhunut kirjassaan jo vuonna 1997. Hyvin mielenkiintoinen havainto oli hiivojen osalta se, että testien mukaan joillakin sitä tai niitä näytti olevan kaikkialla ke-

hon kudoksissa, lukuun ottamatta luuydintä. Tämän mukaan näytti vahvasti siltä, että hiiva pystyy tehokkaasti tietyn kriittisen kasvuvaiheensa jälkeen leviämään suoliston ulkopuolelle. Tätä olin ounastellut jo pitkään ja samalla se selittäisi monet ns. ”hiivasyndrooman” oireet sekä sen, miksi joillakin ihmisillä näytti olevan lähes parantumaton hiivojen ylikasvu.

Testeissä tuli esille huonoja bakteereja, viruksia ja yllättävänä asiana amebojen ja virusten runsaus. Toisaalta se tuntui siksi suurelta yllätykseltä, sillä missään funktionaalisen lääketieteen testeissä ei näitä pystytty edes mittaamaan. Edellisten lisäksi myös mitä oudoimpia toksisia aineita, rokotusvaurioita sekä geenivaurioita.

Kaiken kaikkiaan testien myötä avautui kokonainen uusi haittatekijöiden maailma. Se tuntui aluksi hyvin oudolta, että nyt pystyin itse suoraan näkemään tietokoneen ruudulta juuri niitä asioita, joita ollut epäilty olevan kroonisten sairauksien taustalla ja joista Hulda Clark oli kirjoissaan osiltaan maininnut. Samalla tuli eteen, aikataulutuserongelman lisäksi, suuri kysymys, millä tekijöillä oli varsinaista merkitystä ja millä ei ko. sairauteen. Tässä jouduin sitten turvautumaan sekä aikaisempaan kokemukseeni että muuhun kirjallisuudessa mainittuun tietoon näiden esille nousseiden tekijöiden terveys- ja haittavaikutuksista.

Jatkuva stressi

Näiden, ikään kuin fyysisiin tekijöihin viittaavien tekijöiden lisänä, testeissä analysoitiin myös yleistä stressin määrää. Jos se testituloksen mukaan oli runsasta, kysyin aiheesta. Vastaus oli aina myönteinen: on ollut ja paljon.

Näiden testien yhteydessä opin paljon lisää stressin luonteesta, sen varsinaisesta olemuksesta. Nämä olivat ilmiötä, joista ei puhuta fysiologian ja biokemian oppikirjoissa. Aluksi se näyttäisi olevan tiedostettu olotila, jolloin henkilö selvästi huomaa ja tiedostaa oman stressitilansa. Kun tilanne on jatkunut riittävän pitkään, niin tietoisuus asiasta heikkenee, vaikka stressiä aiheuttavat tekijät ovat edelleen olemassa.

Tämä pitkäaikaisuus näytti aiheuttavan sen ilmiön, että jatkuva stressi ikään kuin ”painuu” syvemmälle kehon sisäelimiin, jota tietoinen ”minä” ei enää havaitse. Se on ikään kuin uusi, opittu sisäelinten hermoston tapa olla jatkuvassa sisäisessä stressissä, vaikka varsinaiset stressiä aiheuttavat tekijät olisivatkin vähentyneet. Sitä voisi verrata vaikkapa polkupyörällä ajoon; kun kerran on sen oppinut, niin sen osaa periaatteessa aina. Samoin kun kerran on oppinut lukemaan, niin lukemisen osaa sen jälkeen aina. Sisäelinten toimintaa säätelevät autonomiset hermostot ovat myös, näiden havaintojen mukaan, vaikka sitä fysiologian oppikirjat eivät opeta, oppimiskykyisiä.

Kun sisäelimet toimivat jatkuvasti stressiohjeistuksen alla, niin ne toimivat koko ajan kokonaisterveyden kannalta haitallisesti ja tässä mielessä väärin. Asian näyttää tekevän vielä hankalammaksi se seikka, että perinteiset stressin poistoon tähtäävät rentoutusohjelmat eivät näyttäisi poistavan tätä sisäelinten väärin opittua tapaa toimia. Siihen pitää luoda uusi tekniikka ja opettaa autonominen hermosto toimimaan jälleen oikein.

Geeni- ja rokotusvauriot myös kroonisten sairauksien taustalla

Kuten BEST kojeella, myös Nelsonin QXCI-koje monissa tapauksissa ”herjasi” rokotuksista. Käytän tätä ”herjaus” sanaa, sillä mittaustulos oli ennen kaikkea vihje tai huomautus jostain mahdollisesta ongelmasta. Tässä mielessä mittaustuloksia ei voida pitää diagnoo-

sin teko välineenä ja eikä ne siten ole välttämättä yhteismitallisia virallisten lääketieteellisten testien kanssa.

Testit ”herjasivat” myös ongelmista joissakin kromosomeissa. Aluksi olin täysin ymmällä näistä ”herjoista”, enkä oikein tiennyt, miten niihin tulisi suhtautua. No, aluksi oletin, että jos asiat todella ovat näin, niin ei niiden korjaamiseksi ole paljon tehtävissä jollain yrtti- ja/tai lisäravinnehoitoilla.

Sitten huomasin sattumoisin Helsingin Sanomien tiedepalstalla kirjoituksen, jossa sanottiin tiedemiesten todenneen solun tekevän joka vuorokausi n. 30.000 kertaa korjauksia geeneihin. Kun tämä kerrotaan solujen määrällä, joita sanalla sanoen on todella paljon, niin siitä tulee sellainen urakka, että heidän mukaansa merkittävä osa perusaineenvaihdunnan energiasta menee tähän geenivaurioiden korjaukseen.

Sitten ynnäsin nämä kaksi asiaa yhteen: mutta jospa solu ei saakaan korjattua jotain geenivauriota? Sehän johtaa pysyvään koodausvirheeseen joidenkin entsyymien toiminnassa, se taas johtaa johonkin pysyvään aineenvaihdunnan virheeseen ja lopulta käytännössä pysyvään virheeseen jossain fysiologisessa tapahtumassa. Silloin olemme tekemisissä sitkeän, parantumattoman ja kroonisen sairauden kanssa.

Harber's Biochemistry kirjassa R. Murray ja kumppanit vuodelta 2000 kirjoittavat, että geenivirheitä aiheuttavat mm. ns. vapaat radikaalit. Loogisen päättelyn ja kojeen testien mukaan ko. vaurioita voisivat yhtä hyvin aiheuttaa ”kytemään” jääneet virukset joko jonkun taudin jälkiseurauksena tai rokotuksien mukana tulleina. Monissa rokotteissa on viruksien geneettistä informaatiota, joiden tarkoituksena on tehdä rokotuksen saaneelle henkilölle minitauti. Kehon toimiessa oikein rokotuksen provosoima minitauti hoidetaan pois ja tästä minitaudista jää muisto valkosoluille estäen uuden saman taudin syntyminen.

Jospa keho ei toimikaan oikein? Mitä sitten tapahtuu? Kojeen testien mukaan näytti siltä, että rokotuksista jääkin silloin ikään kuin ”kytemään” tämä minitauti. Tila on sen tyyppinen, että ko. ihminen ei ole varsinaisesti, lääketieteellisesti, sairas, mutta ei ole terveäkään.

Tilannetta voisi verrata joihinkin tietokoneissa ja internetissä leviää haittaviruksiin tai pidemmälle koodattuihin ”matoihin”. Useimmat näistä tekevät jonkun ikävän häiriön johonkin tietokoneen toimintaan, mutta antavat koneiden muutoin toimia.

Geenivaurioita aiheuttavat erilaiset myrkyt ja mitä todennäköisimmin parasiittien, villiintyneiden hiivojen ja kenties joidenkin patogeenisten bakteerien tuottamat kemialliset aineet. Pahimpana tässä listassa pitäisin kosteissa rakenteissa kasvavien homeiden ja niiden ”kavereina” kasvavien bakteerien tuottamia supermyrkyjä. Näistä on kerrottu perusteellisesti professori M. Salkinoja-Salosen, Anderssonin, Koljalgin, Mikkolan, Peltolan ja Vuorion teoksessa ”Myrkylliset mikrobit sisätiloissa”, vuodelta 1999. Teoksen on julkaissut Helsingin yliopisto. Kojeen ilmaisemat havainnot näyttivät olevan linjassa tämänkin virallisen tutkitun tiedon kanssa.

Yhteenvetona geenivaurioita aiheuttavista tekijöitä olisivat edellä kerrotun mukaan:

- erilaiset myrkyt ja toksiset aineet
- liian korkea energinen säteily
- virukset
- mitä ilmeisimmin ”kytemään” jääneet ”rokotusjäämät”

- mitä ilmeisimmin myös patogeenisten mikrobin tuottamat myrkylliset aineet
- vapaat radikaalit
- todennäköisesti jossain määrin aminohappojen, hivenaineiden ja antioksidanttivitamiinien puute sekä ravitsemusvirheet, joista merkittävin saattaa olla liiallinen kovien rasvojen määrä. Kehossa olevien antioksidanttivitamiinien puute lisää vapaiden radikaalien määrää.

QXCI-kojeen hoitovaihtoehtoja

Tein kojeen sähköimpulsseihin perustuvia hoitoja yhdistettynä muihin aikaisempiin, yrteihin ja lisäravinteisiin perustuvia hoitoja. Tulokset vaikuttivat hyvin lupaavilta, mutta kojeen sähköperusteisilla hoidoilla ainakaan en onnistunut saamaan kovin pysyviä hoitovaikutuksia. Tein myös kojeen avulla homeopatian periaatteilla ns. tippapulloja ja niiden positiivinen vaikutus näytti olevan tehokkaampaa ja pysyvämpää kuin sähköhoidot.

Tämän mukaan alkoi vaikuttaa siltä, että kojeella tehdyt homeopatian tyyppiset tippapullot olisivat se uusi voimallinen hoitoväline, jota olin jäänyt kaipaamaan jo funktionaalisten testien yhteydessä. Pohtiessani hoitoratkaisuja myös näihin geenivaurioihin, tuntui siltä, että vain homeopatian suunnalta voisi löytyä riittävän voimakkaat ”eväät” näihin ongelmiin.

Toisaalta en ollut kovin hyvin perillä homeopatiasta enkä ollut perillä myöskään homeopatian teoreettisesta taustasta. Yritin sitten udella ja kysellä monelta eri ammattihomeopaatilta tästä teoriasta, mutta kukaan ei oikein tuntunut olevan perillä asiasta. Tutustuin myös kuuluisan klassisen homeopaatin George Vithoulkas teokseen ”Homeopatian perusteet”, 2002, mutta en ollut tyytyväinen hänen teoreettiseen pohdintoihinsa. Se tuli jo myös alun pitäen selväksi, että homeopatian isä, lääkäri Hahnemann 1700-luvulla ei ole voinut olla perillä oman oppinsa varsinaisesta olemuksesta. Joten vaihtoehdoksi jäi se, että yritän selvittää itse asiaa niin paljon kuin mahdollista. Tämä siksi, että jos minulla ei olisi minikäänlaista teoreettista viitekehystä koko, niin olisi aika toivotonta puuhaa yrittää rakentaa kehosta hoitometodia tällä kojeella. On vanha totuus, että teoria ohjaa käytännön toimintaa.

Mistä homeopatiassa voisi olla kysymys

Astrofysiikka ja hiukkasfysiikka ovat viimeisen viidentoista vuoden aikana löytäneet todella mielenkiintoisia uusia asioita koko maailmankaikkeuden rakenteesta. Nämä uusimmat havainnot on systemaattisesti esitetty professori Lawrence Krauss:in kirjassa ”Kvintessenssi-puuttuvan massan arvoitus”, vuodelta 2000. Suomenkielisen teoksen on kääntänyt Helsingin Sanomien tiedetoimittaja Erkki Kauhanen, 2003.

Krauss toteaa, että ”**kosmologian uusi stardardimalli**, jota vasten me nyt testaamme havaintojamme ja kokeitamme, **sisältää nyt kolme komponenttia: normaali aine**, (se jonka pystymme näkemään kaukoputkilla ja kokemaan arkielämässämme), **jota on ehkä 5-10 prosenttia** maailmankaikkeuden laakean geometria vaatimasta energiatiheydestä, **pimeää aine** (koostuu jostain muusta kuin protoneista ja neutroneista), **jota on ehkä 30-50 pro-**

senttia laakean avaruuden energiatiheydestä ja viimeisenä **tyhjiöenergia**, jota on nuo loput **50-70 prosenttia** laakean maailmankaikkeuden energiatiheydestä.” ;sivu 249.

Kosmologia on tieteenhaara, joka tutkii avaruutta ja koko maailmankaikkeutta. Tämän mukaan maailman kaikkeus on syntynyt ns. alkuräjähdyksestä. Vaiheittain ovat sitten syntyneet valtava määrä galakseja eli linnunratoja, jotka loittonevat yhä kiihtyvällä vauhdilla toisistaan. Alkuräjähdyksen jälkeisestä aineesta on lopulta koostunut meidänkin oma linnunratamme, jonka reunamilla sijaitsee oma aurinkokuntamme. Oma galaksimme on yksi galaksi tuhansien muiden joukossa. Toisin sanoen koko universumissa on niin paljon tähtiä, että oikein päätä huimaa.

Normaali aine on normaalia materiaalista ainetta, josta kaikki meidän arkielämämme esi- neet, tavarat, ihmiset, eläimet ja koko luomakuntamme sekä kaikki avaruudessa olevat suoraan nähtävät tai mitattavat tähdet koostuvat. Tämän normaalin aineen sisältämä energiamäärä voidaan laskea Einsteinin kuuluisasta yhtälöstä $E=mc^2$ eli normaalin aineen kokonaisenergian määrä saadaan, kun kerrotaan kyseisen aineen massa valon nopeuden neliöllä. Toisin sanoen voimme kaiken normaalin aineen palauttaa puhtaaksi energiaksi. Tähän perustuu myös atomipommi.

Jos edellisen Kraussin lauseen vielä kääntää enemmän kansankielelle, niin se tarkoittaisi seuraavia asioita. Tiedemiehet ovat kenneet laskemaan koko universumin kokonaisenergiapotin. Tässä laskelmassaan he ovat huomanneet aukon. Kun ovat laskeneet kaikki näkyvien tähtien massojen kokonaisenergian yhteen, niin sepä ei olekaan sama määrä kuin koko universumin energiapotti. Tästä on tullut puuttuvan energian aukko. Erilaisten tutkimustulostensa ja havaintojensa pohjalta kosmologit ovat päätyneet siihen, että osan tästä puuttuvasta energiasta selittyy hyvin omituisella pimeällä aineella ja suurin osa puuttuvasta energiasta selittyy vieläkin oudommasta tyhjiöenergiasta. Pimeä aine on pimeää, koska sitä ei voida nähdä suoraan millään teknisellä laitteella. Toisaalta voisi minusta yhtä hyvin puhua näkymättömästä aineesta kuin pimeästä aineesta, sillä pimeä viittaa helposti mustaan väriin. Toistaiseksi kosmologien mielestä pimeästä aineesta puhuttaessa ei tarkoiteta mitään erityistä pimeän aineen väriä.

Lisäksi Krauss kirjoittaa tästä tyhjiöenergiasta, että ”miten todella mieletön on se ajatus, että tyhjä avaruus antaa sen energian, joka ajaa eteenpäin maailmankaikkeuden yleistä kehitystä. Ja ”jos tyhjällä avaruudella on energia, syvälliset hiukkasfysikaaliset perustelut sanovat, että sen tulee olla suunnaton, yli 120 kertaluokkaa suurempi kuin se energia, joka nykyisin liittyy normaaliin aineeseen” (eli näkyvään aineeseen).

Krauss jatkaa: ”väkisinkin herää kysymys, mistä löydetään mekanismi, joka kutistaa tyhjän avaruuden energian 120 kertaluokkaa” (jotta saadaan näkyvää ainetta), ”mutta ei kuitenkaan tee siitä tasan nollaa. Toistaiseksi ei ole esitetty yhtään hyvää teoreettista ajatusta, joka antaisi edes kalpean aavistuksen siitä, miten se olisi mahdollista.”

Jos taas kääntäisi Kraussin tekstiä enemmän kansankielelle. Tiedeyhteisössä on aikaisemmin ajateltu, että avaruudessa galaksien välit ovat ”tyhjää täynnä”. Kraussin mukaan ”tyhjää täynnä” oleva avaruus onkin **täynnä** jotain outoa energiaa, joka ”työntää” kaikkia galaksia yhä kauemmaksi toisistaan eli laajentaa universumia ja tässä mielessä ohjaa koko universumin kehitystä. Tämä tyhjiöenergia on siten vastavoima painovoimalle. Jos avaruudessa olisi vain painovoima, niin painovoiman lain mukaan kaikki galaksit lopulta rysäh-

täisivät kasaan. Kun Krauss päivittelee tämän tyhjiöenergian valtavaa määrää, voisi sitä ehkä kuvailla siten, että tyhjiöenergiasta tehty atomipommi olisi 120 kertaa voimakkaampi kuin uraanista tehty pommi. Käytännössä sitä olisi täysin mahdoton tehdä.

Sitten Krauss on aivan ”äimän käkenä”, kun hän ihmettelee mekanismia tai tekijää, joka vähentää tai kutistaa kasaan avaruuden tyhjiöenergiaa niin paljon, jotta syntyisi meidän tätä normaalia ainetta. Ja mikä mekanismi ”jarruttaa” tätä tyhjiöenergian kutistumista niin, että se pysähtyy juuri 120 kerta luokkaan eikä esimerkiksi kutistuisi vaikka 150 kerta luokkaa, jolloin meidän normaalia ainetta ei voisi olla olemassakaan. Ja samalla ei olisi myös ihmisiä. Tässäpä on pahuksen hyvä kysymys kosmologeille purtavaksi.

Sitten Krauss esittelee tutkimuslöydöt, joiden perusteella tiedeyhteisö on hyväksynyt tämän tyhjiöenergian. Hän myös kirjoittaa, että tämä omituinen tyhjässä avaruudessa lymyvä puhdas energia ei ole vain ”siellä” jossain, vaan se on kaikkialla. Hän toteaa myös, että tämä kaikkialla oleva energia on kiusallisen lähellä samaa asiaa, josta Aristoteles puhui taivaiden aineena.

Tai niin kuin Anaksimander jo antiikin aikoina kirjoitti määrittämättömästi:

” ei ole vettä eikä mitään mutakaan niin sanotuista elementeistä, vaan jotain erilaista, rajoittamatonta luontoa, josta syntyvät kaikki taivaat ja niissä olevat maailmat; niistä aineista joista olemassa olevat ovat syntyneet taas niihin itseensä joiksi ne tuhoutuvat, sen mukaan kuin on välttämätöntä.”

Pimeän aineen olemassaoloon astrofyysikot päätyivät tutkiessaan galaksien liikkeitä. He totesivat, että näiden liikkeitä ei voida mitenkään selittää vain näkyvän, protoneista ja neutroneista muodostuvan aineen avulla. He totesivat, että galaksien ympärillä täytyy olla jostain näkymättömästä aineesta muodostuva halo, näkymättömän aineen muodostama kehä. Halo ulottuu kauas avaruuteen galaksien ympärille.

Pimeä aine on pimeää, näkymätöntä siksi, että se vuorovaikuttaa äärimmäisen heikosti tavallisen, näkyvän aineen kanssa. Fyysikot uskovat tällä hetkellä, että galaktisten halojen pimeä aine on hajallaan olevien hiukkasten muodossa. Pimeän aineen hiukkaset matkavat galaksin halki, tähtien välisessä avaruudessa, ja myös maan pinnalla. Krauss kirjoittaa, että niitä hiukkasia, jotka muodostavat myös oman galaksimme halon, pitäisi suhahdella ohitsemme koko ajan.

Tällä hetkellä astro- ja hiukkasfyysikot etsivät kuumeisesti tätä pimeää, näkymätöntä ainetta. Etsinnässä on suuria vaikeuksia, sillä pimeän aine antaa korkeintaan hyvin vähäisen signaalin hienoimmassakin ja tarkimmassakin ilmaisemisessa. Heillä on tällä hetkellä kolme eri hiukkasehdokasta pimeän aineen muodostajaksi: aksionit, WIMP (Weakly Interacting Massive Particle, heikosti vuorovaikuttava massiivinen hiukkanen) sekä magneettiset monopolit.

Krauss kirjoittaa: ”aivan riippumatta siitä, onko näillä ehdokkailla lopultakaan mitään tekemistä pimeän aineen kanssa, joku niistä tai vaikka kaikki voivat silti olla olemassa ja ratkaista joitakin aineen perusrakenteen ymmärtämisen kannalta keskeisiä kysymyksiä.”

Tässä Krauss toteaa, että pimeän, näkymättömän aineen metsästys on aloitettu oletuksesta, että ko. aine olisi jonkunlaisia hiukkasia. Tämä oletamus voi siten olla täysin väärä.

Tuttuun arkikokemukseen nojaavan maailmankuvan luhistuminen

Astro- ja hiukkasfysiikoiden viimeisen 15 vuoden aikana tekemät löydöt murskaavat täydellisesti sellaisen maailmankuvan, että on olemassa vain näkyvää ainetta. Krauss myös kirjoittaa, että esityksiä pimeästä aineesta ja avaruuden täyttämästä tyhjiöenergiasta ei olisi voitu edes esittää vielä pari kymmentä vuotta sitten tieteellisenä totuutena.

Einstein osoitti jo 1900-luvun alussa, että materia koostuu energiasta, kvanttifysiikan kehitys pilkkoi aineen perusosat: protonit, neutronit ja elektronit, yhä pienempiin alkeishiukkasiin.

Astrofysiikassa pidetään selvyytenä, että ”tyhjystä” syntyy virtuaalihiukkasia ja ne katoavat niin nopeasti takaisin ”tyhjiyteen”, ettei niitä pystytä suoraan havaitsemaan; ne aiheuttavat tarkkailun alaisissa muissa hiukkasissa korkeintaan energiatilan tai momentin muunnoksen. Ja tästä on sitten päätelty, että joku omituinen hiukkanen kävi ”kopsauttamassa” havaintolaitteilla nähtävää toista hiukkasta.

Kuten Krauss jo edellä kertoi siitä, että kaikki aineet eli näkyvä ja pimeä aine ikään kuin ”ui” koko maailmankaikkeuden täyttävässä energia ”meressä”, niin mitä meille jää enää jäljelle tutusta ja turvallisesta, käsin kosketeltavasta ja silmin nähtävästä maailmasta?

Kaikki entinen, jos ummistamme silmämme ja mielemme näiltä uusilta tieteellisiltä tosiasioilta. Tai niin kuin Krauss totesi: 5-10 prosenttia koko maailmankaikkeudesta ja kaikesta energiasta on tätä tuttua ja turvallista, nähtävää ja koettavaa maailmaa, loppu on meille suoraan näkymätöntä, mutta on varmuudella olemassa. Kaikki työt ja pojat, kukat ja eläimet, maat ja mannut, aurinkomme, kuu ja kiertotähtemme, meidän oma linnunratamme sekä tuhannet muut näkyvät linnunradat koostuvat tästä 5 -10 prosentin osuudesta. Sitten on 90 – 95 prosenttia tästä kokonaispotista vielä jotain aivan muuta, jota tällä hetkellä ei millään teknisellä laitteella pystytä suoraan mittaamaan.

Nämä uudet astro- ja hiukkasfysiikan käsitykset lähestyvät vinhaa vauhtia niitä näkemymiä, joista on puhuttu itämaisessä kirjallisuudessa ja lääkintätaidossa vuosituhansia. Tästä on loistava yhteenveto zzz Copran kirjassa ” The Tao of Physics”, vuodelta xxxx. Kirjaan Copra teoreettisen fysiikan tohtorina esittelee yhtäläisyydet modernin fysiikan tulosten ja itämaisten ajattelijoiden ja mystikkojen välillä. Copran kirja on siinä mielessä merkittävä teos, sillä hän on onnistunut yhdistämään kaksi erilaista käsitemaailmaa: itämaisten mystikkojen käsitteet länsimaiseen fysikaaliseen ajatteluun.

Sitten Krauss kysyy, mitä käytännön hyötyä olisi sillä, jos pimeän aineen ongelma ratkeaisi. Hän viittaa tietokonesirujen valmistustekniikkaan sekä aivojen magneettikuvauksiin. Minun mielestä sen avulla selviäisi se, miten esimerkiksi toimii homeopatia sekä itämaiset hoitoperinteet.

Mikä voisi olla homeopatian toimintamalli

Vaikka pimeän aineen muodostajaa tai muodostajista (voidaanhan ajatella, että pimeä aine koostuukin useammasta eri hiukkasesta eikä vain yhdestä noista kolmesta ehdokkaasta) ei ole mitään varmaa tietoa, niin se tieto kuitenkin on olemassa: pimeän, näkymättömän aineen muodostama halo kaikkien galaksien ympärillä.

Voidaan myös ajatella yhtä hyvin, että tämä pimeä aine ei koostukaan mistään hiukkasisista, vaan se on myös energiaa, mutta erilaista kuin Kraussin mainitsema avaruuden tyhjiöenergia, joka siis on vastavoimana gravitaatiolle eli massojen väliselle vetovoimalle. Eli pimeä, näkymätön aine voisi siten olla ”karkeampaa” energiaa ja tyhjiöenergia kaikkein hienojakoisinta energiaa.

Tässä kohtaa tulee jälleen esille ongelma, että meidän kielestä puuttuu käsitteitä, millä voisi kuvata tarkemmin näitä erilaisia ilmiöitä.

Seuraava ajatus ja kysymys on, että onko kaikkien näkyvästä aineesta koostuvien partikkeleiden ympärillä pimeän aineen tai energian halo? Tuntuu loogiselta päätellä näin olevan. Tuntuu vastaavasti hyvin epäloogiselta se, että halo olisi vain jossain galaksin ulko-reunalla, eikä ”täyttäisi” koko galaksia.

Voiko elävä organismi tehdä ympärilleen näkymättömän halon, joka muodostuisi pimeästä aineesta sekä kaikkialla olevasta, avaruuden täyttävästä energiasta. Eräänlaisen halo-koktailin? Koktaili, joka koostuisi sekä ”karkeasta” energiasta että tästä kaikkein hienojakoisimmasta energiasta?

Mainittakoon, että Krauss käsittelee äärimmäisen vähän tätä avaruuden tyhjiöenergiaa. Jotenkin saa sellaisen kuvan, että hän haluaisi mieluiten sivuuttaa fysiikan kannalta äärimmäisen vaikeasti ymmärrettävän ja selitettävän avaruuden tyhjiöenergia kysymyksen.

Mielestäni asian täytyy olla näin. Täyttä varmuutta asiasta ei voi tietenkään vielä olla, mutta tällä halo-koktaililla voitaisiin selittää monia asioita. Sen avulla homeopatian toiminnasta tulisi loogisesti ymmärrettävämpää. Toisaalta myös näillä ”halokoktaili” energioilla voitaisiin selittää mm. akupunktion toimintaa, ns. kaukoparannusta että myös ns. bioenergiahoitoon liittyviä ilmiöitä.

Gerber kirjassaan *Vibrational Medicine* kirjoittaa, että näkyvän ihmiskehon ympärillä on vielä useita ns. energiakehoja. Nämä energiakehot ovat normaalisti silmin näkymättömät, mutta toisaalta monet herkät ihmiset pystyvät näkemään nämä energiakehojen muodot ja värit. Tätä energiakehoa kutsutaan myös ihmisen auraksi. Yhtä hyvin sitä voisi kutsua haloksi.

Tuntuu äärimmäisen houkuttelevalta ja loogiselta yhdistää sekä näiden herkkien ihmisten havainnot että esoteerisessa ja itämaisessä kirjallisuudessa mainitut ihmiskehon energiakehot tähän astro- ja hiukkasfysiikan löytämään pimeään aineeseen että avaruuden tyhjiöenergiaan. Tai omia sanoja käyttäkseni ihmiskehon energiakehot olisivat koktaili pimeästä, näkymättömästä aineesta että koko avaruutta ylläpitävästä energiasta.

On myös olemassa Kirlian kuvausmenetelmä, jossa tietyllä erikoisella kuvaustekniikalla saadaan näkymään esimerkiksi kasvin lehden ympärillä oleva eräänlainen valokehä, jota voisi kutsua kasvin lehden haloksi. Samalla tekniikalla saadaan näkyviin myös ihmiskehon aura eri väreissään. Tästä nouseekin kysymys, että pystyisivätkö kosmologit kuvaan sa-

malla kuvaustekniikalla myös tähtien haloa? Vai pidetäänkö kyseistä kuvaustekniikkaa sen verran humpuukkina, ettei asiaan ole paneuduttu.

Toisaalta Kirlian kuvauksella esiin saanut halot tai aurat eivät mitenkään selitä näiden aurojen fysikaalista luonnetta.

Tämän pohjalta voisi nyt hahmotella miten homeopatia mahdollisesti toimii. Kerrattakoon vielä ne seikat, että homeopatia on pari sataa vuotta vanha länsimainen hoitomuoto, jonka isänä pidetään saksalaista Hahnemania. Homeopatia on arvostettu hoitomuoto monissa Keski-Euroopan maissa.

Perinteinen homeopaattinen valmiste tehdään siten, että ensin esim. jotain kasvista tai sen osasta tehdään tinktuura. Se tehdään niin, että annetaan kasvin liota vesi-alkoholi liuoksessa tietty aika. Näkyvän aineen kannalta tähän nesteeseen liukenee kasvista mitattavia ainesosia.

Halo-koktaili ajatuksen mukaan veteen siirtyisi kyseisen kasvin halo. Tällä kasvin halolla täytyy olla joku pimeästä aineesta muodostuva muoto ja tämän muodon tai hahmon ”sisäällä” joku energiasisältö. Muodon täytynee olla saman kaltainen kuin kasvin näkyvän osan muoto, esim. jonkun kasvin lehden muoto. Kirlian kuvauksen mukaan näin näyttäisi myös olevan.

Sitten voidaan kysyä, miten vesi pystyy ottamaan vastaan kasvin lehden auran tai halo-koktailin? Tähän ei ole olemassa hyviä vastauksia, ainakaan minulla.

Kuten Krauss toteaa, missään avaruudessa ei ole todellista tyhjyyttä, vaan tyhjässäkin avaruudessa on joka paikassa energiaa, niin samoin voisi päätellä, että kasvin lehden halomuoto ei ole ”tyhjä”, vaan sisältää energiaa.

Kun ryhdytään valmistamaan homeopaattista valmistetta, niin tinktuurasta otetaan vain yksi mittaosa nestettä ja liuotetaan 99 mittaosaan vesi-alkoholimestettä. Hologrammi teorian mukaan pieni osa nestettä sisältää koko alkuperäisen tiedon, tässä tapauksessa kasvin alkuperäisen halomuodon sekä sen energiasisällön. Nestettä ravistetaan voimakkaasti, Hahnemanin mukaan lyömällä nahkakantisen kirjan selkämykseen niin kovaa, että kuuluu selvä ääni. Tämä liike-energia lisää halomuodon energian määrää. Tai voihan se olla myös niin, että liike lisää avaruudellista tyhjiöenergiaa kyseiseen haloon, tiedä häntä?

Kun laimennuksia on tehty riittävän monta kertaa, niin jossain vaiheessa valmisteessa ei ole jäljellä yhtään mitattavaa molekyyliä alkuperäisistä kasvista liuenneista molekyyleistä. Ravistamisesta ja liike-energian lisäyksestä huolimatta alkuperäisen kasvin halomuoto pysyy kasassa vesi-alkoholivalmistusnesteessä ja ravistukset lisäävät halomuodon energia-potentiaalia tai halon energeettistä voimakkuutta. Tätä kutsutaan homeopaattisen valmisteen potenssiksi. Mitä korkeampi potenssi, niin sitä useammin sitä on laimennettu ja ravistettu ja edellisen mukaan se sisältää samassa suhteessa enemmän haloenergiaa.

Kaiken kaikkiaan korkea potenssisessa valmisteessa ei näkyvän aineen kannalta ole jäljellä yhtään mitään alkuperäisestä kasvista, mutta siinä olisi alkuperäisen kasvin halon ”muoto” sekä alkuperäisestä lähtötilanteesta korotettu energiasisältö.

Kuten tästä tiivistelmästä voimme nyt huomata, niin näillä käsitteillä ei ole mitään tekemistä arkikokemuksen, biokemian eikä klassisen fysiikan kanssa. Fysiikka voidaan karkeasti jakaa kahteen osaan. Fysiikka ennen Einsteinia ja fysiikka hänen laajan suhteellisuusteorian julkaisun jälkeen. Fysiikkaa ennen Einsteinia voidaan kutsua klassiseksi, mekaaniseksi fysiikaksi ja sen isä oli Newton. Tällä klassisella, mekaanisella fysiikalla voidaan selittää taivaan kappaleiden liikkeitä ja kaikki arkielämän kokemukset; esimerkiksi miksi omena putoaa omenapuun alla istuvan päähän? Tähän fysiikkaan perustuu myös kemia, biokemia ja ihmisen fysiologia. Kaikki sekä perinteisen että funktionaalisen lääketieteen laboratoriokookset ja kaikki hoitomenetelmät nojaavat klassiseen fysiikkaan. Nämä kaikki ovat totta ja arki-realismia.

Einstein loi suhteellisuusteoriallaan pohjan kvanttifysiikan synnylle. Kvanttifysiikassa pilkotaan näkyvän aineen "peruspalikoita" eli atomin ytimen protonia (jonka sähköinen varaustila on positiivinen ja sillä on massa) ja neutronia (jonka sähköinen varaustila on nolla ja on massa) ja näiden ympärillä "kieppuvia" tai kiertäviä elektroneja (jonka varaustila on miinusmerkkinen ja käytännössä massaton) yhä pienempiin alkeishiukkasiin. Näitä on löydetty aina vain lisää ja niitä on nyt kasassa jo kymmeniä erilaisia varaustilaltaan ja massaltaan.

Copra toteaaakin kirjassaan, että on olemassa kahdenlaisia atomifyysikoita. Toinen ryhmä etsii edelleen kuumeisesti kaikkien hiukkasten "Äitiä" ja toinen, vähemmistöryhmä on tullut tulokseen, että ei tulla koskaan löytämäänkaan tätä kaiken näkyvän materian "Äitiä", varsinaista ensimmäistä perushiukkasta, vaan alkeishiukkaset ovat kaikki vain eri tavalla tiivistynyttä energiaa.

Kvanttifysiikka myös toteaa, että ei voidakaan enää tarkasti sanoa esimerkiksi elektronin paikkaa atomiytimen kehällä, vaan se paikka on likiarvo, eräänlainen sumuverhoalue, minä alueen sisällä elektroni voi olla missä kohtaa tahansa. Kun se tai ne siirtyvät toiselle "kehälle" ne siirtyvät hyppäyksen omaisesti, tekevät ns. kvanttihypyn.

Kaiken kaikkiaan, kun lähdetään arkikokemuksesta siirtymään kaikkien näkyvien aineiden pienempiin osiin, niin sieltäpä ei löydykään enää mitään tarkkoja pistemäisiä paikkoja, vaan kaikki on likiarvoja, hiukkasia putkahtaa satunnaisesti tyhjästä ja ne taas katoavat tyhjyyteen.

Einsteinin suhteellisuusteoria on myös pohjana nykyiselle astrofysiikalle ja niiden löydöille, joista jo oli edellä puhetta.

Joten mentiinpä fysiikassa joko atomien ytimiin ja alkeishiukkasiin tai koko universumin laajoihin kokonaisuuksiin, niin ne maailmat ovat aivan jotain muuta kuin meidän silmin ja korvin havaittava arkikokemuksemme.

Voidaan siten todeta, että on olemassa kaksi erilaista lääketieteellistä tai hoidollista maailmankuvaa. Perinteinen lääketiede, joka pohjautuu klassiseen, Newtonilaiseen fysiikkaan ja itämais-homeopaattinen lääketiede tai hoitoperinne, jolla näyttäisi olevan monia vahvoja yhtymäkohtia nykyiseen kvanttifysiikkaan ja kosmologiaan.

Miten homeopaattinen valmiste parantaa

Nyt on palattava vielä näihin ihmiskehon energiakehoihin. Helposti voisimme ajatella niin, että ensin on fyysinen keho ja sitä ikään kuin täydentää energiakehot. Samoin ensinnä tu-

lee mieleen maailmankaikkeutta pohtiessa, että ensin on näkyvät galaksit, sitten sen jälkeen vasta nämä uudet löydöt: pimeä aine ja tuntematon, avaruuden täyttävä tyhjiöenergia.

Mutta koko pakka onkin käännettävä nurinpäin. Koko maailmankaikkeuden synnyssä on ensin ollut puhdasta energiaa ja energia ja pimeään aineen tiivistymisen seurauksena on syntynyt näkyvää ainetta. Jos ajatellaan ensimmäisen ihmisen syntymää tai luomista, halutaanpa sanoa asia miten päin hyvänsä, ensin on ollut energiaa, pimeää ainetta, näkyvää normaalia ainetta ja lopulta näkyvä fyysinen ihmiskeho.

Tästä voisi ajatella niin, että energia ja pimeä aine ikään kuin ”ohjaa” fyysisen kehon muotoutumista. Nykylääketieteessä vannotaan nyt geenien nimeen, mutta koko maailmankaikkeuden kehityksen mittapuussa geenien olemassaolo on ollut mitättömän vähän aikaa.

Kaiken kaikkiaan voisi ajatella, että ihmisen fyysistä kehoa ohjaa tai säätää jotenkin ihmiskehon oma halo-koktaili tai energiakehot. Kun joku henkilö ottaa homeopaattisen valmisteeseen, niin valmisteessa oleva kasvin halon muoto ja energiasisältö vaikuttaa tai resonoi ihmisen halo-koktailiin tai energiakehon tai -kehojen kanssa.

Ajatuskulkua voisi jatkaa edelleen siten, että kun ihmisen halo-koktailiin tai energiakehoon tulee häiriö, niin se aiheuttaa fyysisessä kehossa häiriön ja lopulta jonkun sairauden. Miten halo-koktailiin tai energiakehon häiriöt voi vaikuttaa fyysiseen kehoon, jos pimeään aineen ja avaruuden tyhjiöenergian vaikutus näkyvään aineeseen on niin heikko, että fyysikoiden mittalaitteet eivät meinaa löytää pimeää ainetta puhumattakaan tyhjiöenergiasta?

Ihmisillä ja eläimillä näyttäisi olevan sellaiset järjestelmät, jotka ilmeisesti pystyvät yhdistämään näkyvän, fyysisen aineen ja sekä pimeään aineen että tyhjiöenergian välisen kuilun. Itämaisessa lääketieteessä puhutaan meridiaaneista ja ns. energiachakroista. Nämä näyttäisivät olevan yhdyssiteet fyysisen kehon ja näkymättömän aineen ja tyhjiöenergian välissä. Nämä ovat niitä järjestelmiä, joita käytännössä hyödynnetään mm. akupunktiossa.

Gerber on kirjassaan esitellyt tutkijaryhmiä, jotka ovat löytäneet fyysisesti havaittavasti nämä järjestelmät. Meridiaanit noudattelevat melko tarkasti isojen hermoratojen reittejä. Näitä chakroja sanotaan olevan yhteensä 12 kappaletta. Kehon etupuolella 5, vastaavissa kohdissa selkäpuolella samoin viisi kappaletta sekä pääläella yksi ja jalkojen välissä ns. välilihan alueella yksi. Kehon etupuolella paikat ovat lähellä suuria kehon sisäelimiä. Halo-koktailiin tai energiakehoon syntynyt häiriö välittyy fyysisen kehon solujen aineenvaihduntaan näiden chakrojen ja meridiaanien kautta.

Mistä syntyy sitten häiriö tähän halo-koktailiin tai energiakehoon? Kuten aikaisemmin esitin kysymyksen, onko kaikilla kappaleilla omanlaisensa halo? Vastasin kyllä. Kun syömme ja olemme tekemisissä elinympäristömme kanssa, niin kehoomme tulee fyysisiä bakteereita, viruksia, parasiittejä ja myrkkijä eli kaikkea mahdollista. Näiden materiaalisten kappaleiden ja mikrobien lisäksi saamme myös mitä laajimman sekoituksen myös näiden kappaleiden ja mikrobien haloja ja/tai halo-koktaileja.

Tämä tarkoittaa sitä, että silloin myös näiden fyysisten aineiden ja mikrobien halo-koktailit jäävät ihmiskehon oman halo-koktailiin tai energiakehon ”sisään”. Fyysisen kehon perusaineenvaihdunnan myötä tarpeelliset aineet jäävät kehoon ja haitalliset ja tarpeettomat poistetaan puhdistusjärjestelmien avulla. Kuinka keho käsittelee tai poistaa näiden fyysisten

mikrobien ja haitallisten aineiden halot tai halo-koktailit on minulle tässä vaiheessa hämärän peitossa.

Tästä voisi tehdä johtopäätöksen, että kehoon jääneet vääränlaiset tai ylimääräiset halo-koktailit ovat siemenenä tai jopa varsinaisena syyinä fyysisen kehon terveysongelmiin.

Jos vielä kertaan tämän kaikkien sairauksien syntymekanismiin varsinaisen ytimen. Meillä kaikilla on näkyvän fyysisen kehon lisäksi näkymätön lisäkeho, jota voidaan kutsua vaikka auraksi tai energiakehoiksi. Jonkinlainen aura on tämän mukaan myös kaikilla elävillä mikrobeilla. Myös kaikilla ei-elävillä aineilla olisi tämän mukaan joku energeettinen halo.

Näitä mikrobien auroja ja muiden aineiden energia haloja tulee kehoomme ja menee jatkuvasti pois kehostamme. Jos käykin niin, että kehoon jääkin likaa näitä energeettisiä ”jätöksiä”, niin se aiheuttaa häiriön oman kehomme aurassa. Häiriö tässä johtaa lopulta häiriöön fyysisen kehon biokemiassa, fysiologisissa toiminnoissa ja olemme lopulta sairaita.

Miten samanlainen parantaa samanlaista

Kun annamme homeopaattisessa valmisteessa vaikkapa jonkun bakteerin energeettisen halo-koktailin potenssoidussa muodossa, niin toiminnallisesti voisi silloin olla kaksi toimintavaihtoehtoa. Kun edellä kerroin, että valmisteessa on energiaa, niin sen energian voidaan ajatella värähtelevän. Jos ihmiskehon halo-koktailissa tai energiakehossa on tämän saman bakteerin aura tai bakteerin energiakeho, niin myös tämän bakteerin aura värähtele jollain taajuudella. Jos annettavan valmisteen värähtelytaajuus on sama kuin kehossa olevan bakteerin auran värähtelytaajuus, niin nämä alkavat resonoida keskenään eli värähtelevät samalla taajuudella. Valmisteen mukana tullut lisäenergia nostaa bakteerin auran värähtelyenergian niin suureksi, että lopulta bakteerin auran ”muoto” hajoaa.

Samalla tavalla kuin sopraanolaulaja pystyy lauluäänellään hajottamaan hyvin ohuen kristallilasin. Ilmassa kulkeva sopraanolaulajan äänienergia lisää kristallilasin molekyylien värähtelyä niin paljon, että molekyylien keskinäiset sidosrakenteet murtuvat ja lopulta lasin reunat menevät palasiksi. Eli tässä oli villakoiran ytimenä: laulajan *lauluääni värähtelee täysin samalla taajuudella* kuin on lasin oma sisäinen molekyylien välinen värähtely (jota me emme näe, vaikka se on olemassa) sekä äänen avulla lisätty *lisäenergia*. Silloin lasi poksauttaa rikki. Jos ääni on hiukankin matalampi kuin lasin oma ominaisvärähtely, niin vaikka hän laulaisi kuinka kovaa tahansa, lasi pysyisi ehjänä.

Toinen vaihtoehto on, että halo-koktailin energeettinen ominaisuus olisi jotenkin magneetin omaista. Kun annetaan homeopaattisena valmisteena samaa bakteeria kuin mitä on kehossa, niin bakteerin aura on magneettisilta ominaisuuksiltaan saman merkistä kuin valmisteen halo-koktaili. Kun tuote on tehty, niin sen magneettinen ominaisuus on sinä aikana vahvistunut. Jos homeopaattisen valmisteen potenssi eli magneettinen ominaisuus on vahvempi kuin ihmiskehossa olevan bakteerin auran magneettinen ominaisuus, niin saman merkkisinä vahvempi magneetti ”potkaisee” bakteerin auran liikkeelle ja pakottaa sen poistumaan kehosta.

Edellisen ajatuskulun mukaan kehossa pitäisi olla vielä itsessään jotain energiaa ja mekanismeja, jolla keho lopulta siivoa ”särkynneet lasinsirut” eli mikrobien ja muiden aineiden rikki ”posautetut” jäännökset.

Kunhan kosmologit ja kvantti-fyysikot saavat ratkaistua pimeään, näkymättömän aineen fyysikaalisen luonteen niin silloin tähän homeopaattisen valmisteen varsinaiseen fysikaaliseen toimintamalliinkin tullee selvitys.

Neljäs vaihe

Lisää löytöjä, tunteita, bioenergiaa

Nelsonin uusi SCIO-laite

Talvella 2004 W. Nelson lanseerasi uuden päivityksen QXCI - kojeeseensa. Nimeksi tuli SCIO. Siinä tuli muutoksia ja lisäyksiä sähköisiin hoitoihin, mutta myös täysin uutena osiona eräänlainen homeopaattinen tutkimusosio.

Perusmittaus on edelleen samanlaista, mutta nyt tässä uudessa tutkimusvalikossa pystyi määrittelemään kaikille tutkituille nimikkeille eräänlaisen homeopaattisen potenssiluvun. Kun olin selvittelyt itselleni edellä kerrotut ajatuskulut homeopatiasta, ryhdyin tämän jälkeen innolla tutkimaan tällä uudella tutkimusosiosella testituloksia.

Olin ”ällikällä” lyöty! Isot kysymysmerkkeinä olleet palaset alkoivat loksahdella paikoilleen. Olin teoriani yhteydessä pohdiskellut, että jos joku mikrobi, esim. vaikkapa huono bakteeri tai ”lempilapseni” hiiva *Candida Albicans* pysyy todella sitkeästi asiakkaan elimistössä, niin sen täytyisi energeettisesti olla hyvin korkeassa potenssissa.

Kuinka ollakaan? Se oli juuri näin! Tutkittuani useammasta ”hiivasyndrooma” asiakkaani näytteestä tätä *Candida Albicans* sekä muita hiivoja, ne olivat systemaattisesti hyvin korkea potenssisia. Tämän myötä tuli nyt ensi kertaa täysin ymmärrettävään valoon se, miksi joillakin ihmisillä hiivojen ylikasvu oli ollut niin sitkeää, ettei niiden häätöä oltu onnistuttu toteuttamaan lääkkeillä eikä millään yrteihoidollakaan.

Siksi, että lääkkeillä tai yrteillä tehdyt hoidot olivat tappaneet hiivojen fyysisiä soluja, mutta hiivojen aura tai energiakeho oli jäänyt ehjäksi. Nyt näytti siltä, että näiden henkilöiden oma keho ei ollut kyennyt tuhoamaan hiivojen auraa, vaikka lääkkeet tai yrteet olivat tuhonneet fyysisiä hiivasoluja. Kun taas joidenkin ihmisten keho oli kyennyt siihen ja he olivat siten fyysikaalisten, joko lääke- tai yrteihoidojen avulla päässeet eroon hiivojen ylikasvusta ja niihin liittyvistä ongelmista.

Nyt jäin ihmettelemään useampaa asiaa. Miksi joillakin ihmisillä keho pystyy tuhoamaan myös patogeenisten mikrobien aurat ja miksi joillakin ei? Miten ehjäksi jäänyt mikrobin aura ikään kuin imee takaisin samaisen fyysisen mikrobin? Olisiko tämä se mekanismi, jolla hiivan ylikasvu uusiutuu niin helposti? Miten esim. hiiva on pystynyt ”potensoimaan” itsensä näihin korkeisiin lukuarvoihin? Näihin kysymyksiin minulla ei ole tällä hetkellä kovin hyviä vastauksia.

Tutkin myös kaikkia muita mikrobeja, erilaisia myrkkijä, raskasmetalleja sekä ravintotekijöitä. Samanlaisia ilmiöitä: jotkut patogeeniset mikrobit olivat ”taivaspotensseissa” eli korkeimmassa, myös jotkut myrkyt ja raskasmetallit. Samoin rokotteet. Aluksi ajattelin, että kone tekee systemaattisesti samoja lukuarvoja ja siten jatkuvasti virhetuloksia. Kun lopulta olin tehnyt suuren joukon testejä, niin havaitsin, että ne korreloivat hyvin asi-

akkaan oireisiin ja tulokset olivat erilaisia ja yksilöllisiä. Tämän mukaan kone ei näyttänyt tekevän systemaattista virhettä.

Myrkkujen ja raskasmetallien potenssien osalta myös selkeni se, miksi joillekin yrteillä suorittamani puhdistushoidot olivat olleet hyvin tehokkaita ja joillekin tehottomia. Samoin ”vettä kysymysteni myllyyn” lisäsi havaintoni tippapullohoidoista.

Ryhdyin testitulosten pohjalta tekemään juuri sellaisia korkeapotenssisia hoitopulloja, joita testit osoittivat. Tässä kohden epäröin pitkään, sillä monet varsinaiset homeopaatit olivat varoittaneet minua voimakkaasti käyttämästä korkeita potensseja hoitopulloissa. Klassisilla homeopaateilla ei ole ollut käytössä selvää mittaustulosta tarvittavasta tuotteesta sekä sen energeettisestä tehosta. Myös kojeella tehdyt valmisteet eivät ole varsinaisia homeopaattisia valmisteita, vaan sähköisesti tehtyjä energeettisiä informaatiokoktaileja, jotka matkivat homeopatian periaatteita. Joten päätin klassisten homeopaattien olevan tässä suhteessa väärässä.

Hoidolliset tulokset olivat ällistyttäviä. Joillekin ne tekivät ”pommin” omaisen vaikutuksen, positiivisessa mielessä. Eli kojeen osoittamat asiat olivat oikeita. Nyt vaikutti siltä, että taisipa vihdoinkin löytyä kovasti kaipaamani ”viisasten kivi” vaikeiden kroonisten sairauksien hoitoon.

Sitten kävi ilmi, että joillekin hoidollinen vaikutus näytti olevan laimea. Mikä tämän selittäisi?

Kaiken kaikkiaan Nelsonin kojeen perusmittauksilla oli avautunut ”levälleen” ihmiskehossa olevien erilaisten mikrobien ja haitallisten tekijöiden valtava määrä ja niiden paikat. Homeopaattisella lisätestauksella oli avautunut näiden kaikkien erilaisten tekijöiden ”energia-avaruus”. Tässä energia-avaruudessa ei ollut enää merkitystä sillä asialla, missä kohtaa fyysistä kehoa jokin mikrobi sijaitsee. Tämä on ehkä vaikea hahmottaa arkiajattelun kautta, jossa on aina totuttu siihen, että kaikilla esineillä ja tavaroilla on tarkka paikka. Mikrobien ja myrkkujen energia-avaruus on kvantti-fysikaalista ja sen mukaan ei voida edes määritellä tarkkoja paikkoja millekään asialle.

Homeopaattisissa testeissä kävi myös selväksi, että mitä ”korkeammalla” eli korkeassa potenssissa jokin mikrobi ja/tai haitallinen aine esiintyi tässä energia-avaruudessa, niin sitä sitkeämmässä se oli kyseisen ihmisen kehossa. Käytännön hoitotyössä tämä tarkoitti sitä, että olisi käytettävä sekä fysikaalisia hoitoja (lisäravinteita että yrteihoidoja) että tippapullohoitoa. Pelkkä fysikaalinen hoito ei tulisi riittämään.

Lisää ymmärrystä kroonisten sairauksien syntyyn

Kuten edellä jo kerroin, geneeissä tapahtuneet haitalliset muutokset ovat varmasti fyysisessä kehossa tapahtuneiden haitallisten muutosten takana. Toisaalta Nelsonin kojeella oli käynyt ilmi, että mitä sairaampi ihminen niin sitä enemmän hänellä oli aurassaan tai energiakehossaan sekä patogeenisiä mikrobeja että toksisia aineita. Lisäksi vielä se, että ne olivat systemaattisesti korkeissa potensseissa. Myös toisin päin, mitä vähemmän asiakkaita oli ongelmia, niin sitä vähemmän oli näitä häiriköitä hänen energiakehossaan eivätkä ne myös ole korkeissa potensseissa.

Tämän pohjalta kävi ilmi, että vaikeista hiivaoireista valittavalla henkilöllä oli hiivojen **lisäksi** runsaasti korkeapotenssisia parasiitteja, amebvoja, bakteereja, viruksia, toksisia aineita ja usein rokotusjäämiä. Tämä tarkoittaa sitä, että hiivan ylikasvu on todellakin vain ”jäävuo- ren huippu” pinnan alla olevien muiden ongelmien joukossa.

Henkilöllä, joka valitti voimakasta väsymystä, löytyi kaikki väsymystä aiheuttavat virukset ”taivaspotenssissa” sekä lisänä parasiitteja, hiivoja ja toksisten aineita.

Henkilöllä, jolla oli voimakasta ihottumaa, löytyi hyvin selkeästi rokotusjäämiä sekä toksisia aineita, mutta myös ”höysteenä” erilaisia mikrobeja.

Henkilöllä, jolla oli reumaa, löytyivät kaikki amebat sekä ”höysteenä” muita haittatekijöitä.

Tutkin myös autismin syntymekanismeja, mutta varsinaista selittävää ydintä en löytänyt. Se tuli kuitenkin selväksi, että nämä muksut ovat varsinaisia ongelmapesiä. Rokotusjää- mien määrä oli järkyttävän runsasta, mutta toisaalta löysin pahoista ihottumista kärsiviltä aivan yhtä paljon näitä rokotusjäämiä. He eivät kuitenkaan olleet autisteja. Tutkimustyötäni haittasi myös se, että kyseinen koje ei ollut minun vapaassa käytössä ja siten en pystynyt uhraamaan kovin paljon aikaa tälle osa-alueelle. Kuitenkin alkoi hahmottua sellainen käsi- tys, että autisteilla varsinaiset syyt näyttäisivät olevan geenivaurioitakin kauempana tai sy- vemmällä.

Näin alkoi löytyä selkeitä suuria linjoja erilaisten sairauksien taustalle. Sen mukaan näytti siltä, että tietty mikrobien tai toksisten aineiden ryhmä oli ikään kuin johtotähtenä tiettyihin sairauslajikkeisiin. Mutta samalla näytti siltä, että joku sairausongelma ei ollut vain yhden haittatekijäryhmän aiheuttama, vaan sekoitus useampaa kuten edellä kerroin.

Tämän mukaan voisi tehdä johtopäätöksen, että jos tarkastellaan sairauksien syntyä mik- robien ja haittatekijöiden energia-avaruudesta käsin, niin keho näyttää jotenkin kestäväen jonnekin rajaan asti kaikkia näitä haittatekijöitä. Kun kuormitus ylittyy tämän rajan, alkavat erilaiset terveysongelmat vyöryä päälle. Tämä kuormitus tulee sekä fyysisien mikrobien ja erilaisten fyysisten kemikaalien että näiden halojen taholta. Vanha sanonta, että aasin sel- kä kestää suurenkin kuorman, mutta lopulta viimeisenä lisätty oljenkorsi lyyhistää aasin jalat, näytti sairastumistapahtumassa pitävän hyvin paikkansa.

Mikä tekee tämän rajan? Mistä kohtaa alkaa kehon suojavallin murtuminen? On ilmeistä, että sitä ei pystytä millään kojeella määrittelemällä tarkasti ja varmasti tämä kriittinen raja on hyvin yksilöllinen. Jotkut vain kestävätkin enemmän kuin toiset.

Kaiken kaikkiaan sairausongelmat näyttivät olevan vähintään kahdessa kerroksessa. en- simmäisessä eli fyysisessä kerroksessa olivat kaikki ne tekijät, joista jo alkukappaleissa oli puhetta. Toisen kerroksen ongelmakerroksen näytti muodostavan häiriötekijät kehon nä- kymättömässä osassa eli energiakehoissa. Nyt kokonaiskuva alkoi näyttää harvinaisen selvältä ja ”yksinkertaiselta”. No, tästä yksinkertaisuudesta voidaan olla ehkä useampaakin mieltä.

Hoitotulokset olivat entistä parempia ja iloitsimme asiakkaiden kanssa yhdessä hyvistä lopputuloksista. Ilo osoittautui jälleen kerran ennen aikaiseksi eräiden henkilöiden kohdal- la. Eräiden asiakkaiden kanssa, jotka olivat sitoutuneet pitkäaikaiseen ja kovaan työhön itsensä kanssa, ei kovista ponnisteluista huolimatta meinannut tulla millään läpimurtoa.

Jäin ihmettelemään entistä kovemmin tippapullojen laimeaa hoitovaikutusta ja kaikkien muidenkin toimenpiteiden puolinaisuutta. Mikä nyt taas ”mättää”? Vaikutti siltä, että tippapullojen eli toisen kerroksen takana olisi vielä jokin kolmas kerros, joka tiukasti säätelisi toisen kerroksen tilannetta ja siten myös tippapullojen hoidollista tehoa. Mikähän ihme se sitten olisi?

Kolmas kerros

Edellä jo puhuin siitä, että monien tutkimusten kohdalla tuli esille pitkäaikainen stressi. Sen olin jo osannut jotenkin yhdistää myös tippapullojen hoitovaikutuksiin ja kokonaisterveyden tilaan. Stressin fysiologisista ja biokemiallisista haittavaikutuksista olin jo hyvin perillä. Tästä on oma kappaleensa. Myös stressin muusta luonteesta oli jo aikaisemmin puhetta. Sitten hoksasin erään itsestään selvyuden. Stressi on myös äärimmäisen voimakas tunnetila ensisijaiselta perusominaisuudeltaan. Siis tunteet ja myös muutkin tunteet eikä stressi! Tämähän näyttäisi olevan ainakin kolmannen kerroksen ”väkeä”, mutta ketä muita? Miten tunteet sitten pystyvät ehkäisemään jopa tippapullojen hoitovaikutuksen?

Erään ystäväni vinkistä sain käsiini kiinalaista Taolaista hoitoperinnettä käsittelevää kirjallisuutta, jossa mainittiin, että erilaiset negatiiviset tunteet ikään kuin ”asuvat” eri kehon elimissä. Sitten muistin, että Gerber kirjassaan ”Vibrational Medicine” oli puhunut myös siitä, miten negatiiviset tunteet vaikuttavat energiakehojen toimintaan.

Hän esittää, että negatiiviset tunteet ovat energiaa, mutta toisaalta ne ovat myös jotenkin ”liimamaista” ja magneetin omaista. Toisin sanoen negatiiviset tunteet ikään kuin ”liimautuvat” tämän magneettisen ominaisuutensa ansiosta ihmisen auraan tai energiakehoihin. Näin ollen negatiivisista tunteista tulisi ihmisen auraan tai energiakehoon johonkin kohtaan paikallaan olevia, ”mustia energiakasautumia”. Näin voitaisiin ymmärtää Taolaisten käsitykset, että esimerkiksi maksan kohdalla ihmisen energiakehossa ”asuisi” katkeruuden tunne. Sydämen kohdalla viha. Vastaavasti samoissa kohdin olisi tai ”asuisi” positiiviset tunteet.

Mitä merkitystä sitten tällä on kokonaisterveyden kannalta? Käydessäni Silvatekniikkaa käsittelevät kurssit tuli siellä esille vielä eräs uusi asia. Silvatekniikka on eräänlainen mielenhallinnan väline. Tämä uusi asia on bioenergia. Se on venäläisten tekemien tutkimusten mukaan joku energia, jota ihmisen mieli pystyy liikuttamaan. Heidän käsityksensä ja tutkimustensa mukaan se olisi kaikkien elävien olentojen varsinainen perusenergia. Boris Aranovits on kahdessa kirjassaan ”Mielelläni terveeksi” ja ”Healing, bioenergia, meridiaanit, akupisteet ” kuvannut näitä asioita.

Onko tämä sitten kosmologien löytämää avaruuden tyhjiöenergiaa vai pimeää ainetta vai sekoitus näitä molempia vai mitä? Voisi päätellä, että maailmankaikkeudessa ei ole ”pilvin pimein” erilaisia ”energialajikkeita”, vaan sekä homeopatiassa ja bioenergiassa puhuttaneen samoista energialähteistä. Toisaalta se lienee enemmän kuin todennäköistä, että energioissa on eri ”sävyjä” tai erilaisia laadullisia ominaisuuksia.

No, olipahan nämä asiat niin tai näin, minulle alkoi hahmottua sellainen kuva, että tunteet ja tämä bioenergia olisivat voimakkaasti kytköksissä toisiinsa. Tämä tuli entistä selvemmäksi, kun aloin testien tulkintojen yhteydessä kysellä asiakkailtani heidän tunnekokemustaan.

Tämän mukaan alkoi selkiintyä myös kysymys, miksi joillekin tippapullon toiminta oli laimeaa ja toisille se toimi ”pommin” lailla. Selittäväksi tekijäksi nousi ko. olevan ihmisen bioenergian kokonaismäärä. Mitä enemmän jollakin ihmisellä oli ”varastossaan” käsittelemättömiä negatiivisia tunteita, niin sitä ”heikommalta” tai vähäisemmältä vaikutti olevan myös bioenergian määrä. Tämän pystyy huomaamaan jokainen ihminen, jos katselee tässä mielessä ympärilleen. Kun ihminen on masentunut ja allapäin, hän vaikuttaa väsyneeltä ja heikkoenergiseltä. Ja päinvastoin, jos tapaa terveen tuntuisen ihmisen, niin hän samalla vaikuttaa hyvin energiseltä. Tämä ulospäin heijastuva vaikutelma ihmisen energiatilasta on tätä kokonaisbioenergiaa.

Bioenergia olisi tämän mukaan kaikkein ”ylintä” energiaa ja se olisi se energia, joka tekisi kehossa tippapulloilla tuhottujen mikrobien ja toksisten aineiden halojen siivouksen. Mutta miten, siinäpä kysymys? Jos tämä bioenergian määrä olisi vähäistä tai sen virtaus vaillaista, niin ihmisen energiakehojen olisi myös heikkotehoista. Asia näytti olevan juuri näin hoitokokemusteni mukaan. Tämä tarkoittaisi sitä, että koko energiakehojen hoidollinen ydinkysymys olisi bioenergian kokonaismäärän lisääminen. Kun sen määrä olisi jollain riittävällä tasolla, niin sen jälkeen tippapullohoidosta tulisi todella voimallinen hoitoväline. Mikä olisi oltava tämä taso tai määrä?

Miten lisätään kehon bioenergiaa

Negatiivisten tunteiden määrä ja syvyys näyttäisivät ”syövän” tai heikentävän kehon bioenergian kokonaismäärää. Voisi myös sanoa, että negatiivisilla tunteilla kuormitettu sielu ”luo” sairaan fyysisen kehon. Tämä tapahtuu ihmiskehon energiakehojen välityksellä tai niiden kautta. Voidaan toisaalta heittää kysymys, että onko nämä energiakehot sama asia kuin ihmisen sielu? Louise Hay:n kirjassa ”Muuta ajatukseksi, muuta elämäsi” on loistava kuvaus eri sairauksien ja tunteiden välisestä yhteydestä.

Pohdin kuumeisesti tätä bioenergian lisäämiskysymystä. Nyt aavistin, että se liittyisi tasan tarkkaan myös omaan uupumukseeni voittamiseen sekä sen kautta koko olemukseni (sekä fyysisen keho että näkymättömät energiakehot) hyvinvointiin. Aloin yhdistellä Silvatekniikkaa, Boris Aranovitsin kirjoissaan esittämiä tekniikoita, Taolaista tekniikkaa ja joogahengitystä. Lopulta tein hämmästyttävän löydön: yhdistämällä palleahengityksen sekä eräät mielikuvaharjoitteet eräänlaiseen ”chakrahengitykseen” sain suoraan lisättyä omaa bioenergiatasoani.

Olen omasta mielestäni harjaantunut itseni ja asiakkaitteni hoitamisen avulla erottamaan selvästi erilaisten ravintotekijöiden ja yrttihoitojen vaikutuksen kokonaisenergiatasooni. Tämä hengityksellä sekä mielikuvalla tehty energian lisäys oli jotain muuta. Se oli mielestäni juuri tätä perusbioenergiaa. Aluksi siinä kävi niin, että sen vaikutus kesti vain aamupäivän ja sitten iltapäivällä olotilani oli entinen ”puoli tuhruinen” energiataso.

Sitten hoksasin yhdistää tähän ”chakrahengitykseen” erään mekaanisen liikkeen. Tämän avulla energian lisäykseen tuli selvästi enemmän ”ruutiä” ja vaikutus oli paljon pidempi, joskus useampi päivä.

Tässä yhteydessä alkoi tapahtua myös uusia mielenkiintoisia asioita. Näiden hengitysharjoitteiden jälkeen alkoi tietoisuuteni nousta hyvin voimakkaita negatiivisia tunteita. Olin aluksi aivan ihmeissäni. Sitten muistin, että niinhän ne Taolaiset olivat puhuneet. Olin aluksi näiden kauan pimennossa olleiden voimakkaiden tunteiden kanssa aivan ”pulassa”.

Kerroin tästä eräälle ystävälleni ja hän opetti sitten minulle niin sanotun tunteiden monitorointi tekniikan. Lyhyesti siinä on kysymys seuraavasta: kun tietoisuuteen nousee joku tunne, niin siihen ei oteta mitään kantaa. Tunnetta vain katsellaan, annetaan sen vain olla. Sitten vähitellen siitä häviää sen energialataus ja se haihtuu pois. Tärkeää on myös antaa itselleen lupa päästää irti monitoroitavana olevasta tunteesta.

Meneteltyäni näin bioenergian määrän lisääminen kävi entistä helpommaksi ja sen vaikutus hengityssession jälkeen oli entistä pidempi aikaista. Tässä kohtaa tuli nyt ensi kertaa selväksi, että olin voittanut syvän uupumukseni. Käytössäni oli täysin ilmainen väline, jolla saatoin lisätä milloin halusin ja missä vain energiatasoani niin paljon kuin halusin. Tosin huomasin, että aluksi se jotenkin tuntui menevän yli eli olin hetken aikaa ylikerroksilla. Lopulta opin säätämään sitä niin, että se tuntui hyvältä ja kaikin puolin tasapainoiselta.

Mainittakoon eräs ehkä kaikkein keskeisin tunnetila, joka oli synnyttänyt uupumukseni varsinaisen ”kovan ytimen”. Yhdeksänkymmentä luvun epäonnen yhteydessä olin jostain kumman syystä ottanut omaksi syykseni kaikki epäonnistumiset, vaikka tosiasiaa ei näin ollut. Mieleni oli alitajuisesti kuitenkin näin menetellyt. Siitä oli syntynyt häpeän ja syyllisyyden tunteet. Näistä oli syntynyt eräänlainen sivupersona. Se oli alitajuisesti tehnyt päätöksen hitaasta, mutta kunniallisesta itsemurhasta. Parhaiten se toteutuisi, jos kehoni voimavarani loppuisivat ja lopulta saisin ”sydärin”. Kehoni väsyminen, masennus, suolistongelmat, ihottumat olivat toteutuneet juuri niin kuin tämä sivupersonani oli päättänyt. Toisaalta päivä- tai ylipersonani vastusti tätä prosessia, joka johti valtavaan asioiden opiskeluun, tutkimukseen ja itseni hoitamiseen.

Ihmeellisiä ovat ihmismielen aivoitukset! Se tässä omassa tilassani oli surkuhupaista, että kirjaimellisesti toinen käteni ei tiennyt mitä toinen käsi teki. Miten ihmismieli voi olla niin monijakoinen ja miten emme ole tietoisia tästä tai jopa useammista sivupersonojen päätöksistä ja suunnitelmista. Hämmästyttävää tässä omassa tilanteessani oli myös se, että sivupersonani päätös tehdä hidas itsemurha johti koko kehoni aineenvaihduntani muutokseen, muutokseen suoliston toiminnassa, muutokseen hermoston toiminnassa, muutokseen hormonien toiminnassa. Siis muutokseen kaikissa keskeisissä aineenvaihdunnan säätelymekanismeissa!

Voinet nyt hyvin ymmärtää, että jos jossain mieleni sopukoissa on ollut koko ajan tällainen päätös, niin kuinka paljon se on ”syönyt” tai kuluttanut kehoni bioenergiavarastojani tai sen virtausta.

Nyt tämä edellä kerrottu tarkoittaa seuraavaa. Jos jollain henkilöllä on ollut pitkäaikainen krooninen sairaus, mikä hyvänsä, niin hänellä täytyy olla voimakkaita negatiivisia tunteita hyvin syvällä hänen mielensä sopukoissa. Nämä imevät hänen bioenergiansa. Tällöin hänen energiakehonsa eivät pysty puolustautumaan patogeenisten mikrobien ja toksisten aineiden halojen tunkeutumista hänen auraansa. Tämä näkyy näissä SCIO-kojeen testeissä. Tämä bioenergian vähyys tarkoittaa myös sitä, että voimakkaimmastakin tippapullosta on hänelle hyvin vähäinen hyöty. Kehossa ei ole ”potkua”.

Toisaalta lisäravinteilla ja yrteillä tehdyillä puhdistushoidoilla saadaan väkisin tehtyä jonkinlainen siivous kehon kudoksissa. Nämä toimenpiteet lisäävät jossain määrin suoraan solujen biokemiallista ns. ATP-energiaa ja parantavat kehon fysiologisia toimintoja. Näiden seurauksena on havaittavissa jonkinlaista paranemista. Mutta mitään varsinaista läpimur-

toa ei kuitenkaan tapahdu. Läpimurto on odotettavissa vasta sitten, kun aletaan työstää ylintä tasoa: tunteita ja bioenergiaa. Nämä molemmat ovat tätä kolmannen kerroksen ”väkeä”. Potilaskertomuseromerkeistä käy ilmi asioiden olevan juuri näin.

Väliyhteenveto

Tiivistetysti sairauksien syntymekanismeista voisi nyt tähän asti sanoa näin: kun ihminen sairastuu, niin kauan sitä ennen on tapahtunut muutoksia kyseisen ihmisen energiakehossa ja hänen bioenergian määrässä. Eli kolmannessa kerroksessa on tapahtunut muutoksia. Muutokset kolmannessa kerroksessa muuttavat toista kerrosta eli energiakehoja. Näkymättömän energiakehon muutokset vaikuttavat chakrojen ja meridiaanien kautta ensimmäiseen kerrokseen eli fyysiseen kehoon.

Fyysisen kehon fysiologiset muutokset ovat aluksi vähäisiä. Mitä ilmeisimmin jokaisella kerroksella on omat korjausmekanisminsa näihin vähäisiin muutoksiin missä kerroksessa hyvänsä. Jos näin ei olisi, niin pienikin haitallinen muutos kolmannessa kerroksessa laittaisi ”lumivyöryn” liikkeelle ja fyysinen keho tekisi ”kuolemaa”. Samoin fyysisessä kehossa tapahtuneet muutokset ”työntävät” muutoksia ylempiin kerroksiin. Tämähän on itsestään selvyys esimerkiksi mielialalääkkeiden kohdalla. Ne ovat puhtaasti synteettisesti tehtyjä lääkemolekyylejä, mutta lievittävät esimerkiksi masennusta enemmän tai vähemmän. Kemiallinen aine on siten tehnyt muutoksen kolmannessa kerroksessa eli tunteissa. Samoin eräillä korkeapotenssilla tippapulloilla on muutosvaikutus sekä energiakehossa että tunnekerroksessa.

Jos toisessa ja kolmannessa kerroksessa ei tapahdu joko itsestään tai jonkun terapian muodossa riittävän voimakkaita korjaavia muutoksia, niin fyysisen kehon haitalliset muutokset lisääntyvät. Samalla sekä fyysiseen että energiakehoon alkaa kertyä yhä enemmän patogeenisiä mikrobeja sekä toksisia aineita. Missä vaiheessa milläkin voimakkuudella, on hyvin vaikea määritellä tarkasti.

Patogeenien ja toksiset aineet alkavat näkyä herkimmin QXCI/SCIO-kojeen testeissä ja lopulta esimerkiksi hiusanalyysissä ja funktionaalisen lääketieteen testeissä. Samoin voidaan ehkä havaita jotain poikkeavaa normaaleissa perinteisen lääketieteen testeissä. Näissä testeissä muutokset ilmaantuvat kaikkein viimeisimpänä. Usein on jopa niin, että mitään outoa ei löydetä, vaikka ko. ihminen on tosiasiallisesti todella sairas. Esimerkiksi reuma on tästä hyvä osoitus. Toisaalta havaintojeni mukaan amebat näyttäisivät olevan suurin syyllinen reuman syntyyn, niin harvallepa reumalääkärille tulee mieleen ryhtyä metsästäämään ameboja normaaleilla laboratoriotesteillä. Vaikka yrittäisikin, niin ne ovat niin ovelia, etteivät ne paljastu perinteisillä testeillä kuin äärimmäisen harvoin.

Mikä on sitten geenivaurioiden ja ihmisen tunteiden välinen yhteys? Selvää vastausta en ole saanut mistään, mutta voisi ajatella niin, että voimakkailla tunteilla voisi olla jokin yhteys. Kun geenit ovat hyvin herkkiä ympäristön vaikutuksille, niin vaikuttaisi aika epäloogiselta, että geenit olisivat täysin suojassa kehon voimakkailta ja pitkäaikaisilta tunteilta.

Kaiken kaikkiaan näyttäisi siis siltä, että sairauksien ”juuret” ovat ensin jossain näkymättömässä, josta ongelmat pikkuhiljaa ”valuvat” fyysisen kehon ongelmiksi. Mutta ongelmat voivat ”valua” myös ikään kuin ”ylämäkeen”; esimerkiksi yhdenkään ihmisen keho ei pysy terveenä voimakkaassa homeympäristössä tai jonkun muun voimakkaan toksisen aineen

alaisena. Kun fyysinen keho myrkyttyy, niin se muuttaa vääjäämättä myös energiakehon ”myrkyttyneeksi”, lisää vääjäämättä myös negatiivisia tunnetiloja.

Hoidollisesti näyttäisi taas siltä, että hoitotoimenpiteet olisi ensin aloitettava alhaalta, fyysisen kehon hoitamisesta. On lähdettävä liikkeelle kaikkien solujen perusraaka-aineista, puhdistettava kehoa fyysisesti yrthihoidoilla. Nämä vahvistavat fyysistä kehoa ja sitä kautta mieltä: energiakehoja ja tunteita. Sitten on aloitettava asteittain kehon auran hoito eli puhdistus homeopatian tyyppisillä tippapulloilla. Useimmissa tapauksissa nämä ovat jo riittäviä toimenpiteitä. Käytännössä eri toimenpiteet menevät päällekkäin eli ne eivät ole jyrkkäräjäisiä erillisiä hoitotoimenpiteitä.

Sitten näyttää olevan tapauksia, että on jatkettava eteenpäin. Kun asiakkaan mieli on valmis, on aloitettava tunneongelmien käsittely jollain tekniikalla. Se voi olla Silvatekniikkaa, se voi olla psykodraamaa, se voi olla psykoterapiaa tai jotain vastaavaa.

Toisaalta näyttäisi myös monen ihmisen kohdalla olevan tarvetta päästä kiinni armoon ja rakkauteen. Sillä ne ovat myös energiaa niin kuin kaikki mutkin tunteet, mutta käytännössä vain nämä armo ja rakkaus ovat ainoat todelliset ”lääkitsijät” voimakkaille negatiivisille tunteille. Kun ihminen pääsee armon ja rakkauden ”virtaan”, niin ne pyyhkivät tai sulattavat pois vihan, pelot, katkeruuden, syyllisyyden, häpeän. Nämä ovat voimakkaimmat bioenergiaa syövät tunteet. Mistä sitten löytyy armo ja rakkaus? Siinäpä onkin hyvä kysymys.

KROONISTEN SAIRAUKSIEN KÄYTÄNNÖN HOITO

Sairauksien syyt

Fyysiseen aineeseen näyttäisi liittyvän tiiviisti ns. pimeä aine sekä avaruuden tyhjiöenergia. Tätä esittelin edellisessä luvussa. Nämä uudet havainnot ovat astro- ja hiukkasfyysikoiden kiivaan jatkotutkimuksen kohteena. Voitaneen hyvin perustellusti sanoa, että ei voi olla olemassa mitään fyysistä ainetta ilman näitä kahta edellä mainittua näkymätöntä ”ainetta”.

Ihmiskehokin muodostuu vähintään kahdesta elementistä: fyysisestä kehosta, näkyvästä ruumiista sekä näkymättömästä energiakehosta tai –ruumiista. Fyysinen keho muodostuu eri kerroksista, luustosta, lihaksistosta, ihosta ja niin edelleen. Fyysinen keho ja kaikki sen ilmiöt kuuluvat klassiseen, Newtonilaiseen fysiikkaan. Samoin energiakeho koostuu eri kerroksista. Yksinkertaistaen energiakeho on energeettinen ”valokopio” fyysisestä kehosta. Tai enemmän olisi sanottava, että fyysinen keho on kopio energiakehosta. Sillä koko universuminkin synnyssä ensin on ollut energiaa ja vasta aikojen kuluessa on muodostunut näkyvää materiaa. Ihmisen energiakeho ja sen ilmiöt kuuluvat kvanttifysiikan ja Einsteinilaisen maailmankuvan puolelle.

Sairauksia aiheuttavat tekijät synnyttävät epäjärjestyksen tai häiriötilan fyysisen kehon biokemiallisissa ja fysiologisissa reaktioissa. Samat tekijät aiheuttavat myös epäjärjестystä tai häiriötilan näkymättömässä energiakehossa. Negatiiviset tunteet aiheuttavat myös häiriötilan energiakehossa. Tunteet ylipäättensä vaikuttavat myös suoraan fyysisen kehon biokemiallisiin ja fysiologisiin toimintoihin. Tästä on tarkempi kuvaus uupumusta käsittelevässä luvussa.

Näitä tekijöitä ovat:

- ravintoaineiden puutokset soluissa:
 - aminohappojen puutos
 - suolojen puutos
 - hivenaineiden puutos
 - rasvahappojen puutos
 - vitamiinien puutos
 - muiden mikroravinteiden puutos

Käytännössä tilanne on niin, että monien tekijöiden yhteisvaikutuksesta syntyy joidenkin ravintotekijöiden puutostiloja. Ei niin, että jokaisessa sairaudessa olisi kysymys kaikkien ravintotekijöiden yhtäaikaisesta puutostilasta.

- toksisten, myrkyllisten aineiden liikamäärä soluissa:

raskasmetallit, esimerkiksi	● elohopea
	● lyijy
	● kadmium
	● arseeni
	● uraani
	● antimoni

- homemyrkyt, esim. ruoka-aineista ● alfatoksiini

- homemyrkyt talojen rakenteista

- muut myrkyt, esim.
 - kasvinsuojeluaineet
 - liuotinaineet
 - formaldehydi

- liian paljon tai liian voimakkaat rokotteet

- säteily, esimerkiksi radon, asuminen voimalinjojen välittömässä läheisyydessä

- patogeeniset mikrobit:
 - parasiitit (loiset, alkueläimet)
 - amebat
 - bakteerit
 - hiivat
 - virukset

Sairauksien syitä ei siten ole olemassa ”pilvin pimein”. Sairaus syntyy aina eräänlaisena ”koktailina” näistä eri tekijöistä. Hoitokokemusteni mukaan voidaan myös sanoa, että mitä pidempi aikainen ja vakavampi on joku sairaus, siis mikä hyvänsä, niin sitä laajempi ja syvempi on näiden tekijöiden ”koktaili”. Syvyyttä voidaan ajatella sekä fyysisessä kehossa että energiakehossa. Otettakoon vaikkapa esimerkiksi suolistohiiva. Lievässä tapauksessa se on pääasiassa vain suolisto-ongelmana, mutta riittävän kauan ”jyllättyään” suolistossa hiivat leviävät myös kehon sisäelimiin. Silloin ne ovat ”syvällä”. Vastaavasti tämä näkyy samanlaisena ilmiönä energiakehossa. Aluksi hiivojen energeettinen värähtelytaajuus on matala, mutta kroonisnoituneessa tilanteessa värähtelytaajuus on ”taivastasolla”.

Vastaavasti mitä lievempi on joku sairaus, niin sitä vähemmän tässä ”koktailissa” on mukana näitä tekijöitä.

Miksi sitten vain nämä ”muutamit” tekijät aiheuttavat periaatteessa kaikki sairaudet? Toisaalta jos nämä kaikki tekijät lasketaan yhteen yksitellen, niin niistä muodostuu satojen tekijöiden lista. Tässä on otettava käyttöön ikivanha vertauskuva: aasi, joka kantaa kuormaa. Aasin jalat jaksavat kantaa suurenkin kuorman, mutta kun lopulta laitetaan kuorman päälle viimeinen oljenkorsi, niin aasin jalat pettävät. Kehon ja mielen sairastumisessa on kysymys aivan samasta ilmiöstä. Jokaisella on olemassa oma kriittinen pisteensä, jonka jälkeen kuormitusta lisättäessä keho ei pysty enää pitämään fysiologisia, biokemiallisia tai psyykkisiä tapahtumia normaalien tapahtumien ”uomassa”.

Kun lopulta joku sairaus tulee esiin, niin sitä ennen on tapahtunut aina monia erilaisia kehoa ja mieltä rasittavia tapahtumia. Aasin selkään on lisätty vähitellen erilaisia säkkejä, nyyttejä ja pussukoita.

Tässä kohtaa tulee tärkeä ja ratkaiseva ero perinteisen, vain klassiseen fysiikkaan nojavan lääketieteen ja laaja-alaisen hoitoajattelun välillä. Edellisessä keskitytään vain sen hetkiseen ongelmaan ja oireen hoitamiseen. Käytännössä oireen sammuttamiseen. Oireen synnyttäneen varsinaisten tekijöiden selvittäminen ja niiden historiallinen tutkiminen on perinteiselle lääketieteelle eivätkään tavonomaista toimintaa.

Diagnosoitava tai tiedostettava sairaus syntyy siihen paikkaan, mihin kertyy eniten näitä tekijöitä yhteen ”läjään”. Jos niitä on esimerkiksi hermostossa, niin silloin syntyy jokin neurologinen sairaus. Jos niitä kertyy luustoon, niin silloin syntyy joku luurankaperäinen sairaus. Jos niitä kertyy suolistoon, niin silloin syntyy erilaisia suolistosairauksia. Jos niitä kertyy rintakudokseen, syntyy rintasyöpä. Jos niitä kertyy miehen eturauhaseen, syntyy eturauhassyöpä. Jos keuhkoihin, syntyy esimerkiksi astma.

Sanottakoon heti perään, että sanontani *eniten* yhdessä ”läjässä” ei tarkkaan ottaen pidä paikkansa. Elinten koosta ja niiden sisäisestä luonteesta johtuen jossain elimessä voi tosiasiassa olla paljon enemmän ”roinaa” kuin sairastuneessa elimessä. Ajatellaanpa vaikkapa suolistoa ja aivoja. Ymmärrämme hyvin, että aivoissa ei saa olla kuin hitunen sinne kuulumatonta ”roinaa”, niin se jo sairastuu. Suolisto voi olla täysin sekaisin, se on täynnä huonoa bakteerikantaa ynnä muuta ”roinaa”, mutta ko. henkilö on silti työkykyinen; tosin saattanee hiukan valitella huonoa mahaansa.

Ihottumat toisaalta ovat toisen tyyppisiä. Ihoa pidetään maksan, munuaisten ja paksusuolen jälkeen neljäntenä suurena haitallisten aineiden erityselimenä. Kun iho ”kukkii”, se on merkinä siitä, että keho on joutunut ottamaan käyttöön viimeisen varajärjestelmän toksisten aineiden poistamisessa. Ihottumat kertovat siten siitä, että ko. henkilön maksa ja munuaiset eivät toimi riittävällä teholla sekä myös siitä, että suoliston toiminta ei ole kunnossa.

Miksi ”roina” sitten kertyy mieluummin johonkin tiettyyn yhteen paikkaan kuin johonkin toiseen paikkaan? Tähän vaikuttanee geneettinen perimä yhtenä tekijänä, toisena tekijänä tunteet. Käsitökseni on, että tunteiden merkitys on vahvempi kuin geneettinen perimä.

Kun tunteet ovat myös energiaa, niin negatiiviset tunteet tekevät energiakehoon eräänlaisen ”mustan aukon”. Missä elimen kohdalla sitten sattuu olemaan tämä ”musta aukko”, niin samaan kohtaan syntyy helpoiten fyysisen kehon sairaus. Tämän ”mustan aukon” kohdalla energiakehosta puuttuu ”energeettinen puolustusjärjestelmä” tai se on hyvin heikko. Kun energiakeho ja fyysinen keho kuuluvat saumattomasti toisiinsa, niin energiakehon heikko puolustusjärjestelmä merkitsee myös sillä kohdalla olevan fyysisen elimen heikkoa paikallista immuunijärjestelmän toimintaa. Silloin tämä alue on ”vapaata temmelyskenttää” patogeenisille mikrobeille ja myös tälle alueelle kertyy vaivatta toksisia aineita. Näin tämä alue sairastuu näistä ”muutamista” sairauksien syytekijöistä.

Sanonta, että ihminen on psykofyysinen kokonaisuus, pitää siten kirjaimellisesti paikkansa.

Hoitoperiaatteiden yleislinjaukset

Fyysisen kehon hoidossa on aloitettava ravintoainepuutoksien korjauksesta. Erilaisissa sairauksissa on omat ko. sairaudelle tyypilliset ravinnevajaukset. Nyt myös heti sanottava, että ravintovajauskysymystä on tarkasteltava solujen sisällä olevalla tilanteella eikä vain veressä olevien ravintoaineiden määrillä. Siitä yksinkertaisesta syystä, että veri on oma erillinen ”elin” ja se pyrkii pitämään oman ”tonttinsa” ravintoainetasot tietyllä tasolla muiden kudosten ja elinten kustannuksella.

Seuraava on kehon kaikkien toimintojen kannalta tärkein ”pyhä kolminaisuus”: suolisto, maksa ja munuaiset. Jos tämä kolminaisuus toimii edes suurin piirtein normaalien toimintarajojen rajoissa, niin ihminen on terve.

Jos suolisto ei sulata ruokaa normaalisti ja se ei imeydy kunnolla lymfa- ja verenkiertoon, niin siitä alkaa ongelmien vyyhti. Ruoan sulamista ja imeytymistä häiritsevät pahiten parasiitit, huonot bakteerit ja erilaiset hiivat. Tämä tarkoittaa myös seuraavaa: vaikka ateriat olisivat koostettu kuinka oikeaoppisesti hyvänsä, niin näiden ”veijareiden” läsnäolo suolistossa johtaa solutasolla ravintoaineiden erilaisiin puutoksiin.

Siten suoliston toiminnan hoitaminen on kaikkien hoitojen ”äiti”.

Maksa on ihmiskehon tärkein aineenvaihdunnan tehdas. Se osallistuu tavalla tai toisella joka ainoan muun elimen toimintaan, myös suoliston toimintaan ikään kuin ”takakautta”. Se jatko jalostaa kaikki ruoasta ja lisäravinteista saadut molekyylit kehon solujen käyttöön ja on tärkein kehossa syntyneiden ja kehoon ulkopuolelta tulleiden toksisten aineiden käsitteijä. Vain ja ainoastaan maksa kykenee muuttamaan vaaralliset myrkylliset aineet sellaiseen kemialliseen muotoon, että munuaiset ja suolisto pystyy poistamaan ne turvallisesti. Tosin lisättäköön, että myös munuaiset tekevät pienemmässä määrin tätä myrkyllisten aineiden muokkausta.

Jotta maksa suoriutuisi näistä elintärkeistä tehtävistään, sillä täytyy olla käytössään kaikki ravintoaineet, siellä ei saa olla liikaa patogeenisiä mikrobeja; parasiitteja, ameboja, viruksia, hiivoja. Maksaan saapuu kaikki raskasmetallit ja muut myrkylliset aineet. Jos maksan lähin yhteistyökumppani munuaiset eivät kykene riittävän tehokkaasti poistamaan näitä toksisia aineita, niin niitä alkaa kertyä lopulta myös maksan omiin soluihin. Niistä tulee siten kolmas maksan toimintaa heikentävä tekijä.

Munuaisten tehtävä on poistaa virtsan mukana kaikki kehoon kuulumattomat aineet ja samalla pitää kehon sisällä kaikki hyödylliset molekyylit. Jos tämä perustehtävä ei toimi kunnolla, niin kehon eri kudoksiin alkaa kertyä erilaisia myrkyllisiä aineita. Näiden myrkyllisten aineiden kertyminen ei tapahdu pelkästään joihinkin suuriin kudoksiin, vaan myös valko- ja punasoluihin. Tämä tarkoittaa sitä, että myös koko valkosoluarmeija, joka huolehtii immuunijärjestelmästä eli vastustuskyvystä, kärsii tästä toksisesta rasituksesta. Silloin näiden solujen toiminta ei ole riittävän voimakasta tuhoamaan patogeenisia mikrobeja.

Näin ollen munuaisten ja maksan toiminnallisen tehon lisääminen on seuraava hoitojen peruspilari. Tähän päästään siten, että ensin puhdistetaan suolistoa, lisätään kaikkia keskeisiä ravintoaineita ruokavalion ja lisäravinteiden avulla ja sitten tehdään länsimaiseen yrtilääketieteeseen perustuvilla erilaisilla yrteillä kyseisten elinten mekaanista puhdistusta. Esimerkiksi munuaisia puhdistavalla yrtilihoidolla saadaan liuotettua niistä munuaiskiviä. Maksan sappitiehystä ja sappirakosta saadaan poistettua sappikiviä ja ”sappihiekkaa” yksinkertaisella hoidolla ja muutamalla yrtilä voidaan aktivoida maksasolujen toimintaa.

Aivan sana tämän ”pyhän kolminaisuuden” hoitamisessa on puhdistus.

Tämän jälkeen voidaan aloittaa kudoksissa ja eri elimissä olevien toksisten aineiden aktiivinen uloshäätäminen eli puhdistus. Tässä voidaan käyttää jälleen erilaisia yrtejä, mutta käytännössä kaikkein tehokkaimmaksi menetelmäksi on osoittautunut QXCI/SCIO koneella tehdyt tippapullot. Ne tehdään sähköisesti ko. kojeella ja ne matkivat homeopatiasta periaatetta samanlainen parantaa samanlaista. Mitään muuta sitten niillä ei olekaan yhteistä homeopatian kanssa. Tätä aihepiiriä on jo käsitelty laajasti edellisessä luvussa.

Tässä yhteydessä ja käytännössä jo suoliston puhdistuksessa tullaan uuteen poikkeavaan hoitokäytäntöön. Nyt hoidetaankin tai itse asiassa puhdistetaan fyysistä kehoa energiakehon kautta. Kyseiset tippapullot häätävät ensin näiden toksisten aineiden ”aurat” pois ihmisen aurasta eli energiakehosta. Samalla tapahtuu myös kyseisten toksisten aineiden fyysikaalinen poistuminen kehosta.

Tätä ei ole koskaan aikaisemmin tehty yrtilääketieteessä eikä myöskään homeopatiassa siinä laajuudessa ja tarkkuudessa mihinkä nyt pystytään tällä SCIO-kojeella. Voidaan hyvin perustellusti sanoa, että hoitokäytännössä on nyt astuttu uudelle vuosituhannelle ja joka on myös linjassa uuden fysiikan kanssa.

Suoliston parasiittien ja hiivojen häädössä tämä tippapullon hoidon fyysikaalinen, silmin nähtävyys on tullut esille kaikkein parhaiten. Siksi että ne ovat muutenkin niin suuria ja nähtäviä, kun taas myrkyt ja raskasmetalleja on mahdotonta nähdä paljain silmin. Tästä on eräs esimerkki potilaskertomuksissa.

Tämän jälkeen voidaan aloittaa tai jatkaa patogeenisten mikrobien häätöä. Suolistossa olevien parasiittien, bakteerien ja hiivojen häätöä voidaan tehdä lääkeyrteillä. Lievissä tilanteissa nämä ovat hyviä ja tehokkaita. Yrteillä ei ole mitään tehoa ameboihin, viruksiin ja sisäelimissä oleviin mikrobeihin. Siksi käytännössä tehokkaimmaksi välineeksi on osoittautunut myös tässä työssä nämä tippapullot.

Näissä on nyt se erinomainen etu, että nyt voidaan tarkasti rajata haluttu mikrobilaji häädön kohteeksi. Tämä on konkreettisesti täsmäpommitusta. Menetelmän logiikka on sama

kuin toksisten aineiden häädössä. Ensin tuhotaan kyseisten mikrobien ”aurat” tippapullolla ja valkosolut hoitavat lopun fyysisen työn.

Käytännössä patogeenisten mikrobien häädössä on edettävä niin, että ensin on häädettävä parasiitit, jotta saadaan suoliston toimintaa parannettua. Tilanteesta riippuen voidaan joutua jatkamaan myös muiden mikrobien häätöä ennen kuin päästään häätämään toksisia aineita.

Näin edeten puhdistetaan kehoa vaihe vaiheelta ja lopulta viime kädessä keho itse parantaa itse itsensä. Parantuminen ei ole yhtäkkistä, vaan vähitellen tapahtuvaa. Niin kuin on esimerkiksi flunssasta toipuminen ja katkenneen jalan paraneminen. Mikään terapeutti tai lääkäri ei viime kädessä paranna ketään, vaan ihmiskeho ja mieli itse.

Käytännön etenemisjärjestys

1. Ensin on tehtävä laaja tutkimus QXCI/SCIO-kojeella. Tällä saadaan selville syiden ”koktaililajitelma” ja niiden keskinäinen painoarvo.
2. Tutkimuksen tulkinta yhdessä asiakkaan kanssa ja hoitostrategian selvitys
3. Parasiittien häätäminen tippapullolla tai yhdessä yrttikuurin kanssa
4. Ravintopuutosten korjaaminen alkaa
5. Bakteerien häätö tippapullolla
6. Rokotusvaurioiden korjaaminen, jos siihen on tarvetta
7. Virusten häätö tippapullolla; nämä kaksi voi myös tapahtua yhtä aikaa
8. Hiivojen häätö tippapullolla
9. Munuaisten toiminnan vahvistaminen yrttikuurilla;
mahdollisesti myös maksan toiminnan vahvistaminen yrttikuurilla
10. Raskasmetallien häätö tippapullolla
11. Muiden myrkkujen häätö tippapullolla

Edellä esitetty patogeenisten mikrobien häätöjärjestys on suuntaa antava, ja joskus joudutaan vaihtamaan järjestystä. Esimerkiksi jossain vaikeassa ja akuutissa emätin- tai suolisto-ohiivatulehduksessa on käytävä nopeasti hiivan häätöön, sillä harva jaksaa enää tässä vaiheessa odotella useampaa kuukautta ennen kuin aloitetaan hiivaongelmien varsinainen hoitaminen.

Näihin edellä kerrottuihin teoreettisiin pohdintoihin olin päätenyt vuoden 2006 kesään mennessä. Seuraavana esittelen näistä ajatuksien pohjalta joitakin käytännön hoitoesimerkkejä.

Potilasesimerkkejä

Ärtynyt paksusuoli

Esimerkkitapaus KK

Vajaa nelikymppinen mies ottaa yhteyttä ankarien suolisto-oireidensa takia. Hän sanoo jo ensi keskustelussa puhelimesta, että hän on valmis ajamaan vaikka kuuhun ja heti, jos tähän tilanteeseen saa edes vähän helpotusta. Hän kertoo puhelimesta, että hänellä on nyt uloste pelkkää vettä ja seassa on myös verta.

Päätämme tehdä pikimmiten SCIO-testin, jotta saadaan selvyys oireiden taustoista ja saadaan tehokas hoito käyntiin. Hän lähettää virtsanäytteen SCIO-testiä varten. Kyselykaavakkeessa virallinen diagnoosi on colitis ulcerosa; lääkärit olivat yrittäneet saada ärtynyttä paksusuolta kuntoon lääkityksellä, mutta huonolla menestyksellä. Lääkärit olivat testeissä löytäneet *Plastocystis hominis*, se on bakteerin ja hiivan muodostama ”sekasikiö”, patogeenisen mikrobi. Sitä oli yritetty häätää pois huonoin tuloksin. Kahdeksan vuotta aikaisemmin oli testeissä löytynyt myös Entero virus, joka oli aiheuttanut aivokalvon tulehduksen. Siitä jäi usein toistuvaa päänsärkyä. Koska paksusuolen tulehdus ja ankara ripulointi jatkui, päätyivät lääkärit lopulta johtopäätökseen, että koko paksusuoli pitää leikata pois. Kun ei ole koko suolta, niinpä ei ole oireitakaan.

Tässä vaiheessa KK totesi, että lääkäreiden ”eväistä” ei ole hänelle apua eikä hän myöskään suostu paksusuolen poistoleikkaukseen. Hän päätti yrittää hoitaa itseään ravinnolla ja muilla luonnonmukaisilla konsteilla. Ravinnolla ja eräillä lisäravinteilla hän olikin onnistunut hillitsemään jossain määrin tulehdus- ja ripulikerrettä. Se pysyi melko pitkään rauhallisena, mutta aina tasan puolen välein alkoi uudestaan ankara veren sekainen ripulointi. Hän oli kokeillut myös klassista homeopatiaa, mutta siitä ei ollut apua tähän ongelmaan.

Kyselykaavakkeessa hän vastaa, että hänellä on ollut fyysistä ja henkistä stressiä n. 30 vuotta. Jälleen kerran tulee esiin stressin ja suoliston toiminnan välinen yhteys! Hänellä on ollut koira 19 vuotta ja hänen harrastaa mielellään luonnossa seikkailulajeja, jolloin mm. vettä juodaan suoraan luonnosta. Paksusuolen ongelmien takia hän oli laihtunut melkein 20 kiloa, vaikka ei ennen laihtumistaan ollut vähääkään ylipainoinen. Laihtumisen ja huonon suoliston toiminnan takia hän oli joutunut myös keskeyttämään kaikki urheilulajit.

SCIO-testi

Testissä löytyi runsaasti ja ”voimakkaita” parasiitteja, ameboja sekä *Giardias* alkueläintä. Bakteereista löytyi mm. *Shigella* bakteereja, jotka ovat tyypillisiä ärtyneessä paksusuolisyndroomassa. Nämä ovat ns. anaerobisia bakteereja, joten jos ne haluttaisiin saada näkyviin tavallisessa laboratoriotestissä, vaatisi testin tekeminen poikkeuksellisia järjestyksiä. Siksi niitä ei käytännössä löydetä virallisen lääketieteen testeissä. Lisäksi löytyi laaja lajitelmä erilaisia viruksia. Ja luonnollisesti myös hiivoja, sillä ne ovat aina mukana suolistongelmissa ikään kuin ”kukkona tunkiolla”. Lisäksi löytyi jälleen kerran rokotuksista jäänyt häiriötekijä sekä raskasmetalleja. Niistä olivat voimakkaimmin esillä nikkeli, lyijy ja hiukan lievemmin arsenikki, antimoni, kupari sekä uraani. Muista myrkyistä tuli esille kasvinsuojeluaineet.

Tästä kaikesta saattoi selkeästi vetää yhteenvedon, että ärtyneen paksusuolen taustalla oli yllättävänkin laaja ja voimakas parasiittien läsnäolo, voimakkaat bakteerit ja runsaasti ameboja. Nämä yhdessä olivat aiheuttaneet kroonisen paksusuolen tulehduksen. Kokoistilannetta pahensivat vielä hiivat, virukset sekä raskasmetallit. Nykyisellä virallisen lääketieteen testipattereilla on melkein mahdotonta löytää kaikki nämä tekijät. Tosin se lienee mahdollista, mutta maksanee todella paljon ja virallisen lääketieteen ajattelumalliin ei kuulu kaivella esiin sairauksien varsinaisia syitä.

Parasiitit ja bakteerit olivat peräisin mitä varmimmin hänen koirastaan, luontorettiltä sekä hänen syömästään tuorepuurosta. Tämän syönnin käskin lopettaa välittömästi. Toisaalta, miksi juuri hänelle näistä mikrobeista oli muodostunut näin hankala suolistosairaus? Mielestäni ensimmäinen isku immuniteettia kohtaan oli ollut liian voimakkaat rokotukset sekä

toisena tekijänä pitkäaikainen ja voimakas stressi. Näyttää siltä näiden lukuisten SCIO-testien valossa, että jotkut henkilöt kestävät paremmin rokotusohjelman kuin toiset. Ja ne, joiden keho ei kykene käsittelemään rokotteita vaarattomiksi, saavat jo lapsena suuren häiriötekijän immuniteettiinsa. Sitten kun tähän tulee elämän mukana muita rasitetekijöitä, tulee jossain vaiheessa raja vastaan, josta alkavat krooniset sairausongelmat.

Testin pohjalta laadin hoitosuunnitelman. Sen päärunko tulisi olemaan tippapullot sekä jotkut yrttikuurit sekä lisäravinteiden hienosäätö. KK oli jo aikaisemmin perehtynyt terävästi lisäravinteisiin ja ruokavalioon, joten tässä vaiheessa ei tarvinnut kuin tehdä hiukan hienosäätöä näihin asioihin.

Aluksi lähdettiin liikkeelle yhtäaikaaisesti sekä parasiittien häätöön tarkoitetulla tippapullolla että yrttikuurilla. Tämä kuuri koostuu kolmesta eri yrtistä ja on erinomaisen tehokas häätämään tiettyyn rajaan asti parasiittejä. Tämä kuuri ei luonnollisesti pysty häätämään sellaisia parasiittejä, jotka ovat solujen sisällä tai muualla kehossa. Tippapullo taas energialääketieteen periaatteiden mukaisesti pureutuu kaikkiin häätökäskyn saaneisiin ”veijareihin” olivatpa ne solujen sisällä tai missä hyvänsä kehon kudoksissa.

Jo ensimmäisessä palautekeskustelussa KK totesi tämän ”yhteiskoktailin” vaikuttaneen loistavasti suoliston kuntoon. Tämän jälkeen jatkoimme bakteerien häätöön tarkoitetulla tippapullolla. Nyt seuraavassa palautekeskustelussa KK mainitsi ykskantaan: on tapahtunut ihme! Hänen olotilansa oli loistava, paino oli alkanut nousta ja hän oli pystynyt aloittamaan taas lempiharrastuksensa eli liikunnan.

Sitten jatkoimme rokotusvaurioiden korjaamisella sekä sen jälkeen hiivojen ja virusten häädöllä. Tämän pullon jälkeen alkoi maitohappobakteerien aktiivinen lisääminen, sitten munuaisten toiminnan aktivointi ja sen jälkeen oli raskasmetallien häätö. Palautekeskusteluissa KK kertoi, että ihmeen jälkeen suolisto on edelleen toiminut kuin oppikirjasta ja käy kuin ”sveitsiläinen kello” sekä kehon yleistila ei voisi enää parempi olla. Myöskään aikaisemmin ja säännöllisesti tapahtunutta, tasan puolen vuoden välein alkanutta veren sekais- ta ripulia ei ole tullut esiin.

Jos KK olisi luottanut virallisen lääketieteen metodeihin, niin tänään hänellä ei olisi paksusuolta, mutta mitä varmimmin oireet olisivat jatkuneet ohutsuolen puolelta. Samalla olisivat jatkuneet mitä todennäköisemmin muutkin vaivat. Nyt hänellä on tallella paksusuoli, koko suolisto toimii loistavasti, paino on normaali, hän pystyy liikkumaan ja urheilemaan ja koko yleistila on erinomainen.

Koska hänen periaatteensa on, että ravinto on hänen lääkkeensä, voitaneen ennustaa, että nykyinen olotila tulee jatkumaan kauan. Tosin sillä edellytyksellä, että hän pystyy välttämään voimakasta stressiä. Tähän asiaan minulla ei ole mitään vaikutusmahdollisuutta, sillä se on KK:n elämäntaito kysymys.

Suolistohiivaa ja väsymystä

Esimerkkitapaus AP

Noin keski-ikäinen mies ottaa yhteyttä suolisto-ongelmiensa takia. Keskustelun perusteella päätämme tehdä aluksi SCIO-testin. Hän lähettää sovittuna päivänä virtsanäytteen testiä varten. Testin tehtyäni tapaamme vastaanotolla ja käymme analyysin läpi.

Testiä varten olen pyytänyt hänen täyttämään kyselykaavakkeen ongelmistaan. Hän oli saanut viralliselta lääketieteeltä diagnoosiksi ärtynyt paksusuoli ja verenpainetauti. Itse hän myös epäili itsellään olevan hiivojen ylikasvua eli ns. hiivasyndrooma. Tämän asian olemassaolon lääkäri oli tyrmännyt humpuukina. Lisäksi hän kertoi ongelmanaan olevan vaihtelevasti voimakasta väsymystä.

Virallisten diagnoosien hoitoon hänelle oli määrätty yksi lääke. Virallisen lääketieteen puolella hänelle oli tehty useita veritestejä, ja niissä kaikki arvot olivat kohdallaan. Hän kertoo, että elämä on pyörinyt vuosikaudet ”vatsan ympärillä”. Lapsena hänellä oli ollut kurkkukipuja, angiinaa ja kumeilua n. 1-2 kertaa vuodessa, joihin oli saanut useita antibioottikuureja. Kun nielurisat olivat poistettu, loppuivat kurkkukivut.

Koska virallisen lääketieteen hoidoista hän ei ollut saanut apua, hakeutui hän Antioksidanttiklinikan lääkärin vastaanotolle. Lääkäri oli teettänyt hänelle useita satoja euroja maksavan veritestin, jossa oli tutkittu mm. rasvahappoja ja hivenaineita. Kun AP oli puhunut lääkärille hiivasyndroomaepäilystään, lääkäri ei ottanut asiaan mitään kantaa. Tämän veritestin pohjalta lääkäri oli määrännyt hänelle todella massiivisen määrän erilaisia vitamiineja, hivenaineita ja eräitä rasvahappoja. Lisäksi lääkärit oli suositellut amalgaamipaikkojen poistamista.

Kun AP aloitti tämän ”hevoskuurin” syönnin, olivat vatsaoireet ja väsymys alkaneet vähentyä. Syötyään näitä lisäravinteita noin vuoden alkoivat vastaoireet vähitellen uudelleen ja samoin väsymysoireet. Hän meni uudestaan Antioksidanttiklinikan lääkärin vastaanotolle. Nyt tehtiin uudestaan samanlainen veritesti ja sen pohjalta lääkäri määräsi hänelle jälleen ”repullisen” lisäravinteita. Oireet alkoivat jälleen kadota kunnes taas n. vuoden kuluttua oireet palasivat takaisin.

Tässä vaiheessa AP totesi, että nyt tämä tie on käyty loppuun; on löydettävä uusia ratkaisuja. Tässä vaiheessa hän otti minuun yhteyttä.

SCIO-testi osoitti AP:llä olevan kohtalaisesti stressiä. Kun kysyin tätä, hän vastasi sitä olleen 12 vuotta. Testi osoitti myös hänellä olevan lisämunuaisen ”väsyneisyyttä”. Se kertoi sitä, että vatsaoireista ja muista tekijöistä syntynyt stressi oli aiheuttanut lisämunuaisille kovan rasituksen, jonka seurauksena tällä hetkellä hänen kehonsa ei pystynyt kovin hyvin vastaamaan uusiin stressitilanteisiin. Tässä on yksi hyvin merkittävä osatekijä jatkuviin suolisto-ongelmiin ja myös hiivojen ylikasvuun. Testi osoitti, että kehossa oli tulehduksellinen tila päällä. Testistä näkyi myös maksan rasittuneisuus, kehon liiallista happamuutta (eli tuntuu väsymyksenä), immuniteetin rasittuneisuutta, verenkiertohäiriöitä, liikaa bakteereja, parasiittejä, ameboja, liiallista verensokerin heittelyä, ongelmia jonkun aistielimen kanssa sekä hän oli kokenut jonkun trauman.

Kun kysyin vastaanotolla testin tulkinnan yhteydessä traumasta, hän kertoi vaurioittaneensa pahasti nilkkansa onnettomuudessa. Aistielimistä kysyessäni hän kertoi hajuaiistinsa kadonneen. Verenkierrosta kysyessäni hän sanoi, että hänellä on ollut paljon rytmihäiriöitä. Tätä oli tutkittu paljon, mutta syytä siihen ei ollut löytynyt virallisen lääketieteen testeissä. Näistä edellä kerrotuista asioista hän ei ollut aiemmin maininnut yhtään mitään. Kaikki yllä kerrotut asiat SCIO-testi osoitti tiivistetyssä yleisosiossa. Tekemässäni tarkemmassa analyysissä testi osoitti hänellä olevan runsaasti ongelmia rokotteiden kanssa, lukuisa määrä erilaisia parasiittejä sekä ameboja, runsaasti hankalia bakteereja, voimak-

kaasti suolistohiivoja ja erityisesti niistä pahinta eli Candida Albicans-hiivaa, mutta yllättävän vähän viruksia. Lisäksi hänellä oli erilaisia raskasmetalleja, erityisesti elohopeaa sekä arsenikkia, lyijyä, uraania, antimonia, kuparia, nikkeliä sekä harvinaista tellerium metallia. Lisäksi voimakkaasti erästä liuotinainetta.

Kun ihmettelin vastaanotolla näiden myrkkyjen alkuperää, kävi ilmi, että hän oli aikaisemmin ollut vuosikausia autokorjaamoalalla ja siinä työssä joutunut paljon tekemisiin erilaisien metallien ja liuotainaineiden kanssa.

Kun summasin kaikki nämä tekijät yhteen, niin ei ollut ihme, jos hänellä oli jatkuvia ongelmia suoliston kanssa, hiivojen ylikasvua sekä väsymystä. Lapsuudessa syödyt lukuisat antibioottikuurit olivat vaikuttaneet haitallisesti suoliston hyvään bakteerikantaan. Pitkäaikainen altistus myrkkyille sekä jatkuva stressi ovat yhdessä tekijät, jotka varmuudella heikentävät immunitettia. Sitten jossain vaiheessa tule raja vastaan, jolloin keho ei pysty enää torjumaan mikrobien hyökkäystä. Kun niitä on tarpeeksi paljon, sekä erilaisia että määrällisesti, alkavat tästä yhä pahenevat oireet. Kaikilla ihmisillä on aina jotain, mutta kun määrät ja lajitelmat pysyvät kriittisen rajan alapuolella, silloin ei ole oireitakaan.

Tässä valossa oli myös nyt selvää, miksi ei edes ”rekkakuormallinen” lisäravinteita eivät poista tämän tyyppisiä suolisto-oireita. Mikään lisäravinne ei tuhoa parasiitteja, amebvoja, huonoja bakteereja eikä hiivoja. Suoliston oma immunitettikaan ei ole siihen pystynyt, koska myös suoliston seinämässä on ollut erilaisia raskasmetalleja sekä liuotainaineita. Kun suussa olevista amalgaamipaikoista liukenee elohopeaa, niin suolisto on ensimmäinen paikka, jonne sitä jää ”kiinni”.

Myöskään tavanomaisesti tehdyillä virallisen lääketieteen testeillä eivät paljastu ohut- ja paksusuoleissa tai jossain muualla kehossa ”asustavat” parasiitit, amebat, huonot bakteerit sekä hiivat, puhumattakaan raskasmetalleista tai muista toksista aineista. Jos niitä ei nähdä, niin ei niitä myös hoidetakaan.

SCIO-testin pohjalta tehty hoitosuunnitelma

Laadin hoitostrategian, jossa käytettiin SCIO- koneella tehtyjä, homeopatian periaatteisiin nojaavia tippapulloja sekä yrtejä maksan ja munuaisten toiminnan aktivointiin. Lisäravinteita hänellä oli vielä riittävästi antioksidanttiklinikan käynnin jäljiltä sekä ruokavalion hän oli kokemuksensa mukaan säätänyt hänelle sopivaksi. Siihen lisättiin kuitenkin enemmän proteiinin syöntiä jauhemaisessa muodossa.

Ensin aloitimme rokotusvaurioiden vähentämisen tippapullolla, sitten tippapullo parasiittien ja amebojen häätöön. Sitten tehtiin munuaisten toiminnan aktivointi yrteillä, sen jälkeen tippapullo raskasmetallien ja myrkkyjen häätöön. Tämän jälkeen oli tippapullo huonojen bakteerien häätöön ja sen jälkeen hiivojen häätöön. Tämän jälkeen kehoitin häntä syömään maitohappobakteerikuurin, sillä nyt vasta olisi hyvillä maitohappobakteereilla tilaa ja realistinen mahdollisuus kasvaa ja lisääntyä suoliston seinämässä.

Tämän jälkeen tehtiin maksan toiminnan aktivointi ja raskasmetallien lisäpuhdistusta yrteillä. Tässä välissä hän vasta kertoi, että hänellä oli ollut pidempään ongelmia eturauhasen kanssa. Siihen otettiin yrttikuuuri ja ongelmat katosivat yrttikuurin myötä.

Maksan aktivoinnin jälkeen otettiin vielä uudestaan hiivojen häätö. Tämä siksi, että kun Candida Albicans on päässyt kasvussaan rihmastoksi, niin se tekee sukua jatkaakseen valtavia määriä itiöitä. Nämä itiöt mikroskooppisen pieninä pääsevät leviämään helposti kaikkialle kehoon. Tämä itiö on käytännössä häviämätön, sillä se kestää keittämistä, anka-raa pakastamista sekä pitkäaikaista kuivuutta. Mikään muu luomakunnan mikrobi ei pysy elossa näissä äärimmäisissä olosuhteissa. Tämän takia kaikkialle levinneiden hiivaitiöiden häätämisessä joudutaan toistamaan hiivan häätöä. Sekä kehon oma immunitietin täytyy olla hyvässä kunnossa ja siksi on äärimmäisen tärkeitä puhdistaa kehoa sisältä, aktivoida maksaa ja munuaisia. Sokerin syöntiä joutuu myös tässä tilanteessa välttämään käytännössä koko elämänsä, sillä sokeri antaa parhaan mahdollisen kasvualustan itiöiden muuntumiseksi uusiksi hiivasoluiksi.

Näiden toimenpiteiden jälkeen AP on antanut palautetta, että hän ei ole koskaan ollut näin hyvässä kunnossa, ja koko suoliston seutu on oireeton. Hän kertoi, että vaikka massiivinen lisäravinteiden syönti toikin helpotusta suolisto-ongelmiin, niin näillä tippapulloilla oli jo heti alusta pitäen selkeästi parempi hoitovaikutus.

Jotta tämä tila säilyisi koko loppuelämän, on hänen jatkossa vältettävä pitkäaikaista stressiä, vältettävä sokeria sekä muutenkin syötävä vähän hiilihydraatteja, syötävä joitakin lisäravinteita ja lisäproteiinia jauheena, sekä puhdistettava silloin tällöin myös kehoa sisältäpäin. Vaikka keho onkin nyt merkittävästi puhtaampi sisältä kuin hoidon alussa, niin jatkuva ympäristöstä tuleva toksisten aineiden kuormitus ”saastuttaa” vääjäämättä uudelleen kehon sisäelimiä. Tämä taas heikentää immunitettiin ja sen myötä patogeeniset mikrobit saavat uudelleen ylliotteen ja oireet tulevat takaisin.

Hiivaa, imeytymisongelmia, väsymystä

Esimerkkitapaus HS

Noin 40-vuotias rouva soittaa ja kertoo hänellä olevan suolisto-ongelmia, väsymystä ja epäily hiivan ylikasvusta. Päätämme tehdä SCIO-testin. Kyselykaavakkeessa HS kertoo suurimmiksi terveysongelmikseen ”herkkävatsaisuuden”, ilmeisesti imeytymisongelmia (kynnet lohkeilee), aineenvaihdunta ongelmia, mm. kuona-aineiden kertymistä sekä väsymystä.

Lisäksi hän kertoi, että jos syö sokeria ja vehnää, niin viikon ajan maha on löysällä sekä turvottaa. Lymfanestekierto on huono, on selkävaivoja, sokerin syönnin jälkeen silmät sumenee ja muistin toiminta heikkenee.

Ongelmat ovat kestäneet n. 20 vuotta; kolmisen vuotta aikaisemmin oli n. vuoden kestävä parempi jakso, jonka jälkeen olotila on mennyt tasaisempi yhä huonommaksi. Siihen asti HS oli saanut pidettyä suolisto-oireet kurissa tiukalla ruokavaliolla. HS oli käynyt terveyskeskuksessa. Siellä oli tehty joitain testejä. Hänet oli todettu täysin terveeksi ja lähetetty kotiin. Oireet olivat lääkärin mukaan psyykkisiä.

HS oli käynyt vyöhyketerapiassa, joka oli auttanut aineenvaihdunnan vilkastuttamiseen. Oli kokeillut myös klassista homeopatiaa, joka silloin ei ollut auttanut.

SCIO-testi

Testin tiivistetyssä yhteenvedossa testiohjelma esittää tulehdustilaa, voimakasta stressiä sekä hyvin väsynyttä lisämunuaisten toimintaa. Kysyessäni tästä palautekeskustelussa HS kertoo, että hänellä todella on ollut kovaa stressiä useita vuosia sekä hyvin matala verenpaine. Kun lisämunuaiset väsyvät, eräs oire on mm. matalaverenpaine. Lisäksi testi huomauttaa huonosta ääreisverenkierrosta, heikosta immunitetistä, keho on herkistynyt säteilylle, koko ruunasulatusjärjestelmän toiminta on huono, verensokeri heittelee liikaa, ongelmia jossain aistielimessä (HS kertoi, että haju aisti on kadonnut), joku neurologinen häiriö (raajat puutuivat jumpassa) sekä ameboja.

Tarkemmassa analyysissä totesin ongelmia rokotteiden kanssa. Testin valossa näytti siltä, että hänen kehonsa ei ollut jostain syystä pystynyt tekemään rokotuksia oireettomiksi, vaan ne olivat jääneet ikään kuin ”kytemään”. Lisäksi löytyi joukko parasiitteja, mutta huonoja bakteereja oli hämmästyttävän vähän. Hiivaa oli puolestaan runsaasti, testi luonnehti tilannetta ”Fungas Flora” eli hiivainen suolistofloora. Viruksia oli kohtalaisesti, joukossa kaksi ns. väsymys virusta.

Patogeenisten mikrobien valossa ongelmat eivät olleet kovin järisyttävät ja olikin helppo ennustaa jo testin teon yhteydessä, että tässä tapauksessa kuntoutuminen tulee olemaan helpohkoa ja nopeata. Toksisista, myrkyllistä aineista löytyi liuotin aineita sekä raskasmetalleja, erityisesti arsenikkia ja elohopeaa. Suussa olevat amalgaamipaikat selittivät suurimmalta osaltaan elohopean kertymisen sekä HS työskentely maatilalla emäntä (osallistuu myös isännän töihin) selitti suurimmalta osaltaan raskasmetallit sekä liuotin aineiden jäämät. Tosin näihin kertymiin vaikutti myös pitkäaikainen, kova stressi, joka heikentää maksan ja erityisesti munuaisten kykyä poistaa näitä toksisia aineita.

Hoitostrategia

Ongelmien poisto aloitettiin parasiittien häädöllä. Tässä tapauksessa näytti siltä, että pelkkä tippapullo olisi riittävä tähän vaiheeseen. Päätettiin ottaa yrttikuuri käyttöön, jos se olisi tarpeen.

Ensimmäisessä palautekeskustelussa HS totesi, että jo ensimmäisestä eli Worms-tippapullosta oli ollut ”dramaattisen” voimakas suolisto-ongelmiin ja väsymykseen. Tässä vaiheessa tehtiin tarvittavat lisäykset ruokavalioon ja lisättiin lisäravinteiden käyttöä.

Mainittakoon, että yleensä teen niin, että vasta tämän ensimmäisen hoitojakson jälkeen tehdään varsinaiset ruokavaliomuutokset sekä ”ruuvataan” hivenaineiden ja vitamiinien syönti kohdalleen. Ensinnä siksi, että ennen parasiittien häätöä nämä hyvät ”eväät” menevät näiden veijareiden suihin ja toiseksi parasiittien häädön jälkeen suoliston kyky sulattaa ja imeyttää ravintoaineet on huomattavasti parempi. Tämä taas parantaa suorassa suhteessa kehon kaikkien muiden solujen, erityisesti valkosolujen toimintakykyä ja sitä kautta koko immunitettiin. Kolmanneksi tässä vaiheessa lisäravinteiden annoksien ei tarvitse olla kovin suurta verrattuna siihen, jos parasiitit olisivat samassa ”pöydässä” isännän kanssa.

Tämän jälkeen keskityttiin rokotusvaurioiden poistamiseen seuraavalla tippapullolla. Palautekeskustelussa HS totesi olotilansa entisestään kohentuneen. Sitten jatkettiin hiivojen ja virusten häädöllä. Palautekeskustelussa HS totesi, että väsymys on nyt selvästi helpottanut, hän herää aamulla hyvin virkeänä, kuntoilee kotona ja jaksaa jälleen käydä juoksu-lenkillä. Myöskään kynnet eivät enää lohkeile. HS kertoi myös, että jos hän syö sokeria ja

vehnä jauhoa, niin suolisto oireilee vielä parin päivän ajan sen jälkeen, mutta ei enää sen kauemmin. Muutoin suolisto toiminta on ollut hyvä.

Hiivanhäätöpullon otettiin maitohappobakteerit käyttöön ja jatkettiin munuaisten aktivoimista sekä raskasmetallien että liuotainaineiden poistamisella. Koska hiivan ylikasvua näyttää olleen vuosikautia, kenties vuosikymmeniä, niin tässä tapauksessa hiiva on ehtinyt teemmään runsaasti itiöitä. Tämä tarkoittaa sitä, että hiivan kasvun tuhoamista joudutaan toistamaan aika ajoin. Tosin jos ruokavalio on vähähiilihydraattinen, niin keho pystyy jo nyt pitämään hiivan ylikasvun kurissa.

Hiivaa, väsymystä, limaklönttejä

Esimerkkitapaus MT

Lähellä eläkeikää oleva rouva otti yhteyttä ja päädyimme tekemään ensimmäiseksi SCIO-testin. Kyselykaavakkeessa MT kuvailee ongelmiaan seuraavasti: hänellä on turvotusta, voimakkaita röyhtäisyjä, erittäin epämiellyttävää ja voimakasta peräaukon kutinaa, siellä haavaumia, kirkasta limaa tulee peräaukosta sekä kurkusta. Virallisen lääketieteen edustaja epäilee takaisin virtausta mahalaukusta ruokatorveen. Lisäksi MT sanoo: ”ei meinaa jaksaa tehdä mitään, puhti pois”.

Tähystysleikkaus on tehty 2001 poskionteloihin; sinne oli koteloitunut sitkeää limaa. Vuonna 2003 hän oli käynyt erikoislääkärin vastaanotolla, joka käyttää kovien lääkkeiden rinnalla myös lisäravinteita. Hän on ns. ”vihreä” tai ”pehmeä” lääkäri; heitä on muutamia Suomessa. Hän oli antanut Nystatiini kuurin (on suolistohiivan hoitolääke) ongelmien korjaamiseksi. Kuurista ei ollut apua.

MT oli sairastanut sikotaudin vuonna -79, jonka jälkitautina hänelle jäi kolme viikkoa voimakasta huimausta. Se oli vähitellen laantunut, mutta huimaus tuli takaisin vuosien myötä. Suorittamallaan kehon puhdistusohjelmilla huimaus oli lopulta loppunut, kirjoitti MT.

MT:llä oli käytössä kolme erilaista lääkettä ongelmiinsa. Hän oli myös kokeillut klassista homeopatiaa. Aluksi tuli hyvä tulos, mutta oireet palasivat pian kun ”ei jaksanut olla hevoskuurilla” kuten hän itse kirjoittaa.

SCIO-testi

Testin tiivistetyn yleisosion mukaan hänellä on lisämunuaisten rasittuneisuutta, mutta ei varsinaisesti stressiä. Tämä on aika erikoinen tapaus, sillä yleensä stressi ja lisämunuaisten väsyneisyys kulkevat käsi kädessä. Testin mukaan hänellä on infektio, vitamiinien ja hivenaineiden puutoksia, koko ”suolistokoneisto” sekaisin, ameboja, veren sokerin epänormaalia heittelyä sekä jotain ”hämminkiä” jossain aistielimessä.

Palautekeskustelun yhteydessä kysyn tästä aistielimien toiminnasta; vasta nyt hän kertoo, että vasen korva ”kohisee” koko ajan ja oikea korva on ”myykkä” ja sieltä tulee koko ajan limaa. Oikean korvan kuulo meni sikotaudin seurauksena. Näitä asioita hän ei kertonut kyselykaavakkeessa. Mainittakoon, että kun koje tekee testin virtsanäytteestä, ohjelma sulkee kaikkien näppäimistön nappuloiden sekä hiiren käyttömahdollisuuden. Ainoa asia, jonka voisin tehdä testin aikana, on että väkivaltaisesti sulkisin kojeen esimerkiksi ottamalla

akun irti. Toisin sanoen minulla ei ole minkäänlaisia mahdollisuuksia vaikuttaa kojeen tekemään lopputulokseen. Tätä pidän erittäin tärkeänä asiana testin luotettavuuden kannalta.

Lisäksi kone huomauttaa hänellä olevan joku rappeumasairaus, mielialan kanssa ongelmia, kipua, ongelmia jonkun hermon kanssa (keskustelussa kävi ilmi, että kyseessä on korviin liittyvä hermotus), väsymystä, veren ”vitaalisuuden” kanssa ongelmia, maksan kanssa ongelmia, ruokatorven kanssa ongelmia (lääkärit olivat todenneet takaisin virtausta) sekä viruksien kanssa ongelmia. Lisäksi ohjelma huomauttaa munuaisista, lisämunuaisista, sinuksesta eli päänalueen onteloista (hän oli ollut poskionteloiden täyhystysleikkauksessa liman tuoton takia), ongelmia ruuansulatusentsyymien kanssa, ”hämminkiä” muistin ja keskittymiskyvyn kanssa sekä heikohko immuniteetti.

Kaikki nämä huomautukset ohjelma teki automaattisesti testiohjelmaan sisältyvänä ja palautekeskustelun yhteydessä MT kertoi näiden asioiden olevan totta hänen kohdallaan.

Suorittamassani tarkemmassa analyysissä löytyi runsaasti parasiittejä sekä ameboja ja erityisesti kihomatoja. Nämä viimeksimainitut aiheuttavat peräaukon kutinaa ja tekevät haavaumia. Tosin myös muut parasiitit aiheuttavat peräaukon kutinaa. Bakteereista löytyi tyypillisimmät runsaasti suolistokaasua tuottavat mikrobit sekä voimakasta *Candida Albicans* sekä muiden hiivojen ylikasvua. Viruksia oli kokonaisuutenaan yllättävän vähän, vaikka toisaalta viruksista tulivat esille kolme voimakasta väsymystä aiheuttavaa virusta. Myös sikotautiviruksesta oli vielä jäljellä voimakas esiintyminen.

Myrkyistä tuli esiin vain raskasmetalleja ja niistä näkyi nikkeli, kupari (mainittakoon että vaikka toisaalta kupari on välttämätön hivenaine, niin sen liika määrä on myös voimakas haittatekijä kehon toiminnalle), alumiini, tina, antimoni, arsenikki, lyijy, uraani, kadmium sekä amalgaami. Näistä uraani, kadmium sekä amalgaami muodostivat voimakkaimman häiriötekijän.

Tässä tapauksessa rokotteilla ei ollut haittaavaa vaikutusta.

Tämä testin valossa oli nyt mielestäni selvää, että hänen peräaukon kutinan aiheuttivat parasiitit; suoliston turvotuksen ja voimakkaat röyhtäisyt aiheuttivat bakteerit sekä hiivat. Nämä kaikki edelliset sekä virukset aiheuttivat väsymystä. Kehon ylimääräinen liman tuotto syntyy silloin, kun valkosolut eivät saa tuhottua patogeenisiä mikrobeja, jolloin liman tuotolla keho yrittää päästä näistä eroon.

Immuniteettia heikentävänä asiana tulivat esiin vain raskasmetallit. Tässä jäin miettimään, että jotain tästä vielä puuttuu. Tähän aihepiiriin ei tässä testissä tullut enempää valaistusta enkä saanut sitä myöskään palautekeskusteluissa. On yleensä niin, että immuniteetin ”sorumiseen” vaaditaan useampi tekijä ja tässä tapauksessa immuniteettia rasittavana tekijänä näytti nyt olevan vain raskasmetallit.

Hoitostrategia

Hoito aloitettiin suurimpien eli parasiittien häätämällä. Tässä käytettiin sekä kojeella tehtyä tippapulloa että yrttikuuria. Palautekeskustelulla MT kertoi, olotila oli tullut selkeästi pirteämmäksi ja suoliston toiminta oli parantanut, mutta peräaukon kutina ei ollut vielä loppunut. Nyt tarkensimme ruokavalion ja lisäravinteiden käytön.

Toisessa palautekeskustelussa MT kertoi, että hän oli nyt käyttänyt loppuun sekä suolisto-yrttikuurin, että tippapullon. Hän kertoi, että kutina on rauhoittunut, maha on ollut hyvä, kurkkuun ei enää ole ollut takaisinvirtausta, turvotus vähentynyt ja röyhtäilyt vähentyneet. Käydessään joogassa oli aluksi ollut huimausta, mutta sekin oli loppunut. Kaiken kaikkiaan: Tie on oikea, kuten hän itse kertoi. Nyt siirryttiin huonojen bakteerien häätämiseen uudella tippapullolla..

Kolmannessa palautekeskustelussa todettiin tapahtuneen pientä takapakkia takaisin virtauksessa sekä peräaukon kutinaa oli tullut hiukan takaisin tämän uuden pullon aikana. Kehotin ostamaan tähän nyt apteekista ”Pyrvin”- lääkkeen, joka on tarkoitettu kihomatojen häätöön. Välipalautteessa todettiin, että Pyrvin-kuuri ei ollut vähentänyt peräaukon kutinaa. Muutoin olotila oli hyvä ja pirteä. Hän oli myös pysynyt nyt pystynyt laajentamaan tiukkaa ruokavaliotaan. Nyt päätettiin jatkaa hiivojen ja virusten häätöpullolla. Tämän pullon lisäksi vielä uudestaan ”evästä” kihomatojen häätöön.

Seuraavassa palautekeskustelussa todettiin, että tippapullo oli tehnyt yhden päivän ajaksi voimakkaan hoitoreaktion, jolloin tuli huimausta, kovaa kipua oikean korvan seutuvilla, ulosteen mukana oli tullut kirkkaita limaklönttejä, ripulia sekä oksennusta. Tämän päivän jälkeen oli loppunut liman tulo kurkusta että peräaukosta, sen kutina oli loppunut, jaksanut oikein hyvin, lonkassa ollut kipu oli loppunut ja oli siten pystynyt käymään joogassa. Todettiin, että hiivanhäätöpullolla on niin myönteinen vaikutus, että on viisasta jatkaa vielä tätä kuuria.

Seuraavassa palautekeskustelussa MT kertoi, että nyt hän pystyy syömään kaikkea seka-ruokaa. Kaikki oireet ovat poissa, paitsi jos hän syö homejuustoa. Silloin peräaukko alkaa kutista. Olotila oli ollut muutoin hyvä ja hän oli jaksanut erinomaisesti.

Seuraavaksi jatkettiin munuaisten toiminnan aktivoinnilla sekä raskasmetallien häädöllä. Tämä ei sinänsä enää juurikaan kohentanut olotilaa, sillä mikrobien häädöllä, lisäravinteilla ja ruokavaliolla se oli jo muutenkin kohentunut hyväksi. Tämän tarkoitus oli puhdistaa keho ja siten vahvistaa immuniteettia.

Kaiken kaikkiaan ennuste hänen kohdalleen on hyvä. Muun muassa siksi, että tippapullot olivat toimineet hyvin ja varsinkin ensimmäinen hiiva+viruspullo oli tehnyt voimakkaat pahentumisoireet. Kun näin tapahtuu, se on merkki siitä, että keho on saanut yliotteen patogeenisistä mikrobeista. Tosin kihomadoilla on suuri taipumus ”hiipiä” takaisin peräsuoleen, varsinkin jos joutuu olemaan tietämättään tai tietoisesti kihomatolähteen läheisyydessä.

Hiivoja ja parasitteja

Esimerkitapaus AI

Nuori opiskelija nainen ottaa yhteyttä suolisto-ongelmien takia. Hän kertoo puhelimesta, että häneltä on löydetty virallisen lääketieteen testeissä hiivaa 2+ ja Blastocystis hominis parasittiä myös 2+. Kertoo myös erilaisista suolisto-oireista. Päätämme tehdä SCIO-testin, jotta voidaan tehdä tehokas hoitostrategia.

Kyselykaavakkeessa 23-vuotias lähihoitaja kertoo, että hänellä on allergista nuhaa, vatsaongelmia, kaasun kerääntymistä, vatsan turvotusta, ulosteen limaisuutta, ajoittaista päänsärkyä, välillä masennusta sekä huonomuistisuutta.

Lääketieteellisissä testeissä oli löydetty edellä kerrotut mikrobit ja mutta lääkehoidoksi ei tarjottu mitään. Suolisto-ongelmat ovat kestäneet yli kolme vuotta. Al oli käyttänyt erilaisia hiivan ”tappo” sekä puhdistuskuureja huonolla menestyksellä ja kokeillut myös klassista homeopatiaa. Se ei myöskään ollut auttanut. Al oli ollut Etiopiassa opiskeluharjoittelussa 4 kuukautta ja hänellä oli ollut 8 vuotta kaneja. Kodin vesi tuli omasta kaivosta.

SCIO-testi

Testin tiivistetyssä yleisosiossa osoittautui ongelmia lisämunuaisten toiminnan kanssa, maksa oli erityisen rasittunut, verensokerin epätavallista vaihtelua, koko suolistojärjestelmän huonoutta, heikohkoa immuniteettia. Sinänsä ei mitään kovin ”dramaattista” lukuun ottamatta maksan toiminta. Tähän asiaan en saanut oikein kunnon selvyyttä, mutta testin mukaan vaikutti todennäköisimmältä, että testin osoittama maksaongelma johtui viruksien aiheuttamasta paraikaa käynnissä olevasta tulehdustilasta. Al oli muutamia viikkoja aikaisemmin palannut Etiopiasta ja heti tämän jälkeen oli löytynyt virallisessa testissä edellä kerrotut mikrobit. Jos hän oli Etiopiasta saanut ”terveisiä” edellisten mikrobien muodossa, niin ei tarvitse kauan aikaa järkeillä etteikö terveisten joukossa voisi yhtä hyvin olla myös viruksia sekä muita parasittejä. Kysymys on vain siitä, millaisella tutkimustekniikalla nämä muut ”terveiset” löydetään.

Tarkemmassa analyysissä löytyi rokotusvaurioita, todella runsaasti erilaisia parasittejä, runsaasti huonoja bakteereja, runsaasti hiivakasvustoa sekä melko runsaasti viruksia. Myrkyistä raskasmetalleja ja yllättävää kyllä myös melko runsaasti elohopeaa, vaikka hänellä ei ole yhtään amalgaamipaikkaa. Tässä kohden näytti siltä, että niiden kertymä on tullut osaltaan jo sikiö aikana äidin verenkierrosta. Tämä selittyy sillä, orgaaninen elohopea läpäisee istukan että ”heilahtaa” eli esteettä. Kun elohopea liukenee hammaspaikoista, jossa se on aluksi epäorgaanista elohopeaa, niin se suun ja suoliston bakteerien avustuksella muuttuu orgaaniseksi elohopeaksi. Tämän jälkeen se on hyvin aggressiivista ja pääsee kaikkien kudosten läpi minne hyvänsä kehon kudoksissa ja siten myös läpäisee istukan ja pääsee sen jälkeen sikiön omaan verenkiertoon. Tämän seurauksena, pahimmillaan, syntyvällä lapsella on jo valmiina kuormitus elohopeasta ja sitä vielä lisää rokotusten säilöntäaineena käytetty orgaaninen elohopea. Tämä on Suomessa käytettävistä rokotteista poistettu kaikessa hiljaisuudessa vasta vuonna 2004!

Hoitostrategia

Parasiittien runsauden vuoksi oli tehtävä kaksi erillistä tippapulloa niiden häätöön. Neuvoin Al:tä jo nyt alusta pitäen tekemään ruokavaliossaan karsinnan eli jättämään pois gluteenin ja maitotaloustuotteet. Samalla lisäsimme hiukan lisäravinteita. Ruokavalion muutos sekä tippapullot alkoivat vaikuttaa heti myönteisesti. Sitten siirryimme bakteerien häätöön. Palauttekeskustelussa kävi kuitenkin ilmi, että ei ollut ottanut aivan tosissaan ruokavalion muutosta. Tässä vaiheessa jouduin kertomaan hänelle isoilla tikkukirjaimilla asian tärkeyden eli piti ottaa käyttöön väkeviä ja tulisia sanoja, jotta sain asian menemään perille. Tämän keskustelun jälkeen ruokavalio asia oli kunnossa.

Kun ruokavalio oli korjattu ja käytössä oli bakteerien häätöpullo, suoliston ja koko yleistila kohentui merkittävästi. Seuraavaksi otettiin viruksien häätö ja myös väsymys loppui. Sitten otettiin hiivojen häätö ja viimeiseksi raskasmetallien häätö. Loppupalautteena AI kertoi, että hän voi todella hyvin ja suolisto on ikään kuin sitä ei olisi olemassakaan.

Tässä tapauksessa erinomaisen lopputuloksen taustalla oli nuoren ihmisen vahva elinvoima ja se, että ongelmat eivät olleet onneksi ”muhineet” vuosikausia tai kymmeniä. Kun ihmisen elinvoiman määrä on riittävän vahva ja hoidossa osutaan täsmääseen lailla oikeisiin maaleihin, niin mikrobeilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin hävitä taistelu. Valitettavasti aina ei ole näin suotuista lähtökohtaa. Näistä todella vaikeista tapauksista esitän tuonnempana esimerkkejä.

Erittäin vaikea hiivan ylikasvu

Esimerkkitapaus IE

Syksyllä 2002 eräs eläkkeellä oleva rouva hakeutui vastaanotolleni voimakkaiden hiivan ylikasvuoireiden takia. Hänellä oli sitä suussa ja nielussa niin runsaasti, että hänen täytyi sylkeä sitä suustaan useamman kerran päivässä. Myös öisin hän joutui heräämään sylkeäkseen suustaan pois hiivaa. Hänellä oli myös muita hankalia suolisto-oireita sekä väsymystä.

Teimme tutkimuksen ns. BEST-laitteella erään homeopaatin kanssa. Tämä laitteen toiminta perustuu myös kehon elinten, mikrobien ja erilaisten aineiden sähköiseen mittaamiseen. Tässä vaiheessa minulla ei ollut vielä käytössä QXCI-laitetta. Testissä löytyi hiivan lisäksi runsaasti muita ”veijareita” (patogeenisiä mikrobeja) sekä toksisia aineita.

Aloitimme suolistomikrobien häätöohjelman lääkeyrteillä. Siihen kuului ensin ns. perusyrttikuuuri, joka tähtää pääasiassa parasiittien häätämiseen. Sitten jatkettiin kolmen eri yrtin kombinaatiolla. Ne tehoavat sekä patogeenisiin bakteereihin että hiivoihin. Tätä tehtiin rotaatioperiaatteella aivan niin kuin eräs erittäin pätevä hiivan tutkija oli minulle opettanut.

Sitten teimme kehon puhdistusohjelman sekä immuniteetin, vastustuskykyä, lisäävän ohjelman. Tähän kuului lääkeyrtejä, lisäravinteita sekä ruokavalion optimointi. Kehon oireet alkoivat selvästi lievittyä, mutta suusta tuli edelleen hiivaa. Tätä hän joutui sylkemään suustaan, mutta vähemmän. Kokonaisuutenaan hiivan ylikasvu oli saatu jotenkuten hallintaan, mutta merkittävää edistymistä ei saavutettu. Kun muuta vaihtoehtoa ei ollut näköpiirissä, jatkoimme edelleen hiivayrttien käyttöä rotaatioperiaatteilla.

Kaiken kaikkiaan hoitoperiaatteet olivat tarkalleen vaikean hiivan ylikasvuhäätöohjelman mukaiset, mutta hiiva jatkoi sitkeästi kasvuaan. Olin ihmeissäni! Tiesin nyt tasan tarkkaan, että funktionaalisen lääketieteen testeistä ei löytyisi mitään lisävalaistusta hoito-ohjelmaan ja myös kovan lääketieteen lääkehoidoista ei löytyisi apua. IE oli jo käynyt aikaisemmin tämän tien loppuun ja siksi hän hakeutuikin vastaanotolleni. Nyt IE söi ”reppukaupalla” lääkeyrtejä sekä lisäravinteita, mutta selvää ”selkävoittoa” hiivan jatkuvaan ylikasvuun ei näyttänyt tulevan. Olimme eräänlaisessa ”pattitilanteessa”. Lääkeyrteillä saimme hiivan kasvun pysymään jonkinlaisessa hallinnassa, ja toisaalta jos hän lopettaisi niiden käytön,

niin hiiva varmuudella suorastaan räjähtäisi lisäkasvuun. Tämä johtaisi IE:n terveyden osalta täydelliseen katastrofiin.

Olin jo aikaisemminkin vuosien saatossa joutunut joidenkin asiakkaiden kohdalla samantyyppiseen tilanteeseen. Näiden tapausten myötä minulle kypsyi vähitellen ajatus, että hiivan ylikasvua on pakko tarkastella erilaisina vaikeusasteina ja sen myötä niiden hoitoonkin tarvittaisiin erilaisia "aseita" tai erityyppisiä hoitotapoja.

Lääkärit näyttävät tekevän systemaattisen virheen ajatellessaan hiivan hoitoa. Määrätesään hiivalääkkeitä, niin he näyttävät ajattelevan hiivan ylikasvun olevan samanlaista kuin haitallisten bakteerien kasvun. Jos on lievähkö bakteerien aiheuttama tulehdus, niin antamalla antibioottikuurin, ongelma katoaa. Jos ei katoa, niin annetaan vahvempi kuuri. Hiiva ei olekaan tällainen "veijari". Se tekee käytännössä häviämättömiä itiöitä, joihin eivät pure eikä hävitä mitkään lääkkeet eikä lääkeyrtit!

Joten jos hiivan ylikasvua pyritään hoitamaan kuten bakteeritulehduksia, niin hiukankaan vaikeammassa tapauksissa hiivan ylikasvu ei laannu. Toisaalta sama ongelma tulee esiin myös lääkeyrttien käytössä. Oli siten löydettävä muita ratkaisukeinoja.

Syksyllä 2003, jolloin minulla oli jo käytettävissä QXCI-koje, tein tarkistustestin. Se näytti, että suoliston kokonaistoiminta oli edelleen erittäin huono. Patogeenisistä mikrobeista suurimpana ongelmana olivat edelleen hiivat, mutta myös amebat ja virukset. Tässä vaiheessa näille "veijareille" en osannut ja kyennyt tekemään mitään. Oli jatkettava edelleen lääkeyrttien käyttöä. Sillä saataisiin hiivat pysymään jotenkuten kurissa, mutta ameboihin ja viruksiin ne eivät tehoaisi millään tavalla.

Sitten tuli QXCI-kojeeseen uusi päivitysversio, jota valmistaja alkoi kutsua SCIO:ksi. Siinä oli mukana uutuuksena ns. homeopaattinen tutkimusosio. Hoksasin pian, että tästä avautuisi aivan uusi lehti tai maailma vaikeiden hiivan ylikasvun ja myös muiden vaikeiden ongelmien syiden tutkintaan. Eikä vain tutkintaan, vaan myös hoitoon.

Ensin oli selvitettävä, mitkä tulisivat olemaan tärkeimmät tutkimuskohteet ongelmien taustoilla ja miten pitäisi sitten rakentaa tehokas hoitostrategia. Tämän pohtimisessa "törmäsin" moniin vaikeisiin teoreettisiin ongelmiin ja kysymyksiin. Hoitostrategia ei enää olisi-kaan molekyyileillä operointia, kuten on laita lääkkeissä, lääkeyrteissä ja hivenaineissa, vaan pääasiassa operoitaisiin energialla ja informaatiolla. Ja se taas sivuaisi homeopatiaa, vaikka ei tulisi olemaan puhdasoppisesti sitä.

Näitä teoreettisia asioita esittelen tarkemmin muissa luvuissa.

Alkusyöksystä 2004 tein sitten ko. henkilölle uudella SCIO-kojeella testin. Nyt tulivat esille ongelmien laajuus ja ennen kaikkea niiden syvyys. Joten ei ollut ihme, että hiiva oli saanut niin suuren yliotteen sekä se, miksi sen häätö oli niin tuskallista. Tein sitten hänelle useita erilaisia energiatippapulloja: rokoteongelmiin, parasiitteihin, viruksiin, myrkkyyihin, bakteereihin ja hiivoihin. Hoitovaikutukset olivat hämmästyttävän tehokkaita! Niiden kokonaisvaikutus oli huomattavasti tehokkaampi kuin kaikkien muiden hoitojen vaikutus yhteensä. Nyt näytti ilmiselvältä, että olin vihdoinkin löytänyt uuden tien vaikean hiivaongelman hoitoon.

Energiatippapullojen teossa opin jatkuvasti uusia ulottuvuuksia ja lisäsin niihin yhä enemmän "tehoa". Tehdessäni hänelle erään uuden hiivanhäätöhoitopullon, maksimi tehoilla,

niin sen jälkeen alkoi tapahtua "kummia". Hänen ulosteensa seassa alkoi näkyä kuolleita parasiitteja, loisia. Niitä oli runsaasti ja mitä erilaisimpia ja erikokoisia. Eikä tässä kaikki; hänen sylkiessään suustaan hiivaa, näkyi myös niissä pienen pieniä, kuolleita "veijareita"! Koska tippapullossa näytti olevan "maagisen" voimakas hoitoteho, jatkoimme edelleen sen käyttöä pullo toisensa perään. Tällaista silmin nähtävien parasiittien "joukkopoistumasta" ei ole kertonut minulle 15 vuoden työurani aikana kukaan muu! Yleensä parasiitit poistuvat näkymättömästi ulosteen mukana.

Suusta ja nielusta tuli jatkuvasti "tulvimalla" hiivaa, samoin ulosteen mukana ja sen joukossa jatkuvasti parasiitteja. Olimme molemmat aivan "ällikällä lyötyjä", sillä hiivaa ja parasiitteja näytti tulevan pois herkeämättä. Pullon käytössä pidettiin rotaatiohoidon periaatteiden mukaisesti välillä pieniä taukoja, mutta myös taukojen aikana hiivaa ja "veijareita" poistui koko ajan. Ihmettelimme molemmat, että mistä ihmeestä niitä riittää. Minusta tässä asiassa on hyvin merkillistä myös se, että vain hiivojen häätöön rakennetulla tippapullolla on ollut näin voimakas ja kuolettava vaikutus parasiitteihin. Tätä ilmiötä en osaa selittää.

Nyt noin kaksi vuotta kestäneen säännöllisen tippapullon käytön myötä parasiittien poistuma on lähestulkoon loppunut ja samoin suusta syljettävän hiivan määrä on selvästi vähentynyt. Samaan aikaan IE:n yleisvointi ja jaksaminen on parantunut merkittävästi. On myös selvää, että IE:n täytyy vielä jatkaa tippapullon käyttöä niin kauan, kunnes näkyvän hiivan poistulo on loppunut.

IE tapauksessa voidaan kirjaimellisesti sanoa, että hän on ollut täynnä hiivaa. Hän on kertonut, että hänellä on ollut hiivan ylikasvuun liittyviä oireita vuosikymmeniä. Hänen elin- ja työolosuhteissa on vuosikymmenien saatossa ollut hyvin runsaasti immuniteettiä heikentäviä tekijöitä, mm. hometta, voimakas altistuminen Venäjän ydinvoimalan uraanilaskeumalle sekä jatkuvaa tekemistä erilaisten toksisten aineiden kanssa ja pitkäaikaista stressiä työuran aikana. Siinäpä onkin jo "keitos", josta varmuudella suolistohiiva saa väkevän potkun ylikasvuunsa.

IE tapaus on "kouluesimerkki" hiivan, lähinnä *Candida albicans*, tekemistä itiöistä. Jos näitä ei olisi muodostunut kehon kudoksiin vuosikymmenien saatossa todella valtavia määriä, niin hiivan poissylyminen olisi jo loppunut. Nyt sitä tulee jatkumaan niin kauan kuin kuta-kuinkin kaikista itiöistä on kasvanut varsinaisia hiivasoluja. Nämä ovat vasta poissylyttävässä muodossa.

Joten jos jonkun kehoon on päässyt muodostumaan runsaasti hiivaitiöitä, niin on täysin epärealistista kuvitella pääsevänsä hiivan ylikasvusta eroon yhdellä hoitokuurilla, oli se sitten virallisen lääketieteen hiiva-antibioottia tai homeopatian periaatteella tehty tippapullo. Kysymys ei ole hoitojen huonoudesta, vaan vihollisen ylivoimasta, sen uskomattomasta kyvystä säilyä hengissä ja pysyä lisääntymiskykyisenä.

Vaikea emätinhiivatulehdus ja stressi

Esimerkkitapaus RA

RA itse kirjoittaa seuraavaa:

Hei!

Ajattelin kirjoitella vaikka sanoit, ettet paljoakaan kerkeä sähköposteja lähettämään. Teen tämän kuitenkin helpottaakseni omaa oloani ja toivottavasti edes luet tämän, niin tiedät enemmän sitten, kun pääsemme soittoaikaan.

Eli vaivani alkoivat noin vuosi ensimmäisen lapseni syntymän jälkeen. Olin juuri asentanut ihon alle laitettavan ehkäisykapselin ja luulinkin, että se on alkanut aiheuttamaan hiivaa. Kävin muutaman kerran gynekologilla, ja sain hiivalääkettä muistaakseni emätinpuikkoina. Vaiva ei parantunut ja sain uuden kuurin. Kun oli käyttänyt monta kuuria, päätin poistattaa ehkäisykapselin. Ei auttanut sekään. Vaivat jatkuivat. Kävin jatkuvasti terveyskeskuksessa ja sairaalan naistenpolilla tutkituttamassa itseäni.

Aina löytyi viljelyssä hiivaa +++ ja muistan perässä joskus lukeneen vielä rihmastoakin. Hermot alkoivat mennä jatkuvassa alapään tutkimisessa ja aina vain oli vaivaa. Seuraavaksi siirryin Turkuun Biomedekseen, kävin myös Gynekologikeskuksessa ja Pulssissa ja lopulta sain lähetteen vielä TYKS:iinkin. Joka ainoassa paikassa on kauhisteltu alapääni tilaa ja voivoteltu ja sanottu, että minun vain pitää oppia elämään vaivani kanssa ja yrittää unohtaa se! Mutta sehän on aivan mahdoton tehtävä, ei tällaista poltetta voi unohtaa, kun koko ajan sattuu ja tämän ikäisenä olisi mukava vielä seksiäkin joskus harrastaa.

Yleensä lääkäreissä kohtelu on hyvää alkuun ja luvataan tuloksia, mutta kun vaivat jatkuvat muuttuu, kohtelukin ynseäksi ja ylimieliseksi ja suurin piirtein passitetaan psykiatrille. En enää tiennyt, mitä olisin tehnyt, joten menin homeopaatile ja kun hänestäkään ei ollut apua, vaihdoin toiseen homeopaattiin, mutta ei myöskään apua. Sitteen tulinkin raskaaksi toisen kerran. Muistan raskauden aikana vaiva oli niin huono, että jouduin muutaman kerran menemään itkien lääkäriin, kun alapääni sattui niin paljon. Minua kirveli ja poltti koko ajan. En välillä pystynyt kunnolla edes kävelemään tai istumaan. Ratsastusharrastus oli pakko jättää ja uiminen.

Välillä makasin sohvalla alapää paljaana, enkä pystynyt ajattelemaankaan kävelyä tai istumista! Yritin antaa ilmakylypyjä kuten oli neuvottu ja välttää liikaa pesua, söin maitohappobakteereita ja käytin emättimeen maitohappovalmisteita. Sitten löysin netistä amerikkalaisen sivun, jossa kerrottiin hiivavaivoista ja tilasin sieltä lääkettä, jolla luvattiin, että vaiva häviää ja siihen kuului myös erittäin tiukka ruokavalio.

Vaiva ei parantunut miksikään, ainoastaan sain kovan ihottuman, joka todennäköisesti johtui luontaistuotteesta, jonka olin ulkomailta tilannut. Koko tämän kuusi vuotta, kun hiiva on minua piinannut, olen ollut todella tiukalla ruokavaliolla. Sokeria en syö, en vehnä jauhoja enkä hiivaa. Maidon olen myös jättänyt pois. Välillä olen ollut niin tiukalla ruokavaliolla, että painoin vain 48 kiloa mutta siitäkään ei ollut apua, joten hölläsin ruokavaliota. Alkoholia en käytä oikeastaan ollenkaan ja jos käytänkin niin jotain kirkasta, olutta tai viinejä en juo. Tupakkaa valitettavasti poltan. Se on ainut paheeni ja tiedän erittäin huono sellainen. Näihin hiivavuosiini mahtuu todella paljon stressiä ja hiiva on sitä entisestään lisännyt. Avioero tuli pari vuotta sitten. Prosessi oli todella riitainen, ja vieläkin emme ole exmieheni puolelta missään tekemisissä. Riitaa ja eroa tehtiin pari vuotta ja nuorin lapsemmekin oli juuri vasta syntynyt. Unettomuus astui kuvioihin. En pystynyt nukkumaan yhtään ilman unilääkettä. Viime kesä oli ensimmäistä kertaa parempi aikoihin. Elämä rauhoittui ja

aloin nukkumaankin ilman lääkettä.

Hiivavaivat olivat myös paremmat kuin koskaan. Jopa pyöräilykin onnistui pitkästä ajasta ja seksi. Mutta elokuussa sitten räjähti. Isäni sai luonani aivohalvauksen ja on sen jälkeen ollut puhumatta, syömättä ja liikkumatta, mutta ymmärtää kaiken. Olimme todella läheiset ja hevosharrastus yhdisti meitä. Jouduin lopettamaan hevoseni, koska en millään pystynyt hoitamaan talliasioita vielä lapsien lisäksi. Koko ajan on kova suru ja murhe isästäni ja myös äitini selviämisestä. Unettomuus on taas todella pahaa.

Myös vatsani on usein kipeä ja sekaisin monta viikkoa kerrallaan. Ilmavaivoja ja vatsan kurinaa ja ripulia esiintyy. Myös vasemman puolen puutumista on ollut. Varpaat ja sormet ja jopa kasvot ovat olleet tunnottomia. Teen työkseni yksitoikkoista toimistotyötä ja puutumisesta voivat tietysti johtua siitäkin. Olen myös hermostunut ja itkuinen, mutta elämäntilanteeseen nähden kai ymmärrettävää ellei hiiva sitten aiheuta näitä kaikkia oireitani.

Olet minun ainoa toivoni. Uskotko todella, että voit minua auttaa? Olen kahden pienen lapsen yksinhuoltaja ja joudun todellakin elämään köyhyydessä, jos aloitan nämä hoitosi ja tietysti epäilen ja pelkään auttavatko nekään? Älä loukkaannu, jos epäilen, koska kokemukseni ovat kaikki huonoja ja rahaa on mennyt aivan kamalasti. Oletko hoitanut muita näin toivottomia hiivatapauksia kuin minä? Onko tullut tuloksia? Yhtä asiaa en ymmärrä. Jos aloitetaan hoidot ja miesystäväni on saanut tartunnan minulta, niin enkö saa sen häneltä uudestaan enkä parane koskaan? Järjellä ajatellen emme voisi ollenkaan harrastaa seksiä hoitoni aikana, mutta sinähän sanoit, että siihen voi mennä vuosi ehkä enemmänkin. Mieheni voisi tosin ottaa Diflucanin, mutta jos minulla on edelleen hiivaa eikä hän saa sen taas minulta uudestaan vai suojaako Diflucan pitkään hiivalta? Hirveä kierre kaiken kaikkiaan. Nyt jo yhdyntän jälkeen mieheni käyttää aina hiivavoidetta muuten kutina on hänelläkin aivan kauheaa.

Toivottavasti jaksoit lukea ja sait jotakin tolkkua.

Keväisin terveisin RA

Näin siis kirjoitti RA. Ensimmäisen puhelimen keskustelun sekä yllä olevan sähköpostin pohjalta tiesin heti jo aluksi, että tästä tulee erittäin vaikea ja haastava hoitotapaus, ja johon menee varmuudella aikaa vähintään vuosi, varmimmin jopa kaksikin. Sanoin tästä hänelle jo heti aluksi, ettei hänelle jäisi turhaa harhakuvitelmaa hoidon helppoudesta.

Päätimme, että aivan ensimmäiseksi on tehtävä SCIO-testi. Sen avulla olisi mahdollisuus saada näkyviin ongelmien aiheuttajat. Ennen testin tekoa pohdiskelin, että RA:n emätinongelmat eivät voi mitenkään olla vain hiivojen aiheuttamia, vaan taustalla täytyy olla hiivojen lisäksi myös muita "veijareita". Kokemukseni mukaan pelkät hiivat eivät yleensä tee näin voimakasta polttoa ja kirvelyä, joten jäin itsekin odottamaan suurella mielenkiinnolla testin valmistumista.

SCIO-testi

Tekemässäni tarkemmassa analyysissä löytyi heti hirveän kirvelyn ja polton aiheuttaja: Trichinella Spiralis parasiitti sekä runsaasti myös muita "veijareita". Tämän Trichinella "veijarin" saa mm. huonosti valmistetusta sianlihasta ja se on lihaksessa tai lihaksen pinnalla asustava loinen. RA oli kyselykaavakkeen mukaan matkustanut yli 20 maassa, mm.

Intiassa. Lisäksi hän oli ollut koko ikänsä tekemisissä erilaisten eläinten kanssa, joten ”veijareiden” tartuntalähteitä on kyllä riittänyt.

Minulla itselläni on kokemusta tästä *Trichinella Spiralis* ”veijarista”, jonka pohjalta tiesin sen aiheuttavan tietyllä syklillä erittäin voimakasta kutinaa, kirvelyä ja polttoa. Silloin kun se on pahimmillaan, olotila on aivan hirveä, suorastaan ”helvetillinen”, joten pystyin täysin ymmärtämään RA:n tilan. On näköjään sitten hiukan onnen kauppaa, missä kohtaa kehoa ko. ”veijari” sattuu lymyilemään. Toisaalta nyt RA:n kohdalla oli kyselykaavakkeen tietojen mukaan olemassa myös muita tausta-asioita, mikä oli johtanut ko. ”veijarin” pääsyyn juuri tänne epäkiitolliseen paikkaan.

Lisäksi testin mukaan löytyi runsaasti hiivoja, joka oli odotettavissakin, paljon huonoja bakteereja, viruksia ja yllättävän laaja-alainen rokotusvaurio. Raskasmetalleista näkyi koko kirjo elohopea mukaan lukien ja erityisesti antimoni- nimistä raskasmetallia, jota saa erityisesti tupakan savusta. RA kertoi kyselykaavakkeessa, että hän oli tupakoinut 20 vuotta. Lisäksi löytyi joitakin liuotainaineita ja hän oli myös allerginen eräille ruoka-aineille, pesuainelle ja nikkelille. Vitamiinien ja hivenaineiden kokonaistaso oli yllättävän hyvä.

Testin yleisosoissa tuli esille myös ne asiat, jotka hän oli jo kirjoittanut sekä asioita, jotka todennettiin vasta testin tulokinnan yhteydessä. Ja myös erittäin kova stressihistoria.

Kaiken kaikkiaan RA:n ongelmien taustalla olivat yhteisvaikutteisesti ankara stressi, toksisten aineiden kertyminen stressin ja tupakoinnin seurauksena, pitkäaikainen ja monivaiheinen altistuminen ”veijareille” ja niiden tunkeutuminen immunitettiin läpi, parasiittien ”päälle” kerääntyneet bakteerit, virukset sekä lopulta hiivat ikään kuin ”kukkona tunkiolle”.

Stressiä aiheuttivat voimakkaat tunneristiriidat sekä taloudellinen huoli sekä noidan kehänä vielä voimakas huoli kehon terveydentilasta. Nämä kaikki olivat sellainen ”keitos”, että tiesin haastetta riittävän.

Hoitostrategia

Aloitimme lierojen hädön tippapulloilla. Tähän tarvittiin kaksi eri pulloa niiden runsauden takia. Ne alkoivat melko pian lievittää oireita. Sitten jatkettiin hiivojen hädöllä sekä muiden mikrobien hädöllä.

Jo ensimmäisessä palautekeskustelussa kävi heti ilmi, että RA:n tapauksessa minulla oli vähintään yhtä suuri tai jopa suurempi rooli hänen henkisen kuorman kannossa kuin vain tippapullojen tekemisessä ja niiden käyttöohjeiden antamisessa. Tarkoittaen sitä, että minun oli ponnekkaasti ja voimakkaasti osallistuttava myös hänen tunneristiriitojensa purkamiseen, analysointiin sekä kannustamiseen ja positiivisen uskon valamiseen.

On selvää, että silloin kun joku ihminen putoaa syvälle ”kaivon pohjalle” vaikeiden tunteiden ja keho-ongelmien kanssa, niin hän tarvitsee myös yhtä paljon toisen ihmisen henkistä energiaa kuin vain jotain hoitoainetta. Ja mitä syvemmillä ko. ihminen on pimeässä kaihossaan, niin sitä enemmän hän vaatii myös minulta tätä henkisen energian antamista.

Monien vaiheiden kautta ja noin vajaa vuoden hoitjakson jälkeen lopulta pääsimme tilanteeseen, jolloin pyysin häntä lähettämään palautetta. Hän kirjoitti seuraavaa:

”Kun hoito alkoi, vaivani olivat todella kauheat. Alapäävaivat olivat hirvittävät. Minua poltti, kirveli ja kutitti (lähinnä yöllä peräaukon ympäriltä). Seksi tuntui lähes mahdottomalta tai sen jälkeen kaksi päivää vaivat olivat pahimmillaan. Poltto oli niin kovaa ja tuskallista. Välillä en pystynyt kävelemään enkä istumaan, olin vain sohvalla ilman alusvaatteita jalat levällään ja itkin. Tupakan poltto on loppunut (lähes; joskus juhliessa poltan mutta se jää siihen), juon vihreää teetä todella paljon ja vitamiinit kalkki, c, sinkki, öljyvalmiste, lesitiini, magnesium ja proteiinijauho kuuluvat jokaiseen päivään. Suuri ongelma minulla olivat myös puutumiset. Minulla epäiltiin MS-tautia, mutta se suljettiin magneettikuvauksella pois. Oireita ei myös enää ole, vähitellen ne ovat häipyneet. Yöunet ovat parantuneet huomasti. Olen ollut viikkoja ilman unilääkkeitä, joskus satunnaisesti tarvitsen niitä. Stressiä on nytkin aika paljon ja yritän sen voittamiseksi tehdä kaiken näköistä.

Eli lyhyesti: tilanne on nyt kaiken kaikkiaan paljon parempi kuin ennen hoitojen aloittamista. Hiiva vaivaa, mutta ei enää sellaisissa mitoissa kuin silloin. Puutumiset ovat mennyttä, ainakin tällä hetkellä. Uni on parempaa kuin vuosiin”.

Hiivojen uusi ”räjähdys” ja stressihyökkäys

Näin jatkui useista kuukausia ja sitten eräänä päivänä RA soitti. Hänellä on taas ollut hirvittävää stressiä ja alapään ongelmat ”räjähtivät” esiin. Meillä oli vielä kesken kehon pudistushoidot, joten minulle ei tämä ollut yllätys. Hän oli ollut juuri siinä kriittisimmässä kohdassa kuntoutumisen kohdassa, jolloin keho on herkimmillään putoamaan takaisin alkuperäisiin lähtöongelmiin. Hänen kohdallaan stressin voimistuminen osui pahimpaan mahdolliseen vaiheeseen.

Nyt ei auttanut muu kuin tehdä uudestaan SCIO testi. Siinä näkyi selvää edistymistä rokotusvaurioiden osalta, erityisen myönteinen asia viruksen häviämisen osalta, kohtuullisen hyvin olivat hävinneet myös bakteerit. ”Veijareistakin” oli kadonnut joitakin, kuten myös alussa esiin tullut pahin veijari. Jäljellä oli kuitenkin vielä muita pahimman ”veijarin” kaimoja sekä hiivoja. Tosin hiivojenkin osalta näkyi selvää ”siistiytymistä”.

Uusi testi oli siten oikeassa linjassa aikaisemmin olleen hyvän, lähes oireettoman jakson kanssa. Toisin sanoen, testi myös kertoi sen, että tippapullohoito, lisäravinteet, ruokavalio sekä henkinen kuorman kanto oli tuottanut tulosta.

Nyt meidän ei auta muu kuin jatkaa kokonaisvaltaista hoitoa ja keskittyä erityisen pontevasti stressin hallintaan. Tosin minun on ulkopuolisena mahdoton suoraan vaikuttaa hänen yksityiselämänsä ongelmiin, vaan minun on annettava hänelle työkaluja stressin hallintaan.

Tämä RA:n tapaus on mielestäni monessa suhteessa hyvin opettavainen esimerkki sairausongelmien monikerroksisuudesta. Hänen lähtöongelmansa olivat todella vaikeat, joihin kovalla lääketieteellä ei ollut vastauksia; ainoastaan hiiva-antibiootteja, ynseää ja töykeää kohtelua.

SCIO-testi ja sen tulkinta toi esiin ongelmien loogiset syyt. Hoito näytti olleen tehokasta, se eteni hitaasti, ja näin se menee aina tällaisissa tapauksissa. Se johtuu solujen biokemiallisten toimintojen hitaudesta. Niissä on tiettyjä lainalaisuuksia ja niitä prosesseja ei voi paljon kiihdyttää, vaikka kuinka olisi kiire ja hätä. Tämä tilanne aiheuttaa luonnollisesti asiakkaassa ahdistusta ja kärsimättömyyttä, koska jokainen kärsimyspäivä on silloin liikaa.

Rakentamani kokonaisvaltainen hoitostrategia nosti RA:n kärsimyksen kaivosta jo kuta-kuinkin maan pinnalle, ainoastaan sääret ja jalkaterät olivat vielä hiukan kosteat kaivon mustasta ja liejuisesta vedestä. Nyt olisi voinut tehdä sen johtopäätöksen, että hoitostrategiani olisi ollut ”pommin varma” tapa saada hänet terveeksi. Kuitenkin näyttämölle astui uudelleen erittäin voimakas stressi. Vaikka olin jo aikaisemmin usein opastanut häntä mielen ja tunteiden hallintaan liittyvissä asioissa ja sitä kautta pyrkinyt kohottamaan hänen elämäntaitoaan ja kykyään hallita stressiä, niin tässä tapahtui kuitenkin totaalinen romahdus.

Silloin kun tässä kuntoutumisen vaiheessa vaikeat elämän tilanteet ja tunteet ajavat henkilön voimakkaaseen stressiin, niin on varmaa, että ongelmat palaavat. Ihmisen mieli ja tunteet ovat viime kädessä aina vahvemmat kuin fyysisen kehon toiminnot. Nyt meidän täytyy vain sitkeästi jatkaa eteenpäin ja on pyrittävä saamaan stressi hallintaan. Jos hoitoponnistelut jäisivät nyt tähän, niin hiivojen luonteeseen kuuluu, että niistä tulisi nyt entistä voimakkaampia ja vaikeahoitoisempia.

Kasvojen kolmoishermostärky

Esimerkkitapaus TS

Eräs keski-ikäinen mies (KK) oli hoidossa korkean verenpaineen ja uupumuksen takia. Hän erään keskustelun yhteydessä tokaisi, että hänen eläkkeellä olevalla anopillaan on tosi paha kolmoishermostärky kasvojen vasemmalla puolella. Särky oli käytännössä lamauttanut hänen toimintakykynsä; se myös rajoitti voimakkaasti ulkona liikkumista, erityisesti jos ulkona oli vähänkään tuulinen sää. Virallisen lääketieteen puolelta hän oli saanut hoidoksi särkylääkkeitä. Tämä alkukeskustelu käytiin kauan ennen kuin olin ryhtynyt käyttämään energialääketieteen tutkimus- ja hoitotekniikoita.

Pyysin anoppia ottamaan yhteyttä. Sanoin heti jo alkukeskustelussa TS:n kanssa, että säryn takana täytyy olla jotain bakteereja ja mitä ilmeisimmin myös viruksia. Käytin tuolloin, 90-luvulla ns. funktionaalisen lääketieteen testejä. Teimme TS:lle suoliston yleistilaa kuvaavan tutkimuksen ulostenäytteestä sekä hiusanalyysin. Tämän tarkoituksena oli selvittää raskasmetallien tilanne sekä mahdolliset puutokset hivenaineiden osalta. Muita järkeviä testejä ei ollut käytettävissä, puhumattakaan että olisin saanut jotenkin näkyviin epäilyni bakteereista ja viruksista.

Suolistotesti osoitti jonkinlaisia ongelmia hyvien bakteerien kanssa ja lievää hiivan ylikasvua. Tästä ei ollut apua varsinaisen säryn syiden paljastamiseen. Hiustesti osoitti runsasta raskasmetallirasitusta. Palautekeskustelussa kävi ilmi, että TS oli työurallaan ollut töissä metallinkäsittelyä tekevässä yrityksessä. Hän oli ollut suoraan ja välillisesti tekemisissä erilaisten metallien työstövaiheiden kanssa. Siihen aikaan oli ”piut pau” välitetty mistään suojaustoimenpiteistä. Joten täältä oli peräisin hänen hämmästyvän korkeat raskasmetallipitoisuudet.

Aloitimme hoidot, johon kuului yrttihoidot suoliston toiminnan parantamiseen, munuaisten toiminnan aktivointi, maksan puhdistus sekä yrtillä tapahtuva metallien häätö. Lisäksi ohjelmaan kuului ruokavalion optimointi sekä lavea lisäravinneohjelma. Näiden hoitojen myötä särky vähitellen väheni ja lopulta loppui kokonaan. Palautekeskustelussa hän oli sanoin kuvaamattoman tyytyväinen, kun nyt pystyi elämään ilman jatkuvaa särkyä.

Tämä särytön olotilaa jatkui vuosikausia, ilman särkylääkkeitä.

Nyt vuonna 2006 keväällä olimme yhteydessä jälleen KK:n kanssa. Hän kertoi, että anopil-la oli viime aikoina vähitellen alkanut ilmentyä uudestaan vanhaa kolmoishermostäilyä. KK samalla kertoi, että TS:n yksityiselämässä oli ollut erittäin ikävä ja voimallinen vastoinkäyminen ja se oli luonnollisesti aiheuttanut hänelle kovan stressin. Tämän ”rytinän” jälkeen särkyoireet olivat tulleet esiin.

Ehdotin, että nyt kun minulla on käytössäni viimeisintä tutkimustekniikkaa, niin meillä olisi oiva tilaisuus tutkia kolmoishermostäilyn varsinaiset aiheuttajat ja samalla rakentaa täsmähoito. Päätettiin tehdä SCIO-testi. Sanoin taas KK:lle, että on lähes 100 %:n varmaa, että testistä löytyy ainakin bakteereja ja viruksia.

SCIO-testi

Testin tiivistetyssä yleisosiossa ohjelma osoitti voimakkainta ongelmaa aistielinten alueella. Tämähän jo tiedettiin muutenkin, mutta myös ohjelma oli samaa mieltä. Tutkimuksen lisäosiossa tuli esiin, jälleen kerran, hämmästyttäviä asioita. Ohjelma huomautti, että TS oli psyykkisiä traumoja vanhempiaan ja sukulaisiaan kohtaan. Kysyin tästä TS:n tyttäreltä, sillä hänen kanssaan kävimme läpi tutkimustuloksia. Tytär kertoi, että TS:n ollessa pieni, hänen molemmat vanhempansa olivat kuolleet keuhkokuumeeseen, hänen kaikki sukulaisensa hylkäsivät hänet ja TS joutui kasvatuskotiin ja hänestä tuli ns. huutolaislapsi. Se oli ollut hänelle erittäin traumaattista. Tähän ongelmaan kone ehdotti suoraan homeopatian tyyppistä hoitoainetta!

Olin itse taas ”ällikällä lyöty” kuten oli TS:n tytärkin: kuinka ihmeessä koje saattoi tietää tästä asiasta. Ja oli 100 %:n varmaa, että minulla ennen tätä testiä ei ollut mitään tiedon hajuakaan näistä vaiheista. Tämmöisiä, aivan käsittämättömiä taustatietoja koje tuo esille käytännössä jokaisessa testissä, joten olen jo jossain määrin tottunut näihin ”ilmestyksiin”.

Lisäksi ohjelma huomautti ongelmista maksan, munuaisten, paksusuolen toiminnassa sekä kolmoishermon alueella.

Tekemässäni tarkemmassa analyysissä löytyi runsaasti ameboja! Tämä ei ollut tullut aikaisemmin mieleeni, mutta nyt oivalsin, että no niinpä tietenkin. Lisäksi oli jossain määrin muita parasitteja, mutta ei mitään järkyttävää. Sitten bakteeriosiossa päätin tutkia Borreliosis bakteerit ja Bingo! Ne olivat esillä voimakkaasti, kun taas muita bakteereja oli vähän. Jo alkuepäilyni 90-luvulla oli siten osunut oikeaan bakteerien osalta, mutta silloin en osannut yhdistää särkyä suoraan tähän bakteerilajiin. Viruksia oli runsaasti ja tätä osasin odottaakin. Hiivaa oli vain vähän ja näin olin ounastellutkin. Tämän tyyppinen ongelma ei johdu hiivoista.

Raskasmetallien laajuus ja voimakkuus oli yllätys, vaikka sitä olin osannut jo odottaakin. Nyt toisaalta näkyi se seikka, että vaikka yrtit olivat olleet 90-luvulla hyödyksi kehon puhdistuksessa, mutta niistäkin oli loppunut ”potku” näin laaja-alaisessa ja kehon kudoksiin syvälle painuneiden raskasmetallien poistamisessa.

Nyt näytti tässä vaiheessa siltä, että kolmoishermostörynn aiheuttivat yhdessä amebat, Borreliosis bakteerit sekä virukset. Kehossa olevat raskasmetallit estivät valkosoluja pitämässä niitä kaikissa tilanteissa (voimakas stressi) kontrollissa.

Hoitostrategia

Tein TS:lle ensiksi ameboja ja parasittejä häätävän tippapullon. Tämän käytön aloittaminen aluksi pahensi voimakkaasti särkyä muutamiksi päiviksi, mutta sitten särky alkoi laantua. Kun sitten otettiin käyttöön bakteereja häätävä tippapullo, särkyt loppuivat kokonaan. Tässä valossa näytti toisaalta siltä, että särkyjen taustalla saattoivat siltäkin olla suurimmat syylliset amebat ja Borreliosis bakteerit. Särkyjen pitämiseksi todella poissa jatkettiin vielä viruksien häädöllä sekä metallien poistamisella.

Tässä tapauksessa ruokavaliolla ja lisäravinteilla ei juuri ollut merkitystä.

MS-tauti

Esimerkkitapaus NP

Otettakoon yksi esimerkki yhdestä hyvin vaikeasta ja viheliäisestä sairaudesta. Yhtä viiheliäisiä ongelmia olivat poikamme autismin parantaminen sekä vuosikausia kestäneen syvän ja kroonisen väsymyksen hoito. Vuonna 2000 syksyllä aloitin erään erittäin vaikean MS-taudin hoidon. Ko. henkilöllä oli erittäin paha pääkipu, eräänlainen puristava vanne pään ympärillä, "normaalien" MS-tautiin kuuluvien ongelmien lisäksi. Pääkipu oli erittäin harvinainen MS-tautien joukossa ja se aiheutti voimakasta kärsimystä päivittäin. Se häiritsi yöunta, aiheutti hyvin vaikean ja pitkällisen ylösnousun sängystä, joka kesti koko aamupäivän. Hän oli niin tuskastunut päivittäiseen kärsimyksensä, että oli jo kirjoittanut valmiiksi itsemurhaansa liittyvän jäähyväiskirjeen. Mutta onneksi suoliston toiminta oli vielä kutakuinkin normaalia, joka antoi mahdollisuuden laajan lisäravinne- ja yrttiohjelman läpivientiin.

Kovan lääketieteen neurologit Helsingissä, ja parhaat sellaiset, olivat todenneet ykskantaan, että heillä ei ole mitään hoitokeinoja. "Pitää vain oppia elämään ongelmansa kanssa, kiitoksia ja näkemiin", oli heidän vastauksensa. Suoraa ja rehellistä puhetta, mutta paljonko "lämmittää" kärsivää asiakasta?

Aluksi teetin hänelle hiusanalyysin ja suolistotestin USA:ssa. Hiustesti osoitti todella runsasta raskasmetallikertymää ja toisaalta suolistotestissä löytyi vain Geotrichum-suolistohiiva. Olin odottanut löytyvän enemmän hiivoja sekä patogeenisiä mikrobeja. Suolisto-oireet nimittäin viittasivat vahvasti siihen suuntaan. Nämä löydöt olivat mielestäni "köykäisiä" ongelmien vakavuuteen nähden, joten taustalla täytyi olla vielä runsaasti jotain muuta, mutta mitä? Minulla ei ollut käytettävissäni silloin parempia välineitä. Tein johtopäätöksen, että raskasmetallikertymä antoi aiheutta epäillä kehossa olevan myös muitakin toksisia aineita. Ajattelin, että hirvittävä pääkipu täytyi johtua aivoissa olevasta toksisten aineiden aiheuttamasta myrkytystilasta. Tästä syystä parhaimpana hoitostrategiana pidin "aivojen alapuolisen" kehon perusteellista ja laajaa puhdistusohjelmaa. Kun se saataisiin puhtaammaksi, niin keholla olisi mahdollisuus tyhjentää ja poistaa myrkyjä myös aivoista ja sen täytyisi loogisesti johtaa pääkivun vähentymiseen tai loppumiseen. Sitten varsina-

sessä aivojen puhdistustyössä tulitisiin käyttämään runsaasti L-metioniini aminohappoa muiden vitamiinien, hivenaineiden ja ns. kelaattoriaineiden rinnalla.

Aloitimme massiivisen lisäravinneohjelman sekä puhdistusohjelman lääkeyrteillä. Toistimme puhdistushoitoja ja vähitellen lisäsin myös aminohappoa sekä kelaattoriaineita hoito-ohjelmaan. Pikkuhiljaa tila alkoi parantua ja alkukesällä 2001 oli lopulta oireettomia jaksoja useampi viikko ensi kertaa yli kymmeneen vuoteen. Loppukesällä oli yhteensä 1,5 kuukauden oireeton jakso! Tämä jakso oli ko. henkilölle päivittäistä juhlaa kymmenen vuotta kestäneen kärsimyksen jälkeen. Tämän jälkeen aikaisemmin ollut pään kipu jäi melko lailla taka-alalle. Se muistutti itsestään vain aika ajoin.

Sitten nousi tai tuli paremmin esiin "perinteiset" MS-taudin oireet, kun koko elämä ei enää keskittynyt pään kivun sietämiseen. Suurimmat ongelmat olivat oikean käden motoriikassa ja jalkojen käytössä. Hän ei pystynyt oikealla kädellä leikkaamaan veitsellä leipää eikä saanut esim. takin nappeja kiinni eikä muutenkaan kyennyt tekemään sillä normaaleja kodin askareita. Kävely oli hidasta ja kankeaa ja vaati erityistä keskittymistä, ettei hän olisi kaatunut "nenälleen".

Nyt jatkoimme entistä tehokkaammin puhdistushoitoja, joissa oli mukana jos vaikka minkälaista ainetta. Sitkeällä työllä käden motoriikka lopulta parani niin hyvin, että hän pystyi suorittamaan kädellään lopulta kaikki kodin askareet ja jopa luuttuamaan asunnon lattian kontallaan oikealla kädellä! Kävely jäi vielä hiukan jäykäksi ja huomiota vaativaksi.

Samaan aikaan näiden edellä mainittujen ongelmien lisänä ko. henkilöllä oli erittäin syvä masennus, jota myös hoidettiin lisäravinteilla sekä aminohapoilla. Sen lisäksi kehotin häntä käymään psykologin vastaanotolla, jota hän myös teki jonkin aikaa. Kaikkien näiden edellisten ongelmien lisänä oli myös suolisto-ongelmien ja väsymyksen hoito. Ja täytyypä sanoa, että jouduin laittamaan hoidon toteutuksessa "peliin" kaikki osaamiseni ja jouduin ponnistelemaan äärimmilleen löytääkseni näihin kaikkiin ongelmiin toimivan hoitometodikan.

Näin päästiin kesään 2002 ja se oli hänen paras kesänsä koko sairauden aikana. Hän pystyi näkemään värit ikään kuin uudestaan, kuuntelemaan linnunlaulua ja musiikkia. Viimeksi mainittu ei tullut kysymyksenkään aikaisemmin pääkivun aikana. Sanalla sanoen hän pystyi nauttimaan kesästä täysin rinnoin ja kuin terve ihminen! Myös minulle oli todellinen ilo kuunnella hänen iloista ja onnellista palautekeskusteluaan puhelimesta, ja varsinkin, kun muistin erittäin hyvin synkät alkukeskustelut. Kaiken kaikkiaan näytti siltä kuin monien ongelmien vyyhti olisi parantunut.

Sitten myöhään syksyllä 2002 hän ilmoitti, että pitkään poissa ollut pääkipu alkaisi tulla takaisin. Kerroin hänelle, että nyt on turha lähteä toistamaan pitkään ja perusteellisesti tehtyjä hoitoja, vaan on löydettävä uusia ratkaisuja. Kerroin samalla, että minulle on tulossa käyttöön alkutalvesta 2003 uusi tutkimus- ja hoitokoje, ns. QXCI-laite. Kunhan opin sitä käyttämään, voit tulla ensimmäisten joukossa tähän hoitoon.

Maaliskuussa 2003 tein ensimmäiseksi alkutestin ko. laitteella ja se näytti heti, ikään kuin ykkösasiana, viruksia aivoissa! Ja sellaisia, joita lääketieteessä on epäilty liittyvän MS-tautiin. Olin aivan "ällikällä" lyöty. Esiin tuli nyt asioita, joita en ollut aikaisemmin osannut yhdistää kroonisiin sairauksiin. Siksi, että mitkään aikaisemmat testit eivät olleet niitä paljastaneet!

Hän tuli sitten varsinaiseen kojehoitoon ja "zäppäsin" eli tapoin sähköisesti ko. kojeella näitä viruksia ja samalla annoin "kotievääksi" homeopatian tyyppisen hoitopullon. Teimme näin pari kertaa ja näiden käyntien jälkeen hoidon jälkiseurauksena hänelle tuli voimakas väsymysjakso ja pääkipu aluksi pahentui. Molemmat ongelmat lievenivät muutaman viikon sisällä. Lopulta huhtikuun alkupäivinä pääkipu oli kokonaan poissa ja samoin väsymys.

Seurasimme tilannetta joka viikko puhelimitse ja pääkipu ei tullut takaisin. Tämän viimeisen hoidon aikana myös kävely parani niin paljon, että siihen ei tarvinnut enää kiinnittää erityistä huomiota. Niinpä kesä 2003 oli vieläkin parempi kuin 2002! Ja nyt syksyllä 2003 hän pystyi tekemään jopa ulkomaanmatkan tyttärensä luokse! Tämä olisi ollut jo ajatuksenakin täysin mahdotonta muutama vuosi sitten. Tänä syksynä 2003 näyttää edelleen siltä, että pääkipu ja kaikki muutkin ongelmat ovat pysyneet poissa. Ja jos ongelmat tulisivatkin takaisin, niin nyt tiedän tasan tarkkaan, mistä ne johtuvat ja kuinka niille saadaan uusi häätö.

Esimerkitapauksen onnistunut viruksen häätö perustui siihen, että olimme tehneet pitkän, raskaan ja myös kalliin puhdistushoitoprosessin, noin kaksi vuotta yhteensä. Nämä aikaisemmat hoidot ikään kuin paljastivat virukset avoimiksi omista piilopaikoistaan, jolloin kojehoito yhdessä hoitopullon kanssa toimi hyvin tehokkaasti. Ja toisaalta puhdistushoitosten ja lisäravinteiden ansiosta kehon elinvoimaisuus oli noussut niin paljon, että keho itse kykeni tekemään varsinaisen ja lopullisen parannustyön. Se kävi ilmi muutaman viikon pituisesta voimakkaasta väsymysjaksosta sekä siitä, että keho pystyi itse poistamaan väsymyksen. Tänä aikana keho kävi ehkä viimeisen taistelun sairaustekijöitä vastaan. Nyt jälkeinpäin askarruttaa, olivatko hirveän pääkivun aiheuttaneet virukset vai toksiset aineet vaiko molemmat? Tähän ei tulla saamaan koskaan vastausta, mutta tärkein asia on kuitenkin, että pääkipu ja muutkin suuret ongelmat ovat poissa.

Myös muidenkin sairausongelmien hoidoissa QXCI-kojehoito yhdessä energeettisten hoitopullojen kanssa on osoittautunut erinomaiseksi lisähoidoksi puhdistushoitosten ja lisäravintetasapainotuksen jälkeen. Ilmiötä voisi kuvata vaikkapa siten, että puhdistushoidoilla putsataan likaantunut kello tai kellot, energiahoidot laittavat ne uudelleen käyntiin. Viheliäisissä ongelmissa tarvitaan molempia.

Yllä kerrottu on myös hyvä esimerkki siitä, että voimme olla viisaita ja näppäriä auttamaan kehoa, mutta olemme viime kädessä täydellisiä oppipoikia ja noviiseja luonnon ihmeellisen viisauden ja parannusvoiman edessä. Tämä pitää tai ainakin tulisi pitää mielen nöyränä. Tässä voisi viitata myös Einsteinin lausahdukseen, kun hän oli saanut valmiiksi laajan suhteellisuusteorian: "jos olemme löytäneet tai havainneet leijonan hännän, niin on muistettava, että leijona on kuitenkin se, joka häntää heiluttaa".

VIIDES VAIHE

Kaikki näyttää hyvältä

Edellä oli asiakasesimerkkejä, joissa SCIO-tutkimuksella saatiin näkyviin ongelmien kokonaistilanne sekä hoidollisesti hyvä lopputulos. Hoidot etenivät kuin "tanssi" konsanaan. Samanlaisia loistavia hoitoesimerkkejä on syntynyt ihottumien hoidossa, fibromyalgiasta,

parantumisena koko kehon särkytiloista, unettomuudesta, täydellisestä burn-out:ista, astmasta, masennuksesta, pienen pojan vaikeasta ihottumasta ja suolisto-ongelmasta, kilpirauhasen vajaatoiminnasta ja raajojen turvotuksesta, Parkinsonin taudista ja vastaavia.

Nyt tässä yhteydessä en näe viisaaksi ryhtyä esittelemään näitä kaikkia erilaisia kymmeniä tapauksia 15 vuoden ajalta, sillä kirjasta tuli silloin ”mammuttiteos”. Kaiken kaikkiaan nythän vaikuttaisi siltä, että tässä olisi vihdoinkin ”sapluuna” kaikkien sairausongelmien hoitoon. Valitettavasti asia ei käytännössä ole kuitenkaan näin ”helppoa”.

Kohti yhä syvempiä vesiä syksyllä 2006

Nämä hyvin päättyneet tapaukset olivat minulle luonnollisesti hyvää palautetta ja kannustivat jatkamaan tärkeänä pitämääni työtäni. Toisaalta väliin mahtui aina tapauksia, kuten olen jo maininnut aikaisemmin, joissa ei hyvää lopputulosta syntynyt kaikista kovista ponnisteluista huolimatta.

Otettakoon esille eräs tapaus. Noin kolmekymmentä vuotias nainen ottaa yhteyttä siksi, että hänellä on erittäin paha astma. Hän oli jo aikaisemmin käyttänyt kaikki mahdolliset kovan lääketieteen lääkkeet, mutta siitä huolimatta astma vain paheni pikkuhiljaa.

Ehdotin hänelle, että tehdään QXCI/SCIO testi ja katsotaan, mitä se paljastaa. No, sieltähän löytyi kaikki mahdolliset ongelmatekijät ja runsaasti myös viitteitä homeista. Vastaanotolla hän alkoi sitten kertoa elämäntarinaansa. Hänen lapsuutensa kodin alapuolella oli ollut kellari. Siellä oli ollut ympäri vuoden vettä aina niin runsaasti, että siellä pystyi käymään vain kumisaappaat jalassa. Kellari oli siten pahin mahdollinen homeiden ”kasvatuslaitos”!

Ko. henkilö oli mm. näiden homeiden takia sairastunut jo pienenä lapsena astmaan. Hänet oli pitänyt viedä sairaalaan, ja hän oli joutunut siellä viettämään lähes koko lapsuutensa. Hän kertoi silloin kokemiaan kauhuelämyksiä noilta ajoilta; kun hänen vanhempansa kävivät häntä harvakseltaan katsomassa, oli hän itkenyt ja huutanut kuin ”tapettava eläin” vanhempiensa perään; vain päästäkseen kotiin!

Aivan kuin tässä ei olisi ollut vielä tarpeeksi, hän kertoi tulleensa raiskatuksi murrosiässä. Kaksi miestä oli kaapannut hänet, kantaneet hänet väkisin jonkun omakotitalon yläkertaan ja raiskasivat hänet yhdessä. Hän ei ollut uskaltanut kertoa tätä kokemustaan vanhemmilleen eikä siten myöskään poliisille. Tämä kokemus oli järkyttänyt syvästi hänen tunnemaailmaansa, ja hän alkoi elää sen jälkeen kuin ”viimeistä päivää”, niin kuin raiskatut yleensä tekevät. He valitettavan usein mieltävät itsensä syylliseksi raiskauskokemukseen ja kantavat sisällään siten valtavaa häpeää ja syyllisyyttä. Tämä johtaa sitten todella helposti päihteiden suurkulutukseen. Lisäksi hänellä oli ollut myös muita, ”lievempiä” traumaattisia kokemuksia.

Kuuntelin tätä kertomusta sanattomana. Miten voi yhden ihmisen kohdalle osua näin paljon murheellisia ja sielua rikkirepiviä kokemuksia? Tässä vaiheessa jo aavistelin, että nyt on edessä tapaus, jossa taitaa kaikista tähän asti hyvinä pitämistäni hoitometodeista loppua ”vääntö”.

Testin pohjalta laadin hoitostrategian ja hän ryhtyi käyttämään tippapulloja sovitusti. Alussa näytti siltä, että hoito taitaakin edetä suunnitellusti, mutta kuinka kävikään. Tippapullot

tekivät vain hänet joko entistä sairaammaksi tai ne eivät sitten toimineet ollenkaan. Yritimme mitä erilaisimmalla tavalla päästä eteenpäin, mutta hoito ei vain edennyt. Hän joutui käyttämään lääkkeitä kuten ennenkin ja lääkäri painosti käyttämään yhä vain enemmän. Hänen keuhkoistaan kun ei ollut enää toimintakykyistä kuin noin 30% !

Tässä oli nyt tapaus, jossa tuli selvääkin selvemmäksi eräs perustavaa laatuaan oleva asia: jotta tippapullot, yrtit, lisäravinteet ja jopa lääkkeet voisivat toimia, kehossa on oltava valmiina riittävän suuri elämänenergian määrä tai bioenergian taso. Kuinka suuri tämän määrän olisi sitten oltava?

Tässä vaiheessa tutkimusmatkaani en oikein osannut asiaa vielä sen tarkemmin hahmottaa. Olin kuitenkin jo oivaltanut ns. chakrojen toiminnan jotenkin korreloivan tätä elämänenergian tasoa tai sen riittävyttä. Samaan aikaan pohdin myös, että voisiko tätä puuttuvaa elämänenergian määrää lisätä homeopaattisesti. Tein SCIO-kojeella eräänlaisen ”koktailin”, jolla tähtäsin elämänenergian lisäämiseen. Lähetin ko. naiselle tämän uudenlaisen tippapullon, mutta hänen kohdallaan se ei toiminut. Olin tosin tehnyt vastaavia vahvistuspulloja myös muille henkilöille. Joillekin ne tuntuivat toimivan, toisille taas ei.

Tästä tein johtopäätöksen, että elämänenergia syvimmiltä olemukseltaan ei ole sähkömagneettista energiaa. Se on varmasti osaltaan myös sitäkin tai sanoisinko ”alemmalta” tasoltaan, sillä soluissa lukemattomat tapahtumat toimivat sähköisesti. Se on silloin sähkömagneettista energiaa. Jos organismin eläväksi tekevä energia olisi vain sähkömagneettista, niin silloinhan olisi helppo luoda kuolleesta materiasta laboratoriossa sähköön avulla elävä organismi. Tietääkseni näin ei ole vielä onnistuttu tekemään.

Sitten lopulta tein hänen kanssaan niin, että kutsuin hänet vielä käymään vastaanotollani tehdäkseen hänelle ns. chakrojen toimintakykytestin. Kaikilla ihmisillä on näitä ns. chakroja yhteensä 12 kappaletta; viisi kehon etu ja takapuolella sekä pääläella ja peräaukon seutuilla yhdet. Olin jo tehnyt aikaisemmin joillekin muillekin samaisia testejä, ja olin siten huomannut näiden ns. chakrojen toiminnan korreloivan ko. henkilön elämänenergiatasoon, mitä se energia sitten lieneekään?

Olin järkyttynyt hänen tilanteestaan; hänellä oli vain yksi chakra siinä tilassa, josta hän sai itseensä energiaa. Nyt ymmärsin, miksi mikään aikaisempi tippapullo tai muutkaan hoidot eivät olleet tuottaneet tulosta.

Amerikkalainen fyysikko Barbara Brennan kirjoissaan ”Hands of Light” sekä ”Light Emerging” on seikkaperäisesti kuvannut näitä chakroja, niiden toimintaa ja sekä miten niiden toimivuutta voidaan ”mitata”. Hän korostaa sitä, että voimakkaat negatiiviset tunteet ”tukkivat” tai estävät chakran normaalin toiminnan.

Nyt kun tämän naisen tapauksessa yhdistetään kaksi asiaa, päädytään seuraavaan. Hän oli kokenut elämässään erittäin voimakkaita tunnetraumoja. Nämä olivat hänellä myös selkeästi muistissa. Brennanin mukaan näiden tunnetraumojen pitäisi näkyä chakrojen toiminnassa. Tekemäni havainnon mukaan tämän naisen kohdalla asia oli juuri näin. Olin kehottanut häntä jo ennen tätä chakramittausta aloittamaan jonkun hyvän ja tehokkaan terapian, mutta siitäkään ei oikein tullut mitään. Hän kertoi jo aikaisemmin käyneensä jonkun psykologin terapiassa, mutta siitä ei ollut tullut sen valmiimpaa.

Nyt olimme selvässä umpikujassa. Hänen keuhkojensa toimintakyky heikkeni koko ajan, hoitometodit eivät toimineet, kehon elämänenergiataso oli järkyttävän huono, terapiatkaan eivät ottaneet edetäkseen. Sitten kerroin hänelle kiertäen kaartuen, että jos hän haluaa parantua tai saada edes jotain lievitystä ongelmiinsa, niin ”maallisista”, ihmisen tekemistä tekniikoista hän tuskin enää tulee saamaan apua. Ainoana vaihtoehtona näin, että hän voisi yrittää etsiä apua ”taivaallisista” voimista. Kutsuttakoon sitä vaikka rukoushoidoksi. Hän kieltäytyi tästä ajatuksesta, sillä hän oli jo aikaisemmin omaksunut ”betonin kovuudella” erään uskonnollisen ryhmän maailmankuvan, ja tässä maailmankuvassa esittämäni ajatusvaihtoehto on poissuljettu. Totesin hänelle murheellisena, että nyt olen tehnyt kaikki, mitä suinkin on vain tehtävissä ja viimeisenkin, eräänlaisen ”taivaallisen” vaihtoehdon hän itse sulki pois. Joten jouduin toivottamaan hänelle vain jaksamista ja voimia elämässään eteenpäin ja lopetimme hoitosuhteen tähän.

Myös muita murheellisia tapauksia

Tämän edellä kerrotun naisen tapaus ei valitettavasti ole ainoa, jossa hoidossa ei ole saavutettu hyvää lopputulosta. Eräs nainen, myös noin kolmekymmentä vuotias, kärsi hankalista suolisto-oireista. Hän oli käynyt kaikki normaalin lääketieteen lääkärissä käynnit, käynyt myös laajennetun lääketieteen lääkärillä. Sitten hän saapui lopulta vastaanotolleni. Teimme kaikki samat asiat, mitä esimerkeissäni olen kuvannut. Hoito näytti lopultakin tuottavan tulosta ja hänen oireensa olivat lähestulkoon poissa. Olimme tehneet hartiavoimin töitä, pitkään ja hartaasti. Iloitsimme yhdessä tilanteesta, sillä vuosikausia jatkunut ongelma oli kadonnut.

Sitten kuitenkin tuli romahdus. Oireet palasivat, jatkoimme taas uudelleen tippapullohoitoja. Taas oireet loppuivat. Taas tuli romahdus. Tässä vaiheessa alkoi minulle lopulta tulla selväksi, että oireiden aiheuttajat eivät ole sinänsä suolistossa villinä ”riehuvat” patogeeniset mikrobit, vaan hänen erittäin voimakkaat pelkotilat. Nämä pelkotilat puolestaan synnyttivät hänelle jatkuvan voimakkaan stressin tunteen.

Opastin häntä näiden asioiden, stressin ja pelkojen käsittelyssä parhaani mukaan, mm. suosittelemalla tiettyjä kirjoja ja käymään mielenhallintaan tähtäävän Silva-kurssin. Näistä olikin aina joksikin aikaa apua, mutta läpimurtoa ei tapahtunut.

Lopulta jouduin toteamaan, että vaikka tippapulloista, yrteistä sekä lisäravinteista oli ollut hänelle selkeä hyöty ja apu, niin lopulta kuitenkin hänen mielensä, tunteensa, pelkonsa ja stressi ottivat yllötteen kehon toiminnasta ja oireet palasivat. Jouduimme siten lopettamaan hoitosuhteen osittain tuloksettomana, sillä enempiä en tässä vaiheessa pystynyt enää tarjoamaan. Hänen kohdallaan olin vasta aivan alussa kehon elämänenergian tutkimisessa ja niiden asioiden vaikutuksista paranemiseen, joten hänen chakrojensa toiminta ja koko bioenergiataso jäi tutkimatta. Toisaalta koko ongelman ytimen johtopäätös oli selvä: voimakkaat pelot estivät kehoa saamasta hallintaansa suoliston normaalin toiminnan. Tämä tapaus jäi minua vaivaamaan erityisellä tavalla ja olikin siten yksi voimakas kimmoke jatkaa edelleen pohdintaa ja tutkintaa. Sukellusta yhä syvemmälle.

Kolmas hyvin voimakas tapaus ja kimmoke syvempiin vesi oli eräs eläkkeellä oleva rouvashenkilö, jolla oli myös voimakasta ja jatkuvaa suolistosärkyä. Lääkärit olivat syöttäneet hänelle vuosikymmeniä jatkuvasti antibiootteja ehkäisyväkineenä virtsatietulehdukseen! Ja tietenkään kukaan ei ollut neuvonut häntä syömään samaan aikaan myös hyviä maitohappobakteereja. Jokainen voi hyvin kuvitella kuinka käy suoliston hyvien bakteerien kanssa

tällaisen antibioottisyömisen jälkeen. Tein hänen kanssaan kaikki mahdolliset asiat, joista olen aiemmin kertonut. Kaikista yrityksistä huolimatta emme saaneet läpimurtoa hänen suolistosärkynsä hoitamisessa.

Jotain on vielä piilossa

Näissä edellisissä esimerkeissä olin taas törmännyt uusiin ilmiöihin, jotka olivat olemassa, mutta en ymmärtänyt niiden perimmäistä luonnetta. Vaikka SCIO-testit olivat tuoneet päivänvaloon uskomattomalla tavalla uusia asioita, uudet sähköhomeopaattiset tippapullot vaikuttivat toimivan loistavasti, mutta silti näytti jotain olevan vielä piilossa. Nämä piilossa olevat asiat näyttivät pitävän joitakin ihmisiä raudan lujalla otteella pihdeissään. Tunteiden vaikutus oli tullut jo selvästi esiin, mutta intuitioni ja vaiston sanoivat, että tämänkin kerroksen tai tason takana täytyi olla vielä jotain tai jokin muu ulottuvuus, johon en ollut päässyt vielä mitenkään käsiksi.

Jatkoin teoreettista pohdintaani ja halusin tutkia entistä ponnekkaammin tätä ihmisen silmin näkymätöntä auraa eli energiakenttää. Tein johtopäätöksen, että mitä ilmeisimmin herkistämällä ja kehittämällä omia aistejani ja mieltäni voisin itse tehdä tämän auratason mittauksen entistä paremmin. Olin käynyt ns. Silva-tekniikan perus- ja jatkokurssit ja sieltä sain perusvälineet tämän asian kehittelyyn. Silva-tekniikan peruskurssilla jokainen oppii myös selvännäkemisen perusteet. Suureksi hämmästyksekseni huomasin tämän kurssin aikana, että minulla näyttää olevan syntymälahjana melkoiset kyvyt tähän selvännäkemiseen.

Monien kokeilujen ja pitkän opetteluun jälkeen lopulta havaitsin, että pystyn mittaamaan kaikilta eläviltä olioilta, siis kukat, kasvit, eläimet ja ihmiset, tämän aurakentän muodon ja vahvuuden käsieni avulla. Sitten ryhdyin syksyllä 2006 systemaattisesti mittaamaan erilaisista terveysongelmista kärsiviltä näiden energiakentän vahvuutta tai laajuutta. Hämmästykseni oli suuri!

Mitä terveempi oli ko. ihminen, sitä vahvempi, suurempi ja tasaisempi oli koko aurakenttä. Ja mitä enemmän ongelmia, niin sitä matalampi ja rikkonaisempi oli aurakenttä. Laaja ja eheä aurakenttä ihmisen fyysisen kehon ympärillä on fyysisen kehon terveyden peruspohja. Nyt näytti siltä, että negatiiviset ”tunnesäkkeet” ilmeisesti ”syövät” aurakenttää ja tekevät samalla eräänlaisia ”monttuja” tähän kenttään. Mutta, mutta! Kysyin itseltäni, että ”syövätkö” tätä aurakenttää vain negatiiviset tunteet? Onko vielä jotain muuta?

Tuli myös se esille, että missä aurakenttä on ohut tai siinä on iso monttu, siinä on myös fyysisen kehon sairaus. Jotta tämä uusi sähköinen homeopatia voisi toimia, niin se vaatii ”taakseen” kutakuinkin terveen aurakentän. Nythän tässä ajatusmallissa kääntyy kaikki asiat ”nurinpäin”. Perinteisen lääketieteen mukaan geenit ja solujen biokemia määräävät kaiken ja mitään näkymätöntä ei ole olemassa, saatikka, että sillä olisi vielä joku tärkeä rooli ihmisen terveyden suhteen. Tämä ”nurinkääntö” tarkoittaakin nyt, että ratkaisevassa roolissa on näkymätön ja se määrää ”marssijärjestyksen” myös fyysisen kehon toiminnassa. Toisaalta, myös fyysikot ja astrofyysikot alkavat olla sitä mieltä, että universumin pimeä energia ja pimeä aine ”määräävät” tai ylläpitävät näkyvän maailman olemassaolon. Ja tässäpä sitä onkin ihmettelemistä! Tämä käsitys on yhtä vallankumouksellinen kuin Galilein aikoinaan esittämä, että maapallo kiertää aurinkoa. Ja kuinka meinasi käydä tälle keksijä paralle. Sen aikainen ”tiedeyhteisö” eli papisto tuomitsi moiset ajatuksen kerettiläisenä ja Galilei oli vähällä päästä hengestään.

Itse asiassa fyysikot puhuvat vakavissaan myös siitä, että koko maailmankaikkeudessa on olemassa 10 eri ulottuvuutta sekä yhdentenätoista ulottuvuutena aika. Nämä käsitykset sisältyvät ns. säieteoriaan. Säieteoriassa lähtöajatuksena on se, että kaiken perusrakenne on energiasta muodostunut ”langan” pätkä. Langanpätkän erilaiset värähtelyt muodostavat kaikki atomien perushiukkaset sekä fysikaalisia voimia välittävät ns. välittäjähiukkaset. Kaikista näistä uusista mielenkiintoisista asioista on olemassa loistava Brian Greene:n kirja ”Kosmoksen rakenne”, vuodelta 2005. Jos ajatellaan näistä fyysikoiden esittämistä hurjista näkökulmista tätä ihmisen aurakenttää, niin ei se tässä valossa kuulosta kovinkaan oudolta tai omituiselta. Minusta puheet kymmenestä eri ulottuvuudesta kuulostavat paljon omituisemmalta ja sen kun esittävät vielä tieteen tekijöiden kovin ydinjoukko! Eipä olisi arvanut tätä vielä 1970-luvulla!

Kaiken kaikkiaan päädyin lopulta näiden uusien havaintojeni sekä kaikista aikaisemmin esittämistäni asioista seuraavaan terveysongelmien syvyysongelmien jakoon. Tämä on vielä perusteellisempi kuin edellä esittämäni tasot.

Terveysongelmien eri tasot

Tavanomainen, arkikokemus, helppo taso

Tätä tasoa voisi kutsua myös molekyylitasoksi ja myös arkikokemuksen tasoksi. Ongelmat eivät ole kovin vaikeita eivätkä pitkäaikaisia. Tämä tason ongelmien tutkimuksessa kaikki perinteiset ja laajennetun eli funktionaalisen lääketieteen testit toimivat hyvin. Tällä tasolla lääkkeet auttavat selvästi, ruokavaliomuutokset, vitamiinit ja hivenaineet sekä muut lisäravinteet vaikuttavat hyvin myönteisesti, samoin myös muutkin vaihtoehtoiset hoidot.

Keskivaikea, homeopaattinen taso

Ongelmat tai joku yksittäinen terveysongelma on jo kroonisoitunut. Ongelmat ovat molekyylitasolla, mutta samaan aikaan myös syvemmällä, muullakin tasolla kuin vain mikroskoopilla nähtävällä molekyylitasolla. Tätä tasoa voisi yksinkertaistaen kutsua ”homeopatiatasoksi”. Tällä tasolla ongelmat saadaan näkyväksi parhaiten SCIO-testillä.

Tällä tasolla normaalin lääketieteen menetelmistä ei enää juurikaan ole apua tai ne vain piilottavat ja lievittävät oireita. Lisäravinteista, yrteistä on tällä tasolla hyötyä, samoin ruokavaliomuutoksista. Klassisesta ja myös modernista homeopatiasta on tällä tasolla useimmiten hyötyä.

Uusi henkilökohtainen, ”sähköinen” homeopatia eli SCIO-laitteella tehdyt hoitoaineet toimivat tällä tasolla erinomaisesti ja paranemistulokset ovat hyviä.

Vaikea homeopaattinen taso

Tällä tasolla terveysongelmat ovat vaikeita, pitkäaikaisia ja kroonisoituneita. Tällä tasolla ongelmat ovat molekyylitason lisäksi jo paljon syvemmällä myös tällä homeopaattisella tasolla kuin edellisellä keskivaikealla tasolla. Myös tällä tasolla SCIO-testillä saadaan näkyviin kaikki keskeisimmät ongelmatekijät.

Lääkkeistä ei ole tällä tasolla mitään hyötyä, korkeintaan oireiden lievitykseen. Tällä tasolla, kun yhdistetään kaikki edellisten tasojen osa-alueet eli ”sähköinen” homeopatia, lääkeyrtit, lisäravinteet, ruokavaliomuutokset sekä mieli ja tunteiden monitorointi, voidaan saavuttaa hyviä parantumistuloksia.

Potilasesimerkeissä olleet kuvaukset kuuluvat näihin kahteen edellä kerrottuun tasoon.

Ekstra vaikea taso

Tällä tasolla ongelmien ydinasiat ovat vielä syvemmällä, ikään kuin homeopaattisen tason ”takana” tai erilaisessa ulottuvuudessa. Ongelmat ovat olemassa yhtäaikaisesti molekyyli- ja homeopatiatasolla, mutta varsinaiset kehon ja/tai mielen ongelmia ylläpitävät tekijät ovat syvällä tunteiden maailmassa tai myös jollakin muullakin syvemmällä tasolla. Tunteisiin liittyvistä asioista tai tekijöistä osa voi olla tietoisuuden piirissä, mutta useimmiten suurimmat ”pesäkkeet” ovat syvällä piilotajunnan syövereissä. Toisaalta jostain erikoislaatuisesta syystä ongelmien ydin voi olla vielä tämän tunnetasonkin takana, syvemmässä ulottuvuudessa, piilossa kaikelta tavanomaiselta havainnoinnilta. Tällä tasolla näiden syvimpien ongelmien esiin saaminen ikään kuin ”näkyväksi” on mahdotonta perinteisellä laboratoriotekniikalla sekä myös SCIO-tutkimuksella. Viimeksi mainittu paljastaa tai tuo näkyviin homeopaattisella tasolla olevat ongelmat, mutta tällä tasolla nämä ilmiöt eivät vielä ole se kaikkien ”kovin ydin”.

Tällä tasolla alkaa loppua ”vääntö” eli hoitovaste myös ”sähköisestä” homeopatiasta, samoin kuin myös kaikista muista edellisistä ”hoitovälineistä”. Niistä on tosin apua, mutta mitään suurta läpimurtoa yksinomaan niillä ei saavuteta.

Edellä kertamani muutama esimerkki murheellisista tapauksista edustavat tätä tasoa tai ulottuvuutta.

Tällä tasolla näyttäisi apua löytyvän kahdesta suunnasta. Yksi suunta on uudenlainen ”kinesiologinen silmäliiketerapia” tai uudenlainen ”energiahoito”. Ydin asia tällä tasolla on se, että nämä voimakkaat negatiiviset tunnepesäkkeet on saatava ensin tietoisuuden piiriin, esimerkiksi tällä ”kinesiologisella silmäliiketerapialla”. Kollegani Markus on kehittänyt tämän menetelmän ja hän on saanut sillä loistavia tuloksia. Kun näin tapahtuu, vapautuu runsaasti energiaa homeopaattiselle tasolle sekä myös kehon fyysiselle tasolle. Silloin alkavat toimia myös ”sähköinen” homeopatia sekä kaikki muut edellä kerrotut menetelmät. Olemme nyt tehneet yhdessä kollegani kanssa muutamien asiakkaiden kanssa sekä tätä ”kinesiologista silmäliiketerapiaa että sähköistä tippapullo hoitoa ja kaikki me yhdessä, asiakas, minä ja kollegani ihmettelemme hoidon loistavaa etenemistä.

Toisaalta alustavien hoitokokemusteni valossa kehittämäni uusi energiahoitomalli näyttäisi hoitavan myös tämän tason ongelmat kuntoon. Tästä on tuonempana eräs esimerkki.

Äärimmäisen vaikea, sieluvauriotaso

Tätä tasoa voisi kutsua myös ”esoteeriseksi” tasoksi. Tällä tasolla ydinongelmat ovat niemensä mukaisesti sielutasolla. Näistä sieluvaurioista on hyvin vaikea saada selkoa millään fyysisillä tutkimuslaitteilla, vaan niiden selvittämiseen tarvitaan käytännössä selvännäkijän lahjoja. Tämä tason ongelmat ovat myös useimmiten täysin parantumattomia tapauksia.

Tälläkin tasolla hyvästä ruokavaliosta, lisäravinteista ja joistakin yrteistä on lievittävää apua, mutta läpimurtoa niillä ei saada. Sähköinen homeopatia ei myöskään toimi tai jos toimii, niin hyvin heikkotehoisesti.

Ainoa menetelmä, jolla on mahdollisuus saavuttaa tällä ulottuvuudella hoidollinen läpimurto, on tämä ”uudenlainen energiahoito”.

Joitakin esimerkkejä erilaisista tasoista

Näitä erilaisia tasoja voidaan kuvata myös joillakin esimerkeillä. Viimeksi mainittuun tasoon kuuluvat autismi, pitkälle edennyt syöpä, erilaiset kehitysvammaisuuden ilmentymät. Neljänteen tasoon, karkeasti arvioiden ja useimmiten, kuuluvat mm. MS-tauti, Parkinsonin tauti, todella vaikeat ihottumat, todella vaikeat suolistosairaudet, vaikeat mielenterveysongelmat, kuten syvä masennus. Nämä esimerkit ovat vain suuntaa antavia, jotta olisi arki-kokemuksen kautta helpompaa hahmottaa tätä tasokuvausta. Tällä tasokuvauksella haen vastausta siihen, miksi joissakin tapauksissa parantuminen on helppoa ja joskus äärimmäisen vaikeata tai jopa mahdotonta.

Mainittakoon erikseen syövästä, että se, jos mikä voi ilmetä monella eri tasolla. Jos syöpä olisi vain ensimmäisellä ja/tai homeopaattisella tasolla, niin kaikki syövät saataisiin parannettua eikä se uusiutuisi kenellekään. Jokainen tietää, että valitettavasti asia ei ole näin.

Haluan myös erityisen voimakkaasti painottaa sitä, että tällä tasokuvauksella ei mitään tekemistä virallisen lääketieteellisen diagnoosin teon kanssa. Diagnoosin teko on lääkärin työtä ja hyvä niin.

Tasokuvaus esitettynä toisella tavalla

Edellä esittämäni viisiosainen jaottelu voidaan esittää myös toisin. Ensimmäisellä tasolla ko. ihmisen (tai eläimen) energiakenttä on kutakuinkin normaali.

Toisella tasolla aurakenttä on vielä laajahko, mutta siinä on paikallinen ”monttu”. Siksi sähköinen homeopatia toimii erinomaisesti, koska aurakentässä kokonaisuudessaan on riittävästi energiaa toteuttamaan hoitopullossa olevat käskyt.

Kolmannella tasolla energiakenttä on jo suhteellisen ohut ja/tai ”monttu” tai ”montut” ovat laaja-alaisempia. Sähköinen homeopatia ja muutkin hoidot toimivat vielä, mutta eteneminen on hidasta. Johtuen siitä, että käskyjen toteuttamiseen energiaa on vähemmän ja siten on aika otettava avuksi. Kun edetään hitaammin, pienemmillä annoksilla, niin vähäisemmälläkin energialla asiat etenevät.

Neljännellä tasolla energiakenttä on ohut tai lähes olematon, ”monttu” on laaja-alainen. Sähköisestä homeopatiasta loppuu ”vääntö”, koska keholla ei ole käytössä energiaa toteuttaakseen tippapulloissa olevia käskyjä. Samoin kokonaisenergian puute aiheuttaa sen, että muillakaan hoitovälineillä ei ole kovin suurta hoitotehoa.

Viidellä tasolla koko energiakenttä on olematon, edes ”monttuja” ei pysty enää juuri erotamaan. Sieluvaurioita ei pysty mittaamaan käsillä samalla tavalla kuin koko energiakenttää, vaan jos nämä asiat haluaa saada ”näkyviin”, pitää omata selvänäkijän lahjat kuten jo aiemmin kerroin.

Mitä puuttui

Aikaisemmin esitin kysymyksen, että jotain vielä puuttuu. Kertauksena, se mikä puuttui, oli tämä viides eli ns. sieluvauriotaso tai ennemminkin ulottuvuus. Sen tason olemassaolon ”löytäminen” vaati pitkän ja perusteellisen pohdinnan sekä pitkät keskustelut ja väittelyt kollegani kanssa. Sen olemassaolon pohdintaan antoi hyvää lisävauhtia kaksi Micheal Newtonin kirjaa ”Sielujen matka” ja ”Sielujen kohtalo”.

Toinen polttava ja henkilökohtainen asia oli yhä edelleen oman poikani autismin perimmäisen ongelman ymmärtäminen. Olen esitellyt tätä aihepiiriä pitkin tätä koko kirjaani ja ajallisesti tämän asian tutkimiseen on kulunut 14 vuotta. Tajusin lopulta, että autismin perimmäistä olemusta ei tulla koskaan saamaan selville millään mekaanisella tutkimusmenetelmällä, ei edes SCIO-laitteella. Olin tehnyt useille autistille tämän SCIO-testin ja tutkinut myös Samun näytteitä lukuisia kertoja. Niissä näkyi valtavia rokotusvaurioita, erilaisia pirogeenisia mikrobeja, elohopeaa ynnä muuta. Mutta aivan samansuuntaisia ongelmia oli monella muullakin henkilöllä, eivätkä he olleet autisteja. Joten selvä ja vakaa johtopäätös oli, että autismin ongelman ydin ei tule paljastumaan edes tällä laiteella.

Olin tästä masentunut ja pettynyt, mutta päätin jatkaa sitkeästi eteenpäin. Loppujen lopuksi oivalsin, että ainoa tapa päästä asiasta perille on selvännäkö. Minun täytyy kyetä ikään kuin selvännäköisesti ”näkemään” suoraan sekä auran ongelmat että tämän sielutason vauriot ja miten ne heijastuvat autistien aivojen, keskushermoston ja suoliston toimintaan.

Kuten jo edellä kerroin, olin Silva-kurseilla saanut selvänäkemiseen eräänlaiset ”perusevää”. Kehittelin tätä kykyäni eteenpäin samalla kun opettelin auran tutkimista käsilläni. Sitten päätin pitkän pohdinnan jälkeen vetäytyä helmikuun kovilla pakkasilla 2007 useamaksi päiväksi eräälle ystäväni mökille täydelliseen korpeen ja hiljaisuuteen. Sisäinen olemukseni jotenkin viestitti, että nyt olisin sekä teoreettisesti että osaamiseni puolesta valmis tekemään tämän, tällä hetkellä ajattelen näin, lopullisen ”näkemisen” autismin syvimpään ytimeen. Vihdoin helmikuun 15. päivän yönä 2007 äärimmilleen pinnistellen sain selvännäköisesti ”näkyviini” tämän ytimen. Näky oli niin dramaattinen, tuskainen ja ahdistava, että olin saada tuolla korvessa täydellisen ”hepuliikohtauksen”. Hoin itsekseni korven pimeydessä ja hiljaisuudessa, että tämä ei voi olla totta! Kuinka voi lasta kohdata näin hirveä kohtalo, jota ei soisi edes pahimmalle vihamiehelle. Nyt ymmärsin heidän tilansa ”munaskuitaan” myöten. He ovat kirjaimellisesti oman kehonsa vankeja, josta ei ole mitään ulospääsytietä. Mitä tämä ydin on ja mitenkä tässä asiassa täytyisi mennä eteenpäin, on seuraavan kirjoitelmani aihe.

Energiahoito, minulle uusi hoitomuoto

Edellä jo viittasin ekstra vaikean tasokuvauksen yhteydessä uuteen energiahoitoon. Totesin, että näissä tapauksissa loppuu ”vääntö” kaikista hoitokonsteista. Seuraavassa on eräs esimerkki uudesta energiahoitostani.

Esimerkki uuden energiahoidon hoitotehosta

Hei Teuvo!

Historiaa: Vaikea sanoa milloin mahakivut alkoivat, mutta muistelin mahan olleen kipeä ja särkeenen jatkuvasti jo monta vuotta! Kipu tuli kuitenkin jokapäiväiseksi ja kovemmaksi reilu kaksi vuotta sitten kevättalvella 2005. Silloin tuli muitakin oireita: polvi kipeytyi ilman, että olin loukannut sitä mitenkään, niveliin ja lihaksiin särki. Sormia "kirveli sisältä", suu oli kipeä ja kielen päällä kasvoi hiivaa sekä toistuvasti aftoja. Lisäksi kurkusta tuli jatkuvasti paksua limaa. Raajat puutuivat, kivut ja oireet sijoittuivat enemmän kehon oikealle puolelle.

Pääsiäisenä 2005 olo alkoi olla todella huono olo. Väsymys oli suunnatonta ja pääsiäisaterialla haarrukka tippui kädestä, voimani olivat ihan nollossa. Tuosta kauhistuneena hakeuduin lääkäriin tutkimuksiin ja sain lähetteen sairaalaan MS-tauti epäilyjen takia. Mitään ei kuitenkaan löytynyt paitsi vasemmalta puolelta aivoista kysta. Neurologien mukaan se ei oireita aiheuttanut ja epäilivät kystan olleen siinä syntymästä saakka. Mitään lääkitystä ei aloitettu, koska en halunnut ja imetin myös silloin.

Oireet kuitenkin jatkuivat ja aloin juosta lääkäristä lääkärille saadakseni syyn kaikkeen. Minulle on tehty jos minkälaisia tutkimuksia. On tähystetty molempia kautta ja viimeisin tutkimus oli kapselikamera tähystys. Siitä saan tuloksia myöhemmin. Mutta pääpointti oli se, että lääkäreiden mukaan tässä olisi Crohnin tauti kyseessä. Ja halusivat tietysti aloittaa hurjat kortisoni lääkitykset, joita tuskin Teuvon energiahoidon jälkeen enää tarvitaan!

Kävin myös Antioksidanttiklinikalla. Sieltä ei saanut mitään helpotusta ongelmiini. Olin jo aikaisemmin käynyt uniongelmiensä takia akupunktiossa ja jatkoin sitä. Se olikin ainoa, mikä tehoi vähän ja lievitti oireita. Siitä seurasi parempi olo. Innostuin jopa niin paljon, että aloitin itsekin sen opiskelun.

En kuitenkaan parantunut, vaikka kaikista pahin oli ohi. Etsin koko ajan itselleni apua ja sain kuulla Teuvo Rantalasta ja hänen terapioistaan. Otin yhteyttä ja nopeasti tehtiin ns. SCIO-tutkimus ja sen pohjalta tehdyt hoitotippapullot. Niistäkään ei kuitenkaan löytynyt merkittävän suurta apua. Välillä oli parempi, välillä huonompi olo. Sitten Teuvo alkoi puhumaan energiahoidoista. Olin kiinnostunut, koska muutenkin "hengelliset asiat" kiinnostavat ja olin heti valmis kokeilemaan myös tätä.

Olin käynyt myös Pirkko Jalovaaran tilaisuudessa, jossa minulle rukoiltiin. Koin siellä voimakkaan Pyhän Hengen läsnäolon. Kaaduin ja itkin tunnin. Itkulle en keksi muuta syytä kuin puhdistuminen ja ilo siitä, että sain "merkin". Olin nimittäin aikaisemmin rukoillut Jumalalta jotain merkkiä, jos hän voi minua auttaa. Kävin myös uudestaan P. Jalovaaran tilaisuudessa silloin koko perheen voimin. En kuitenkaan sillä kertaa tuntenut vastaavaa. Kehon ongelmiini näistä rukouskokouskäynneistä ei kuitenkaan ollut apua.

Sen jälkeen sovimme, että Teuvo Rantala tulee tekemään minulle uutta energiahoitoa kotiimme. Se oli minulle perhetilanteeni takia yksinkertaisin ratkaisu. Ja 1.12.2006 Teuvo Rantala oli sitten oven takana ja päästin tuki sisäänsä. Hoito tapahtui siis kotonani. Makasin sohvalla ja Teuvo laittoi kaudista musiikkia soimaan. Olin saanut jo aikaisemmin tutustua siihen musiikkiin. Makasin siis sohvalla ja suljin silmäni. Koin hoidon aikana jotain todella erityistä! Ihan ensin olo oli hieman sekava ja jopa vaikea, mutta pian rentouduin ja pimeydestä alkoi ilmestyä valoa, kaunista kirkasta ja myös värikästä valoa. Ainakin violetin ja keltaisen värejä näkyi. Nämä valot alkoivat tehdä vuoron perään kolmioita ja ympyröitä. Sitten valo alkoi kerääntyä yhteen ja siitä alkoi muodostua putki. Valoputki.

Putkessa valo virtasi kovaa vauhtia ja meni minun sisälle. Se tunkeutui joka paikkaan ja sen ikään kuin myös fyysisesti tunsin. Siitä seurasi hyvä, suloinen ja ihana olo. Muutaman kerran vatsan alueella tuntui pientä kipua ja painetta. Ja tuntui että jotain liikkui. Silloin näin jotain tummaa.

Sitten valo katosi ja huomasin käveleväni hiekkatietä pitkin. Oli kesä. Kaukana edessäpäin vastaan käveli valkoinen hahmo. Lähdin kävelemään sitä kohti. Kun hän oli minun kohdalla, hän kosketti hellästi minua olkapäähän ja näin hänen kasvot. Hänellä oli Jeesuksen kasvot. Tämän jälkeen hän jatkoi matkaa eteenpäin. Sen jälkeen minulla tavallaan hävisi kokonaan ajantaju ja makasin vaan. Tuntui myös jollaintavalla, että ruumis katosi. Olo oli kuin leijuisi. Heräsin tästä suloisesta tilasta Teuvon herätykseen. En missään vaiheessa kuitenkaan täysin kokonaan hävittänyt tietoisuuttani siitä, että makaan kotisohvallani. Hoidon jälkeen olo oli kirkas ja hyvä. Teuvo sanoikin, että kasvoni näyttävät kirkkailta ja etenkin silmäni loistavat sanoin kuvaamattomalla tavalla. Myös mieheni sanoi samaa. Olo oli pöllähtänyt sen jälkeen, mutta erittäin hyvä.

Heti hoidon jälkeen mahakipu alkoi loppua ja pari päivää hoidon jälkeen mahassa tuntui pientä kipua, mutta vähitellen se haihtui pois ja on ollut nyt pitkiä jaksoja ilman minkäänlaista kipua. Heti seuraavana yönä hikoilin tosi paljon, että jouduin vaihtamaan yövaatteetkin. Se haisi tosi pahalle ja haju ei ollut hienhajuja. Hikoilua jatkui neljä yötä ja sitten se vähitellen loppui. Minusta tämä oli selvä puhdistusreaktio.

Jouluntienoilla sairastuin kuitenkin flunssaan ja olin kovastikin kipeä välillä. Kaulan alue kipeytyi erityisen paljon (joka muuten myös on ollut aikaisemminkin kipeä). Tuntui että kurkussa olisi jotain, palan tunne kurkussa. Lisäksi kurkusta tuli erittäin paljon limaa. Varsinkin aamuisin limaa tuli oikeen urakalla. Teuvon kotikäynnin jälkeen maha oli ollut hyvä, mutta tämä liman tulo oli edelleen ongelma. Teuvo kertoi, että hän oli hoidossa keskittynyt hoitamaan vain mahan seutua. Tätä kurkun ongelmaa jäätiin seuraamaan, että jos se paranisi myöhemmin.

Tammikuun lopulla istuin mieheni kanssa illalla myöhään olohuoneessa katsomassa telkkaria ja yhtäkkiä kurkkuni ja korvani alueelle ilmaantui kova kipu. Niin kova, että se pakotti istumaan alas ja olemaan paikallaan. Jos liikuin, sattui hirveästi. Paikallaan oli ihan hyvä olla. Laitoin silmät kiinni ja olin vaan. Mieheni hieman huolestui, mutta sanoin hänelle, että ihan kuin joku hoitaisi minua. Yritin olla vastaanottavainen. Puolen tunnin kuluttua kipu oli kokonaan poissa ja koko kaulan alue tuntui paremmalta. Seuraavana aamuna limaa tuli tuskin ollenkaan ja kipua ei ollut. Teuvo soitti parin päivän päästä ja kyseli, olinko havainnut mitään erikoista. Silloin kerroin hänelle tämän ilta-kokemukseni. Hän kertoi vähän naureskellen, että hän oli kokeillut "kaukohoitoa" minun kurkuongelmaan. Minusta se oli aika uskomattoman tehokasta!

Kaiken kaikkiaan vaivat ovat pysyneet hyvin poissa, välillä on tuntunut vain vähän kipua vatsan-alueella, mutta se menee nopeasti ohi. Limaa ei tule ja muutenkin olo on hyvä ja auvoinen. Aikaisemmin olin kärsinyt sosiaalisten tilanteiden peloista, mutta ensimmäisen, kotona tehdyn hoidon jälkeen ihmisten ilmoilla on ollut helppo olla eikä aikaisemmalaisia jännitystiloja ole tullut. Muutenkin olen ollut virkeämpi ja aamuisin on ollut helpompi herätä. Perhettä on kyllä vaivannut erilaiset infektiot, jotka ovat vieneet myös minun voimiani ja sellaisina hetkinä myös minulle on jonkun verran tullut oireita. Itse en kuitenkaan sairastunut näihin viruksen aiheuttamiin vatsasairauksiin.

Tuntuu että minulla on nykyään enemmän elämäniloa ja olen paljon stressittömämpi. Myös muutamalta ulkopuoliselta on tullut kommenttia "uudesta minästä". Minulta on kysytty miten näytän jotenkin erilaiselta. Myös mieheni on sanonut, että olen selkeästi terveempi ja elämänhaluisempi.

Mutta palataan vielä helmikuun alkuun. Meillä oli koko perheellä, minua lukuun ottamatta, riehunut kova vatsatauti. Luultavasti noro-virus. Mieheni oli jotenkuten toipunut taudista ja olimme sopineet, että hän tulee ajoissa töistä ja minä lähtisin ostoksille. Niin hän tulikin, mutta suunnilleen samaan aikaan hänelle tuli tosi huono olo. Kylmä hiki vavisutti ja hikikarpalot kiilsivät naamalla. Ruoka oksetti, mutta silti teki mieli myös syödä. Olo oli kaikin puolin tosi heikko. Ihmeteltiin, että mistä on kyse, enkä minäkään voinut lähteä asioille. Mies meni sohvalle makaamaan. Tunnin kuluttua olo oli jo ihan toinen. Pääsin lähtemään ja mies oli lastenhoito kunnossa. Kun palasin asioilta, kunto oli jo normaali.

Seuraavana päivänä Teuvo Rantala soitti ja kysyi, olinko havainnut mitään erikoista. Kerroin hänelle tämän mieheni ihmeellisen kokemuksen. Teuvo kertoi tehneensä juuri samaan aikaan kaukohoittoa meille, eritoten miehelleni. Ei voi muuta kuin ihmetellä! Tämän jälkeen lapset ja mieheni ovat olleet oikein hyvässä kunnossa.

Ja suurkiitos sulle näistä hoidoista!!!! Iso hali ja mukavaa pakkaspäivää.

HP

Näin kirjoitti HP. Lisään kuvaukseen vielä näkökulmat omalta puoleltani. Sovimme HP:n kanssa heti ensikontaktissa, että aloitetaan hoitoprojekti SCIO-tutkimuksella. Testissä löytyi jälleen kerran rokotusvaurioita, patogeenistä mikrobeista mm. ameboja, runsaasti erilaisia huonoja bakteereja, muutamia viruksia, hiivoja, eräitä homeita sekä raskasmetalleja.

Aloitimme hoidon uuden tekniikan mukaisilla tippapulloilla. Kuten HP kertoi, niistä ei juuri-kaan ollut isompaa apua. Ihmettelin tätä alussa kovasti, sillä vastaavan tyyppisissä tilanteissa tippapullot olivat toimineet loistavasti. Kun olimme aloittaneet hoidon kesän alussa 2006, en ollut vielä ottanut käyttöni vastaanotolla tapahtuvaa asiakkaan energiankentän tutkimusta. Joten minulla ei ollut siitä varsinaista tietoa tai suoraa havaintoa.

Syksyn mittaan 2006 lopulta oivalsin, että HP edustaisi ekstra vaikeaa hoitotasoa. Näissä tapauksissa olin jo aikaisemmin todennut myös SCIO-tippapullot tehottomiksi. Sitten päätin rohkaista mieleni ja esittää hänelle kehittämäni uutta energiahoitoa. Kaukohoitovaihtoehdosta en puhunut hänelle mitään. Vasta sitten, kun olin sen tehnyt ensimmäisen kerran ja senkin vasta jälkikäteen. Ajattelin, että jos hänellä ei ole mitään etukäteistietoa asiasta, niin silloin asiaan ei tule mitään plasebovaikutusta. Kun tein toisen kerran kaukohoittoa, niin silloinkaan en tiedottanut etukäteen mitään; varsinkin HP:n mies oli täysin tietämätön koko aihepiiristä. Tosin nyt, kun on tullut selväksi, että myös tämä kaukohoito on todella voimakas hoitokeino, niin en tee sitä kenellekään sopimatta asiasta etukäteen.

Olen tehnyt myös monelle muulle halukkaalle tätä uutta energiahoitoa ja näyttää siltä, että jokainen yksilö kokee sen aivan omalla tavallaan. Tässä hoidossa on myös se hämmästyttävä piirre, että hoitava energia näyttää ”tietävän” parhaiten, mitä asiaa tai kehon aluetta on hoidettava. Hoito näkyy kohdistuvan koko ihmisen olemukseen; ei vain fyysisen kehon hoitoon, vaan myös sieluun. Näin nimittäin kertoi eräs nainen. Hän koki hoidon aikana fyysisen kehon tuntemusten lisäksi voimakasta, auvoista ja suloista ”hoitoa” sielussaan.

Energiahoito ja varsinkin kaukohoito saattavat tuntua arkikokemuksen pohjalta täysin omi-tuiselta ja selittämättömältä. Miten se on mahdollista? Toisaalta, jos perinteinen homeopatia ja varsinkin sähköinen homeopatia toimii, niin eivät kaukohoito ja energiahoito tässä maailmankuvassa ole kovinkaan ihmeellinen asia. Tästä aihepiiristä on olemassa valta-vasti kirjallisuutta ja satoja internetsivuja; jos laitat esimerkiksi Googlen hakukoneeseen

sanat energiahoito tai energy healing tai spiritual healing, niin luettavaa löytyy. Tässä mielessä energiahoitoni ei ole mitään täysin ainutlaatuista.

Kehittämäni energiahoito on siinä mielessä uutta, että se on hiukan samantapaista kuin Reiki, mutta ei ole Reiki hoitoa. Eikä se ole myöskään sellaista, jota kutsutaan healing hoitoksi. Hoitoni sivuaa lähimpänä Vinny Pinton menetelmää (www.divine-heart.org) ja Bruno Gröningenin menetelmää (www.bruno-groening.org), mutta ei ole kumpaakaan.

Tämä uusi energiahoito ja myös kaukohoito ovat siinä mielessä mielenkiintoisia, että sitä voi tehdä kenelle vain eli ongelmien ei tarvitse olla ekstra tai äärimmäisen vaikeita. Joten sitä voi käyttää kaikilla ongelmatasoilla, ylhäältä alaspäin, kun taas kaikista muista hoitomuodoista loppuu ”vääntö” eli hoitovaste tultaessa alhaalta ylöspäin neljännelle tai viimeistään viidennelle tasolle.

Ratkaisu uupumukseeni ja yhteenveto

Olen myös pitkin tätä esitystäni kertonut uupumuksestani. Tämän uuden energiahoitoni avulla näyttää nyt siltä, että olen saamassa itseltäni uupumusongelmani pois. Toisaalta tässäkin lausunnossa täytyy olla varovainen. Kaiken kaikkiaan nyt olen päässyt tilanteeseen, jossa omasta mielestäni ymmärrän sairaustekijöiden hyvinkin syviä syövereitä. Ongelmatekijät on mahdollista saada näkyviin SCIO-testillä sekä vaikeimmissa tapauksissa selvännäköisesti. Myös kaikille näille eri terveysongelmatasoille olisi nyt tarjolla hoitovaihtoehtoja. Tässä mielessä näyttäisi siltä, että olen 15 vuotta kestävässä tutkimusmatkassani pääsemässä perille ja maaliin. Toisaalta vanhasta kokemuksesta voisi päätellä, että aina kuitenkin löytyy jotain uutta, joten matka voi olla tässä mielessä ”ikuinen”.

Mitä seuraavaksi

Kuten jo edellisessä kappaleessa totesin, jonka kirjoitin keväällä 2007, niin loppukesällä 2007 näyttää siltä, että matka jatkuu. Päivittäessäni tätä kirjoitelmaa nyt syksyllä 2009 olin aivan oikeassa 2007: matka jatkui ja jatkuu edelleen. En todellakaan ollut vielä päässyt vielä maaliin.

Toivottavasti Sinulla, lukijallani, on ollut yhtä jännittävää ja mielenkiintoista kuin mitä on minulla ollut tämän vuosikautia kestäneen matkani aikana.

Ohessa kirjallisuusluettelo, jota olen käyttänyt tutkimusmatkani aikana; se on aakkosjärjestyksessä:

“**Alternative Medicine, The Definitive Guide**”, compiled by The Burton Goldberg Group, 1995

Andersson Maria: “**Bacterial Diversity and Toxicity in Air, Indoor Environment and Foods**”, University of Helsinki 1999

Andersson Maria, Koljalg Urmas, Mikkola Raimo, Peltola Joanna, Vuorio Riitta, Salkinoja-Salonen Mirja: “**Myrkylliset mikrobit sisätiloissa**”, Helsingin Yliopisto 1999

Anderson Richard: “**Cleanse & Purify Thyself; The Clean-Me-Out Program**”, 1994

Aranovich Boris: “**Healing; bioenergia, meridiaanit, akupisteet**”, 1995

Aranovich Boris: “**Mielelläni terveeksi; ajatuksen myönteinen voima**”, 1998

Balch James, Balch Phyllis: “**Prescription for Nutritional Healing**”, 1990

- Bennett Peter, Barrie Stephen: **"7-Day Detox Miracle"**, 1999
- Bornstein Anna: **"Arkipäivän psykologiaa buddhalaisittain"**, 1994
- Brennan Barbara: **"Hands of Light; A Guide to Healing Through the Human Energy Field"**, 1988
- Brennan Barbara: **"Light Emerging; The Journey of Personal Healing"**, 1993
- Capra Fritjof: **"The Tao of Physics"**, 2000
- Chaitow Leon: **"Amino acids in therapy; A guide to the Therapeutic Application of Protein Constituents"**, 1988
- Chaitow Leon: **"Thorsons Guide To Amino Acids"**, 1991
- Chaitow Leon: **"Candida Albicans; Could yeast be your problem"**, 1991
- Chia Mantak: **"Awaken Healing Energy Through The Tao"**, 1983
- Clark Hulda: **"The Cure for All Cancers"**, 1993
- Clark Hulda: **"The Cure for All Diseases"**, 1995
- Clark Hulda: **"The Cure for All Advanced Cancers"**, 1999
- Clark Hulda: **"Hoito kaikkiin sairauksiin"**, 1999
- Cichoke Anthony: **"Entzymes & Entzyme Therapy"**, 1994
- Costanzo Linda: **"Physiology"**, 1998
- Crewe W., Haddock D.: **"Parasites and Human Disease"**, 1985,
- D'Adamo Peter: **"Eat Right for Your Type"**, 1996
- Damasio Antonio: **"Tapahtumisen tunne; miten tietoisuus syntyy"**, 2000
- Damasio Antonio: **"Spinozaa etsimässä; Ilo, suru ja tuntevat aivot"**, 2003
- Deutsch David: **"Todellisuuden rakenne"**, 1997
- Dimmock N. J., Easton A. J., Leppard K. N.: **"Introduction to Modern Virology"**, 2001
- Dunderberg Ismo, Marjanen Antti, toim.: **"Nag Hammadin kätketty viisus; Gnostilaisia ja muita varhaiskristillisiä tekstejä"**, 2005
- Dunne J. Lavon: **"Nutrition Almanac; Nutrients and how they function in the body, third edition"**, 1990
- Erdmann Robert., Jones Meiron: **"The Amino Revolution; The most exciting development in nutrition since the vitamin tablet"**, 1989
- Erdmann Robert, Jones Meiron: **"Fats that can save your life"**, 1995
- Flytlie Knut: **"Q-10 – solujesi polttoaine"**, 1991
- Friedmann Lawrence, Keeffe Emmet: **"Handbook of Liver Disease"**, 1998
- Fölsing Albert: **"Albert Einstein elämäkerta"**, suom. Seppo Hyrkäs, 2000
- Ganong William: **"Review of Medical Physiology"**, 1999
- Gerber Richard: **"Vibrational Medicine; The #1 handbook of subtle-energy therapies"**, 2001
- Golan Ralph: **"Optimal Wellness"**, 1995
- Golgan Michael: **"Optimum Sport Nutrition"**, 1993
- Gordon Richard: **"Quantum-Touch; The Power to Heal"**, 2002
- Grandin Temple: **"Thinking in pictures and other reports from my life with autism"**, 1995
- Great Smokies Diagnostic Laboratory: **"Functional Assessment, Resource Manual"**, 1999
- Greene Brian: **"Kosmoksen rakenne"**, 2005
- Grook William: **"The Yeast Connection; A Medical Breakthrough"**, 1994
- Guyton Artur C.: **"Textbook of Medical Physiology"**, 1991
- Hay Louise: **"Muuta ajatuksesi, muuta elämäsi"**, 6. painos, 2005
- Heinonen Paula: **"Hiivaongelmat; Suoliston merkitys terveydelle"**, 2004
- Hellsten Tommy: **"Elämän lapsi, vastuulliseen aikuisuuteen"**, 1993
- Hellsten Tommy: **"Ihminen tavattavissa, kohtaamisen taito"**, 1996

- Huovinen, Meri, Peltola, Vaara, Vaheri, Valtonen, toim.: **"Mikrobiologia ja infektiosairaudet"**, 2003
- Igram Cass: **"Self Test Nutrition Guide"**, 1994
- Kabat-Zinn Jon: **"Olet jo perillä; tietoisien läsnäolon taito"**, 2004
- Kane Gordon: **"Supersymmetria; Skvarkit, fottiinot – Luonnontieteiden rajoja etsimässä"**, 2001
- Krauss Lawrence: **"Kvintessenssi – Puuttuvan massan arvoitus"**, 2003
- Larson Joan Mathews: **"Vapaudu masennuksesta luonnon keinoin"**, 2001
- Lohvansuu Eino: **"Älä turhaan sairasta"**, ?
- Loikkanen Aki: **"H-limit; kuusihiili-rajoitteinen ruokavalioratkaisu"**, 2006
- Marjanen Helvi, Soini Sylvi: **"Kivennäisaineiden ja vitamiinien merkityksestä"**, 1982
- Mathews Christopher., Van Holde K. E.: **"Biochemistry"**, 1996
- M.Berger Stuart: **"How to Be Your Own Nutritionist"**, 1988
- McArdle William, Katch Frank, Katch Victor.: **"Exercise Physiology; Energy, Nutrition and Human Performance"**, 1986
- Marquardt H., Schäfer S., McClellan R., Welsch F., editors: **"Toxicology"**, 1999
- Markell E., Voge M., John D.: **"Medical Parasitology"**, 1986
- McTaggart Lynne: **"The Field; The Quest For The Secret Force Of The Universe"**, 2002
- Mills Simon: **"The Complete Guide to Modern Herbalism"**, 1989
- Montignac Michel: **"Syön hyvin ja siksi laihdun eli ravitsemuksen salaisuudet"**, 1994
- Montignac Michel: **"Montignacin laihdutusmenetelmä erityisesti naisille"**, 1995
- Murray Michael, Pizzorno Joseph: **"Encyclopedia of Natural Medicine"**, 1991
- Murray R., Granner D., Mayes P., Rodwell V.: **"Harper's Biochemistry"**, 2000
- Nienstedt, Hänninen, Arstila, Björkqvist: **"Ihmisen fysiologia ja anatomia"**, 1999
- Nelson David, Cox Michael: **"Lehninger Principles of Biochemistry"**, 1993
- Nelson David, Cox Michael: **"Lehninger Principles of Biochemistry"**, 2000
- Newton Michael: **"Sielujen kohtalo"**, 2005
- Newton Michael: **"Sielujen matka"**, 2004
- Nikulin Marjo: **"Toxicogenic Stachybotrys chartarum in water-damaged building materials: ecology and biology"**, University of Helsinki 1999
- Null Gary: **"The Complete Guide to Health and Nutrition"**, 1986
- Nistico G., Morselli P., Lloyd K., Fariello R., Engel J., editors: **"Neurotransmitters, Seizures and Epilepsy"**, 1986
- Ojanen Eero: **"Hyvyyden filosofia"**, 1998
- Ouspensky P. D.: **"Sirpaleita tuntemattomasta opetuksesta; G. I. Gurdjieff"**, 2003
- Pangborn Jon B.: **"Mechanisms of detoxication and procedures for detoxification"**, 1994
- Pfeiffer Carl: **"Nutrition and Mental Illness; An Orthomolecular Approach to Balancing Body Chemistry"**, 1987
- Pelkonen, Ruskoaho, toim.: **"Lääketieteellinen farmakologia ja toksilogia"**, 2003
- Peuhkuri Katri, Korpela Riitta, Juntunen-Backman Kaisu: **"Ruoka-aineallergia ja yliherkkyys"**, 1996
- Scalzo Richard: **"Naturopathic Handbook of Herbal Formulas"**, 1994
- Scheibner Viera: **"Behavioural problems in childhood; The link to vaccination"**, 2000
- Scheibner Viera: **"Rokotukset; tieteelliset tutkimukset 100 vuoden ajalta osoittavat, että rokotteet ovat isku immuunijärjestelmää vastaan"**, 2001
- Siegel G., Agranoff B., Albers W., Molinoff B., editors: **"Basic Neurochemistry"**, 1994
- Seppälä Olli: **"Näkymättömän hipaisu; Enkelit ennen ja nyt"**, 1995

- Stipanuk Martha H.: **"Biochemical and Physiological Aspects of Human Nutrition"**, 2000
- Tierra Michael: **"Planetary Herbology"**, 1988
- Vithoulkas George: **"Homeopatian perusteet"**, 2002
- Watts David: **"Trace Elements and Other Essential Nutrients"**, 1995
- Werthmann Konrad, **"Successful treatments for allergies and chronic disorders"**, ?
- Wilson Michael, McNab Rod, Henderson Brian: **"Bacterial Disease Mechanisms; An troduction to cellular microbiology"**, 2002
- Young Robert: **"pH-Tasapaino avuksi painonhallintaan"**, 2005

CANDIDA ALBICANS: IIN LIITTYVÄT TUTKIMUSRAPORTIT:

- 1) Iwata K. ; Fungal toxins as a parasitic factor responsible for the establishments of fungal infections. *Mycopathologia*, 65 (1-3): 141-54, 1978.
- 2) Bernard EM., Christiansen KJ., Tsang SF., Kiehn TE., Armstrong D.; Rate of arabinitol production by pathogenic yeast species. *Journal of Clinical Microbiology*, 14(2):189-94, 1981.
- 3) Geeringer P., Bodenhoff J., Helweg-Larsen K., Lund A.; Endogenous alcohol production by intestinal fermentation in sudden infant death. *Zeitschrift fur Rechtsmedizin-Journal of Legal Medicine*, 89(3):167-72, 1982.
- 4) Samaranayake LP., Weetman DA., Geddes DA., MacFarlane TW.; Isotachophoretic analysis of short-chain carboxylic acids produced by *Candida albicans*. *Microbios.*, 35(140):91-8, 1982.
- 5) Royal GC Jr., Nandedkar AK., Sampson CC., Faggett T.; Neuraminidase production by *Candida albicans*. *Journal of the National Medical Association*, 76(2):143-5, 1984.
- 6) Hoegl L., Ollert M., Korting HC.; The role of *Candida albicans* secreted aspartic proteinase in the development of candidoses. *Journal of Molecular Medicine*, 74(3):135-42, 1996.
- 7) Shimizu MT., Almeida NQ., Fantinato V., Unterkircher CS.; Studies on hyaluronidase, chondroitin sulphatase, proteinase and phospholipase secreted by *Candida* species. *Mycoses.*, 39(5-6):161-7, 1996.
- 8) Saeed FA.; Production of pyruvate by *Candida albicans*; proposed role in virulence. *FEMS Microbiology Letters*, 190(1): 35-8, 2000.
- 9) Noverr MC., Phare SM., Toews GB., Coffey MJ., Huffnagle GB.; Pathogenic yeasts *Cryptococcus neoformans* and *Candida albicans* produce immunomodulatory prostaglandins. *Infection & Immunity*, 69(5): 297-63, 2001.
- 10) Filler SG., Ibe BO., Ibrahim AS., Ghannoum MA., Raj JU., Edwards JE Jr.; Mechanisms by which *Candida albicans* induces endothelial cell prostaglandin synthesis. *Infection & Immunity*, 62(3): 1064-9, 1994.
- 11) Shah DT., Larsen B.; Clinical isolates of yeast produce a gliotoxin-like substance. *Mycopathologia*, 116(3): 203-8, 1991.
- 12) Shah DT., Glover DD., Larsen B.; In situ mycotoxin production by *Candida albicans* in women with vaginitis. *Gynecologic & Obstetric Investigation*, 39(1): 67-9, 1995.
- 13) Waring P., Newcombe N., Edel M., Lin QH., Jiang H., Sjaarda A., Piva T., Mullbacher A.; Cellular uptake and release of the immunomodulating fungal toxin gliotoxin. *Toxicology*, 32(4). 491-504, 1994.
- 14) Piva TJ.; Gliotoxin induces apoptosis in mouse L929 fibroblast cells. *Biochemistry & Molecular Biology International*, 33(3): 411-9, 1994.

- 15) Waring P., Sjaarda A., Lin QH.; Gliotoxin inactivates alcohol dehydrogenase by either covalent modification or free radical damage mediated by redox cycling. *Biochemical Pharmacology*, 49(9): 1195-201, 1995.
- 16) Waring P., Beaver J.; Gliotoxin and related epipolythiodioxopiperazines. *General Pharmacology*, 27(8):1311-6, 1996.
- 17) Mitchell CG., Slight J., Donaldson K.; Diffusible component from the spore surface of the fungus *Aspergillus fumigatus* which inhibits the macrophage oxidative burst is distinct from gliotoxin and other hyphal toxins. *Thorax*, 52(9): 796-801, 1997.
- 18) Shah DT., Jackman S., Engle J., Larsen B.; Effect of gliotoxin on human polymorphonuclear neutrophils. *Infectious Diseases in Obstetrics & Gynecology*, 6(4): 168-75, 1998.
- 19) Yoshida LS., Abe S., Tsunawaki S.; Fungal gliotoxin targets the onset of superoxide-generating NADPH oxidase of human neutrophils. *Biochemical & Biophysical Research Communications*, 268(3):716-23, 2000.
- 20) Yamada A., Kataoka T., Nagai K.; The fungal metabolite gliotoxin: immunosuppressive activity on CTL-mediated cytotoxicity. *Immunology Letters*, 71(1):27-32, 2000.
- 21) Umezawa K., Ariga A., Matsumoto N.; Naturally occurring and synthetic inhibitors of NF-kappaB functions. *Anti-Cancer Drug Design*, 15(4):239-44, 2000.
- 22) Wilson SJ., Leone BA., Anderson D., Manning A., Holgate ST.; Immunohistochemical analysis of the activation of NF-kappaB and expression of associated cytokines and adhesion molecules in human models of allergic inflammation. *Journal of Pathology*, 189(2): 265-72, 1999.
- 23) Kroll M., Arenzana-Seisdedos F., Bachelier F., Thomas D., Friguet B., Conconi M.; The secondary fungal metabolite gliotoxin targets proteolytic activities of the proteasome. *Chemistry & Biology*, 6(10): 689-98, 1999.
- 24) Zhou X., Zhao A., Goping G., Hirszel P.; Gliotoxin-induced cytotoxicity proceed via apoptosis and is mediated by caspases and reactive oxygen species in LLC-PK1 cells. *Toxicological Sciences*, 54(1): 194-202, 2000.
- 25) Hurne AM., Chai CL., Waring P.; Inactivation of rabbit muscle creatine kinase by reversible formation of an internal disulfide bond induced by the fungal toxin gliotoxin. *Journal of Biological Chemistry*, 275(33): 25202-6, 2000.
- 26) Beaver JP., Waring P.; A decrease in intracellular glutathione concentration precedes the onset of apoptosis in murine thymocytes. *European Journal of Cell Biology*, 68(1): 47-54, 1995.
- 27) de Repentigny L., Aumont F., Bernard K., Belhumeur P.; Characterization of binding of *Candida albicans* to small intestinal mucin and its role in adherence to mucosal epithelial cells. *Infection & Immunity*, 68(6): 3172-9, 2000.
- 28) Ponton J., Bikandi J., Moragues MD., Arilla MC., Elosegui R., Quindos G., Fiscaro P., Conti S., Polonelli L.; Reactivity of *Candida albicans* germ tubes with salivary secretory IgA. *Journal of Dental Research*, 75(12): 1979-85, 1996.
- 29) Nair RG., Anil S., Samaranayake LP.; The effect of oral bacteria on *Candida albicans* germ-tube formation. *APMIS*, 109(2): 147-54, 2001.
- 30) Perron H.; MSR-V retrovirus and gliotoxin protein: potential biological markers in multiple sclerosis? *Annales de Biologie Clinique*, 56(4): 427-38, 1998.
- 31) Menard A., Amouri R., Dobransky T., Charriaut-Marlangue C., Pierig R., Cifuentes-Diaz C., Ghandour S., Belliveau J., Gascan H., Hentati F., Lyon-Caen O., Perron H., Rieger F.; A gliotoxin factor and multiple sclerosis. *Journal of the Neurological Sciences*, 154(2): 209-21, 1998.
- 32) Cater RE.; Chronic intestinal candidiasis as a possible etiological factor in the chronic fatigue syndrome. *Medical Hypotheses*, 44(6) 507-15, 1995.

- 33)Schreiber J., Goring HD., Rosahl W., Struben C., Lakotta W., Amthor M.; Interstitial lung disease induced by endogenous *Candida albicans*. *European Journal of Medical Research*, 6(2): 71-4, 2001.
- 34)Jong AY., Stins MF., Huang SH., Chen SH., Kim KS.; Traversal of *Candida albicans* across human blood-brain barrier in vitro. *Infection & Immunity*, 69(7): 4536-44, 2001